மேற்கே ஒரு உதயம்

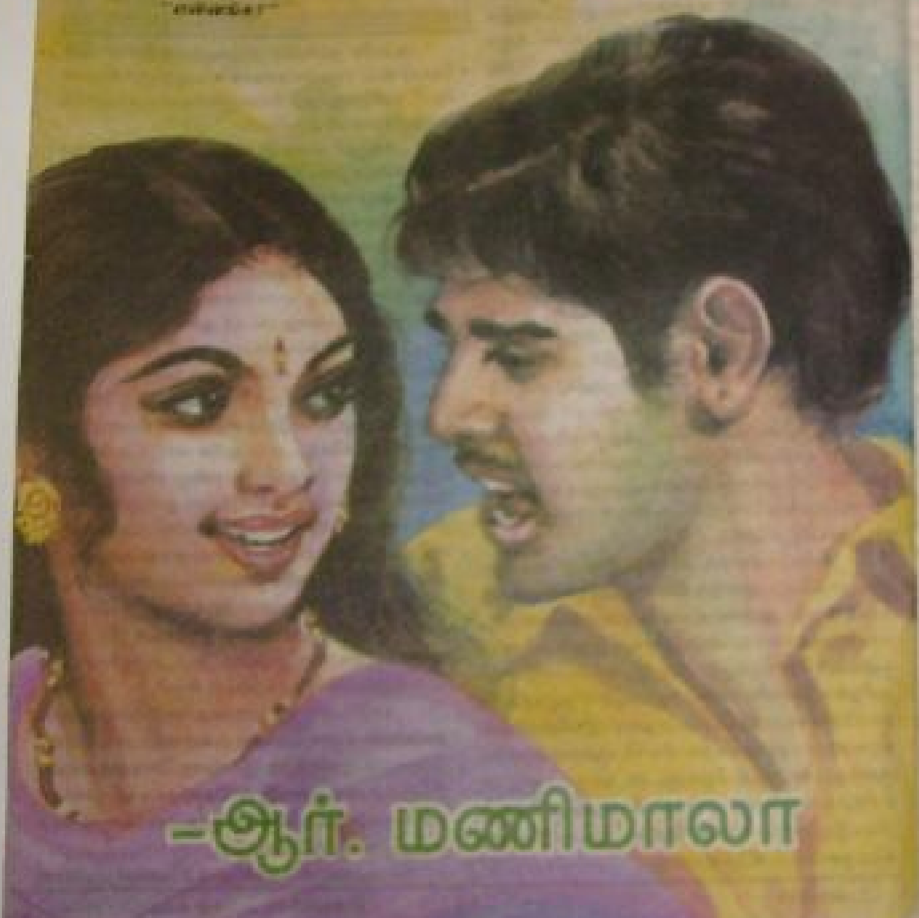

-ஆர். மணிமாலா

யா? இந்த பழுவனுக்கு? ஆகா, பரக்க வந்து நின்னு. டிபன் ரெடியா? நான் உடனே கிளம்ப ணும்னு கேக்கறப்ப சமையல் ரெடியாக இருக்க ணும். அப்படி முடியும்?"

ஆரத்தலை காட்டி முடித்தபடி அகல்யா நின்றாள்.

அப்போது...

'சலீர்...' என்ற சத்தம்.

கண்ணாடியிலான பொருள் ஒன்று விழுந்து தெறித்த சத்தம்.

அழகிரிக்கு... சென்ற மாதம் கவிதை கண்காட்சியில் வாங்கிய வேலைப்பாடு மிகுந்த கண்ணாடி கூஜாவின் நினைவுதான் வந்தது.

அவ்வளவுதான்!

ஆத்திரம் தீவிரமாக எரியது.

"போச்சா... உடைச்சுத் தொலைச்சிட் டியா? கவனமா வேலை செய்யத் தெரியாதா உனக்கு?" ஆவேசமாய் கையை ஓங்கிக் கொண்டு வந்த கணவனைப் பார்த்து மிரண்டு போனாள் ஜெயம்.

"நா... நான் ஒன்னும் உடைக்கலீங்க."

"பின்னே சத்தம் கேட்டுச்சே?" கண்களை இங்கும் அங்கும் ஓட விட்டார்.

"எதிர் வீட்லே புதுசா யாரோ குடிவந்திருக் காங்க. லாரியிலேர்ந்து சாமானெல்லாம் இறக்கிட் டிருக்காங்க. அங்கேர்ந்துதான் சத்தம் கேட்டுது."

"ஓ!"

அழகிரி வாசலுக்கு சென்று பார்த்தார்.

ஜெயம் சொன்னது நிஜம்தான். இரண்டு மாதமாய் பூட்டிக் கிடந்த வீட்டிற்கு புதியதாய் யாரோ குடி வந்திருக்கிறார்கள்.

தெருவை அடைத்து நின்றிருந்த லாரி முழுக்க பீரோ, ப்ரிட்ஜ் என்று சாமான்கள். தரை யில் டிரஸ்ஸிங் டேபிள் ஒன்று கைதவறி விழுந்து நொறுங்கியிருந்தது.

"பார்த்து இறக்கக் கூடாதாப்பா?" என்று கேட்டவர்தான் புதியதாய் குடிவந்திருப்பவர் என்று புரிந்தது.

"ஸாரி... சார்."

"சரி விடு... அதை மெல்ல... மெல்ல இறக்கு."

அவ்வளவுதான்!

உடைந்தது காஸ்ட்லியான பொருள்தான். ஆனால் அதற்காக அவர் அலட்டிக் கொள்ளவே யில்லை.

ஆச்சர்யமாய் வீட்டிற்குள் போனவர்... "சரியான சோணங்கியா இருப்பான் போலி ருக்கே" சொல்லிக் கொண்டே சட்டையை மாட் டினார்.

"யாரைச் சொல்றீங்க?" சமைத்ததை எல்லாம் டேபிள் மீது வைத்தபடி கேட்டாள் ஜெயம்.

"எதிர் வீட்டுக்கு புதுசா குடி வந்திருக் காரே... அந்தாளை."

"அதுக்குள்ளே பேசிட்டீங்களா?"

"பேசித்தான் தெரிஞ்சுக்கணுமா? பார்த்தாலே தெரியுதே. லாரியிலேர்ந்து டிரஸ்ஸிங் டேபிளை இறக்கும் போது கவனக்குறைவா போட்டு உடைச்சிட்டான் இளிச்சவாயன். இ... யை நோட்டிக்கு ரெண்டாயிரம் போகும் அந்த... பொருள் நானாயிருந்தா, சட்டைய கொத்தா பிடிச்சு 'பணத்தை எண்ணி வைடா'ன்னு ... தட்டிப் போட்டிருப்பேன். இந்தாள் என்னடான்னா 'பார்த்து இறக்கக் கூடாதாப்பா'ன்னு சாதாரணமா கேக்கறான். அவனும் 'ஸாரி சார்'னு ஒத்த வார்த்தையிலே முடிச்சிட்டான். இந்தாளும் சு... தானமாயிட்டான்."

கணவன் கேலியும் கிண்டலுமாய் பேச அவரை நினைத்து வியந்தாள் ஜெயம்.

'சத்தம் போடுபவனும், சண்டை போடு பவனும்தான் வீரமான ஆண்களாயிருக்க மு... அமைதி... அது தரும் வெற்றி எல்லா... புமா? அமைதி... பாடப்புத்தகத்தில் படித்து, தேர்வுக்காக பதி... எழுதுவதோடு மறந்து விடக் கூடியவைதானா?'

ஒரு சிட்டிகைப் போட்டால் வீட்டில் ... வோரும் நடுங்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கு... குடும்பத் தலைவர் அழகிரி. அரசாங்கப் பள்... ளியில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார். ப... ...வைப் பற்றியும், அமைதியைப் பற்றியும் போதிப்பவர். அதை தனக்காக என்று மேம்... படுத்திக் கொண்டதில்லை.

அவர் விருப்பம்தான் எல்லாம். தனக்கென யாரும் ஆசைப்பட்டு விடக்கூடாது. அப்... ஆசைப்பட்டு அதற்கு முதல் பலியானவன்... நரேன்.

பழைய நினைவுகள் எட்டிப்பார்க்க ஜெயத்திற்கு நெஞ்சையடைத்தது.

'மற... மற... மனசே... பழசை நெனை... பேன்.'

"என்ன கல்லு மாதிரி நின்னுக்கிட்டி ருக்கே? தட்டு வை."

அவர் போட்ட அதட்டலுக்கு ந... காணாமல் போய் பரபரவென செயல்பட்டாள் ஜெயம்.

சந்துரு பைக்கை சீற விட்டு வந்தா... அவன் பின்னால் பிரேம்நாத்.

குறுகலான தெரு அது.

ஒரே நேரத்தில் எதிரும் புதிருமாக இரண்டு கார்கள் கூட செல்ல முடியாது. ஆனால் தெரு வையே அடைத்துக் கொண்டு ராட்சசன் மாதிரி நின்றிருந்த லாரியைப் பார்த்ததும் பைக்கை நிறுத்தி விட்டான் சந்துரு.

அவன் முதுகில் முகம் கவிழ்த்து கோழித் தூக்கம் போட்ட பிரேம்நாத்... வித்தியாசம் உணர்ந்து கண்திறந்தான்.

"என்னடா... பைக்கை நிறுத்திட்டே? ஆகாஷ் வீடு அதுக்குள்ளே வந்துடுச்சா?"

"அதுக்குள்ளே தூக்கமா... இறங்குடா மூதேவி. லாரி நிக்குது. தாண்டிப் போக முடி யாது. நான் இங்கேயே இருக்கேன். அந்தாள் இன் னும் ஸ்கூலுக்கு கிளம்பலே போலிருக்கு. டி.வி.எஸ். 50 வாசல்ல நிக்குது பார். ஆகாஷ் வந் துட்டான்னான்னு போய் பார்த்துட்டு வா."

"அ... என்னை மட்டும் மாட்டி விட லாம்னு பார்க்கறியா? நீயும் வா."

"நானா? அவ்வளவுதான். என்னைப் பார்த்தா தோளை தொங்கு எடுத்துடும் இழும். இன்னும் ஒரு வேலையைத் தேடிக்கத் துப்பில்லாம பெத்தவங்களுக்கு பாரமாயிருக்கியே. நீயெல் லாம் பிள்ளை இல்லே... தொல்லைன்னு எதுகை மோனையிலே பரேட் விடும். நீ போய் வா."

"நான் மட்டும் கலெக்டர் ஆபிஸ்ல சப்- கலெக்டரா வேலை பார்க்கிறேன் பாரு! இன்னும் பத்து நிமிஷத்துல அந்த மனுஷன் ஸ்கூலுக்கு கிளம்பிடுவார். அது வரைக்கும் இங்கேயே வெயிட் பண்ணலாம். இந்த வீட்டுக்கு புதுசா யாரோ குடிவந்திருக்காங்க போலிருக்கு சந்துரு."

"எவ்வளவு பெரிய கண்டுபிடிப்பு." இன் டலாய் கூறியபடி லாரிக்கு முன்பக்கமாய் வந் தான் சந்துரு.

பெரிய பீரோ ஒன்றை சிரமப்பட்டு லாரியி லிருந்து இறக்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

ஐம்பத்தைந்து வயது மதிக்கத்தக்க நபர்... நன்றாக டிப்டாப்பாக இருந்தவர்... மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு இறக்க... சட்டென கை கொடுத்தான் சந்துரு.

அவர், அவனைப் பார்த்து சிநேகமாய் புன் னகைத்தார்.

"தாங்க்ஸ் தம்பி"

"பரவாயில்லே சார். ரொம்ப நாளா இந்த வீடு பூட்டிக் கிடந்தது. நீங்கதான் குடிவந் தீங்களா?"

"ஆமாம் தம்பி. கட்டி விலேர்ந்தோம். திடீர்னு சென்னைக்கு டிரான்ஸ்பர் போட்டுட் டாங்க. இந்த ஏரியா பிடிச்சிருந்தது. கேன்வாட் டர் சப்ளை தடையில்லாம கிடைக்கும்னு சொன் னாங்க. வந்துட்டோம். முன்னேயெல்லாம் வீட்டு குழாய்ல தண்ணி வருதா, பஸ் ஸ்டாண்ட், ரெயில்வே ஸ்டேஷன் எல்லாம் பக்கத்திலே இருக்குதான்னு பார்த்துட்டு தான் குடி வரு வாங்க. இப்ப தண்ணீர் பஞ்சம் பிடிச்சு ஆட்டறா ஆட்டுல... எல்லாம் தலைகீழா மாறிப் போச் சல்ல."

தட்டுபுன் புன்னகை மாறாமல் பேசும் அவரை சந்துருவுக்கு ரொம்பவே பிடித்துப் போய் விட்டது.

பதிலுக்கு அவனும் சிரித்து வைத்தான்.

"தம்பி... இந்த தெருதானுங்களா?"

"பக்கத்து தெருங்க."

"எங்கே வேலை பார்க்கறீங்க?"

"பி... பிஸினஸ் பண்றேன் சார்."

"குட்... வெரிகுட். சொந்தக் கால்ல நின்னு போராடி ஜெயிக்கணும். படிச்சு முடிச்சு அரசாங்க வேலைக்காக காத்திருக்கக் கூடாது. பாவம்... அர சாங்கமும் எத்தனை பேருக்குத்தான் வேலை போட்டுத்தர முடியும்? தம்பி பேரு என்னன்னு தெரிஞ்சுக்கலாமா?"

"என் பேரு சந்துரு... இவன் என் ப்ரண்ட் பிரேம்நாத்."

"என் பேரு வாசுதேவன்."

"டாடி..." இனிமையான, இளமையான குரல் ஒன்று கேட்க...

திரும்பிப் பார்த்த சந்துரு... கிட்டத்தட்ட மூர்ச்சையானான்.

வானவில்லின் மொத்த நிறங்கள்.

ரோஜா மலர்த் தோட்டம்.

அன்னப் பறவைகள் கூட்டம்.

பௌர்ணமி நிலா.

இதன் அத்தனை அழகையும் ஒட்டுமொத் தமாய் தன் வசம் வைத்திருந்தாள் அந்த அழகி.

"டேய் முண்டம்!" பின்னந்தலையில் வந்து விழுந்தது அடி.

பல்தேய்த்துக் கொண்டிருந்த சந்துரு... திடுக்கிட்டுத் திரும்பினான்.

"எ... என்னப்பா?"

"என்னப் பண்ணிட்டிருக்கே?"

''பிசஞ் பண்ணிட்டிருக்கேன்!'' என்றான் எரிச்சலுடன்.

''ஓ! உனக்கு வாய்க்குள்ளே கூட தாடி வளருதா?''

''என்னப்பா உளர்றீங்க?''

''வாசு... நானு? பிறகெதுக்குடா... வேஷமில் க்ரீமை வச்சுப் பல் தேய்ச்சிட்டிருக்கே?''

''ஷேவிங் க்ரீமா?''

அப்போதுதான் உறைத்தது. வாய்க்குள் கொழுகொழுவென... வெறுப்புடன் கீழே கையில் பேஸ்ட் என நினைத்து எடுத்திருந்த ஷேவிங் க்ரீம்.

துப்பினது.

''உவ்வே...'' அலசி அலசியாய் வாயைக் கொப்புளித்தான்.

''என்னாச்சு உனக்கு?''

''ஒன்னுமில்லேப்பா!''

''புத்திய எங்கே மேய விட்டிருக்கே?''

''.....?!''

''படிப்பை முடிச்சு அஞ்சு வருஷமாகுது. இன்னும் ஒரு வேலைய தேடிக்கத் துப்பில்லே. சேர்த்து விட்ட அட்டெண்டர் வேலையையும் வேணாம்னு உதறிட்டு வந்துட்டே! எப்படா உருப்படப் போறே?''

''......?!''

''உனக்கடுத்த ஒரு தம்பி இருக்கான். அவன் வேலைக்குப் போய் சம்பாதிக்கிறான். வீடு தேடி அவனுக்கு நாலஞ்சு வரனும் வந்தாச்சு. நீ இப்படியே ஊரை சுத்திக்கிட்டிருந்தா... உன்னை விட்டு... அவனுக்கு முதல்ல கல்யாணம் பண்ணி வச்சிடுவேன். என்ன சொல்றே?''

''வேலை தேடிக்கிட்டிருதாம்பா இருக்கிறேன்.''

''இந்தா...!'' ஒரு விசிட்டிங் கார்டை நீட்டினார்.

''என் ஃப்ரண்ட் கே.கே.நகர்ல மரக்கடை வச்சிருக்கான். கடைய பார்த்துக்க பொறுப்பான பையன் வேணும்னு கேட்டிருந்தான். உன்னைப் பத்தி சொன்னேன். வரச் சொன்னான். நாலாயிரம் ரூபா சம்பளம். உன் பவிசுக்கு போதும்னு நினைக்கிறேன். சீக்கிரம் குளிச்சிட்டு லெம்பற வழியைப் பார். போறதுக்கு முன்னாடி விநாயகர் கோவிலுக்குப் போய் சுற்றும் சுத்திட்டுப் போ''

''ச... சரிப்பா!''

அப்பா தன்சிரித்தும் அவர் முதுகை பரமலை சிலைப் போல் வெறித்துப் பார்த்தான்.

''வேலைப்படுத்தறியாப்பா என்னை? மரக்கடையிலே போய் உட்காரச் சொல்றியா? நீ மட்டும் ரோஜிங் சேர்ல, ஏ.சி. ரூம்ல உட்கார்ந்து வேலை செய்யலாம். எனக்கு மட்டும் அந்த கனவு இருக்கக் கூடாதா? தம்பிக்கு முதல்ல கல்யாணம் பண்ணி வைக்கப் போறியா? விட்டுடுவேனா? எனக்காக ஒருத்தி பிறந்து வளர்ந்து தேவதை மாதிரி பக்கத்து தெருவிலே நடமாடிக்கிட்டிருக்கா. அப்பேர்ப்பட்ட அழகிய கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறதான் மரக்கடையிலே வேலை பார்க்கணுமா? ரொம்ப அவமானம் படுத்தறேப்பா. கூடிய சீக்கிரமே பெரிய கம்பெனியிலே வேலையைத் தேடிக்கிட்டு... என் தேவதையோட உன் முன்னாடி நிக்கறேன்.' மனதிற்குள் கறுவிக் கொண்டான்.

இந்த தெரு தள்ளியிருந்த பிரேம்நாத்தையும் ஏற்றிக் கொண்டு விரைந்தான் சந்துரு.

''ஆகாஷ்... இன்னைக்கு வரிசையாகு வந்திருப்பான் இல்லே?''

''இருக்கலாம்!''

''அவன் கொடுத்து வச்சவன். அவ வீட்டுக்கு எதிர்வீட்லேயே இருக்கான்.''

''எதிர்வீட்லே குடியிருந்தா? வல பண்ணினும்னு சட்டமா என்ன? ஏன் அடுத்த தெருவுல பத்தாம் நம்பர்ல குடியிருக்கிற பையனுக்கு ஜாக்பாட் அடிக்காதா?''

''டேய்... அது உன் வீட்டு நம்பரா'ச்சே?''

''என்னைத்தான்டா சொல்

றேன் முண்டம்!''

''இது ரொம்ப ஓவராத் தெரியலே? நான் என்னைக்காவது பிரேம்மைகளிப்பாலே இருந்திட்டேன்னு உண்டிட்ட எப்பவாவது சொல்லியிருக்கேனா?''

''என்னடா சொல்றே?''

''அவளை நானும்தான் லவ் பண்றேன். இது எங்கண்ணனோட புதுக்கட்டை. கெஞ்சிக் கேட்டு வாங்கிப் போட்டுட்டு வர்றேன்.''

''அப்பவே டவுட்டுதான் எனக்கு. மாவு மில்லுல, மிஷினை கட்டி விட்டிருக்கிற மாதிரி தொண தொணன்னு இருக்கப்பவே நினைச்சேன்.''

''என்ன இன்டாவா?''

''என்டா... ஒன்னைம் நம்பர் மாதிரி கருத்தை வச்சிக்கிட்டு பேரளைப் பட்டியே... உனக்கே ஓவராத் தெரியலே?''

''நீ மட்டும் என்ன விக்ரம் மாதிரி இருக்கிறதா நினைப்பா?''

''நானும் அழகாகவாவது இருக்கேனா, இல்லையா?''

நண்பர்கள் இருவரும் மிதமிஞ்சிய கற்பனையில், அலைபாய்ந்து கொண்டு... அந்த தெருவிற்குள் நுழைந்தனர்.

ஒவ்வொரு பொருளும் தத்தம் இடம் பார்த்து அமர்ந்திருந்ததை பார்த்த பிறகுதான் நிலாவுக்கு நிம்மதியாய் மூச்சுவிட்டாள்.

''வீடு பிடிச்சிருக்கா நிலா?'' என்று கேட்டபடி வந்தாள் வாசந்தேவன்.

''சுசிதமா... மனசுக்கு நிறைவா இருக்குங்க! நீங்க எப்ப ஜாய்ன் பண்றீங்க?''

''நாளைக்கு!''

''இன்னைக்கு நிரஞ்சனை அழைச்சிட்டுப் போய் ஸ்கூலை காண்பிச்சிட்டு வந்திடுங்க. புது ஊர், புது ஸ்கூல்... பின்னை மிரண்டிடக் கூடாதில்லையா?''

''அவனை ரெடியாயிருக்க சொல்லு. அழைச்சிட்டுப் போறேன் ஆமா... கீர்த்தி எங்கே?''

''தூங்கிட்டிருக்கும் போதே... கட்டில் விழேர்ந்து மெனியாகிட்டேர்ந்து போன் வந்தது. இன்னமும் பேசிக்கிட்டுதான் இருக்கிறா...!''

''க்ளோஸ் ஃப்ரண்ட்ஸ் ஆச்சே! நர்சரிலேர்ந்து காலேஜு வரைக்கும் ஒன்னா படிச்சிட்டு... பிரியறதுன்னா கஷ்டம்தானே?''

அறைக்குள்...

ஒருக்களித்துப் படுத்தவாறு கீர்த்தி செல்போனில் பேசிக் கொண்டிருந்த விதமே... ஒரு ஆண் பார்த்திருந்தால்.... மூர்ச்சையாகி இருப்பான்.

ஏறி இறங்கிய இடுப்பின் வளைவுகளும், அடர்ந்து அலை அலையாய் விரிந்திருந்த கருங்கூந்தலும், பசுமைப் போர்த்திய மலைமுகடுகளை நினைவுப்படுத்தியது.

''சென்னையா? நாட்போட் ரோத்தெல்லாம் வெயில் வறுத்தெடுத்தது. இன்னைக்கு கொஞ்சம் மழை! கட்டிலிலே இருந்துட்டு... இனி இங்

குட்டி கேமரா...

கழுத்தில் அணியும் டாலர் அளவில் இப்போது வீடியோவுடன் இணைந்த கேமரா விற்பனைக்கு வந்துள்ளது. 'கனோன்' நிறுவனம் தயாரித்துள்ள இந்த குட்டி கேமரா மூலம் நாம் படம் பிடித்த காட்சிகளை உடனடியாக கம்ப்யூட்டரில் இணைத்து பிரிண்ட்டும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

உல்லாசப் பயணிகளுக்கு இந்த கேமரா மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

- பார்த்தசாரதி, பாரிஸ்.

தோன் குப்பை கொட்டணும்னு நினைச்சா... பயமாயிருக்கு மேடம்!"

"......"

"இன்னும் ரெண்டு நாள்ல ஜாய்ன் பண்ணுவேன். நேத்து உங்க மாமாவை போய் பார்த்தேன். இன்னைக்கும் வரச் சொன்னார்... போகணும்!"

"......"

"ம்... கிரஞ்சனாவும் புது ஸ்கூல்ல சேர்த்தாச்சு..."

"......"

"இந்த வார் ஜெண்ட்லாரம்... ஓக்கேதான். ஸ்மார்ட்டா தான் இருக்காருங்க. ஆனா, எந்த தெருவிலே ஒரு ஃபிகரும் தேறலே!"

உடம்பில் மட்டுமல்ல... பேச்சிலும் இளமை கொப்புளித்த கீர்த்தியை இன்னும் எந்த டைரக்டரும் பார்த்ததில்லை. பார்த்திருந்தால்... விஜய்க்கும், மாதவனுக்கும் அழகான ஒரு ஹீரோயின் கிடைத்திருப்பாள்.

கீர்த்தி கலகல டைப். வயது இருபத்தி நான்கு. மெரினாவில் மாமா நிர்வகித்து வரும் அட்வர்டைஸ்மெண்ட் கம்பெனியில் ரிசப்ஷனிஸ்ட் ஆக சேரப் போகிறாள்.

அம்மா, அப்பா, பதினோராவது படிக்கும் தம்பி என்று அழகான, அன்பான, சின்ன குடும்பம்.

நல்ல பெண். கொஞ்சம் பிடிவாதம். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணத்தையும் வீணாக்காமல் சந்தோஷமாக வாழ வேண்டும் என்பதில் உறுதியாய் இருப்பாள்.

ஒரு வழியாய் பேசி முடித்துவிட்டு, சோம்பல் முறித்தபடி பால்கனியில் வந்து நின்றவளின் விழிகள் அகன்றன.

சிரிப்பு பொத்துக் கொண்டு வந்தது.

பிரேம்நாத், சந்துரு உட்பட அந்த தெருவை சேர்ந்த ஆறேழு இளவட்டங்கள் தங்களுக்கேற்ற வசதியான இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு இவள் வீட்டையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

'மடையன்கள். இப்படி வெறுமனே நேரத்தை வீணாக்கி எனக்காக காத்திருந்தால்... காதலித்து விடுவேனா? பக்குவமற்ற பெண்ணை வேண்டுமானால் வீழ்த்த வாய்ப்பிருக்கு. ஆனால், என்னை?!'

'என்னைத் தெரியும் என்னைப் பற்றி? எதற்காக பொன்னான நேரங்களை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?' எனத்துடன், வேதனையும் எழுந்தது.

அதன்பின்...

குளித்து முடித்து... வெள்ளையில் சாம்பல் நிற பூக்கள் கலந்த சுரிதாரை உடுத்திக் கொண்டு, தன் ஸ்கூட்டிக் சாவியுடன் இறங்கினாள்.

"அம்மா... வரேன்ம்மா!"

"பத்திரமா போம்மா! கொஞ்சம் முன்னாடி ஜொலிச்சிருந்தா... அப்பாவோட்டே போயிருக்கலாமே... இந்த வாட்டி புதுசில்லையா?"

"பழகிக்கணும். வரேன்ம்மா!"

ஸ்கூட்டிக்... ஸ்டார்ட்ரென்ற சப்தத்துடன் புறப்பட...

காத்திருந்த ஆண்கள் விறைப்பானார்கள்.

தெருமுனையில், பைக்கை ஸ்டாண்ட் போட்டு, அதன் மேல் ஸ்டைலாய் சாய்ந்திருந்த வாசந்துருவும், பிரேம்நாத்தும்.

இவளைப் பார்த்தும் ரொமான்ஸ் ஆக விட்டான் சந்துரு.

கீர்த்தி வேண்டுமென்றே... மனமுதீர் தெரிவிருந்த பள்ளத்தில், வண்டியை செலுத்த... சிதறிய சகதி நீர்.

மடிப்புக் கலையாத இருவரின் உடை, கன்னம், மூக்கெல்லாம் சகதி! உடையில் மட்டுமல்ல... உடலிலும் தான்.

"சந்துரு... அவ வேணும்னேதான் இப்படி பண்ணிட்டுப் போறா..."

"ஆமான்டா...!" என்றவனின் குரல் கம்மியிருந்தது.

"ரொம்ப திமிர் பிடிச்சவளா தெரியறா!"

"எல்லோரும் வேடிக்கைப் பார்க்கிறாங்க... வாடா போகலாம்!" என்றவனுக்கு மனசை என்னவோ செய்தது.

'கீர்த்தி எனக்கு கிடைக்க மாட்டாளா? அப்பா சொன்னதுப் போல் தம்பிக்குதான் முதலில் கல்யாணம் நடக்குமோ?'

ஜெயம் கணவருக்கு காபி கொடுத்தாள்.

படித்துக் கொண்டிருந்த தினசரியை மடித்து வைத்து விட்டு தம்ளரை வாங்கியவர், "ஆகாஷ் வந்துட்டானா?" என்று கேட்டார்.

"விடியற்காலைல தான் வந்தான். இன்னும் எந்திரிக்கலை!"

"வனஜா எப்படியிருக்கிறாளாம்? விசாரிக்கணும். துரை எந்திரிக்கிறவரை காத்திருக்கணுமா? சரி.... நான் ஸ்கூலுக்கு போய் வந்து பேசிக்கிறேன்!"

மணி பத்து! ஹால் கடிகாரம் விடாமல் அடிக்க...

கண் விழித்த ஆகாஷ்... எதிர் சுவற்றில் மாட்டியிருந்த நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் போட்டோவை பார்த்தான்.

"குட்மார்னிங் தலைவா!" என்றான்.

3

பல் தேய்த்து விட்டு வந்த ஆகாஷிற்கு ...ரை ததும்ப சுடச்சுட காபி கொடுத்தாள் ஜெயம்.

"குளிச்சிட்டு வந்திருந்தா... ஒரேயடியா ...பன் சாப்பிட்டிருக்கலாமில்லே?"

"அதுக்கு தானா நீ போடற காபியை மிஸ் ...ண்ணிட்டேன்ம்மா! வனஜாவுக்கு சரியாவே ...பி போடத் தெரியலை. உன் பொண்ணு ...விட்டும்மா! இன்னும் ரெண்டுமணி நேரம் ...ங்கியிருப்பேன். பனிரெண்டு மணிக்கு காபி ...கிடைக்காதேப்படியே... அதனாலதான் இப்படியே ...ந்திரிச்சிட்டேன்! அப்பா எங்கேம்மா?"

"அவர் ஸ்கூலுக்குப் போய் ஒரு மணி ...நேரம் ஆயாச்சு. வனஜா எப்படியிருக்கா? மாப் ...பிள்ளை சந்தோஷமா வச்சிருக்காராம்மா? குட் ...டிப்பாப்பா சுருதி எப்படியிருக்கா?"

"முதல்ல காபில குடிச்சிடறேனம்மா!"

ஜெயம் சிரித்தாள்.

"இப்பக் கேளு... சொல்றேன்!" குடித்து ...முடித்து தம்ளரை அம்மாவிடம் கொடுத்தான்.

"உன் பொண்ணு நல்லாயிருக்கா. அக்க ...வா உங்க மாப்பிள்ளை உன் பொண்ணு கண் ...கலங்காம வச்சிருக்காருனு தான் சொல்லணும்."

"என்னடா சொல்றே?"

"அங்கே... மதுரை ஆட்சி!" என்றான் ர...மாய்.

"அப்படியா?" என்றவளுக்கு முகம் ...கொள்ளா சிரிப்பு.

"ப்பா... என்னா சந்தோஷம். நம்ம வீட்லே ...ம் மதுரை ஆட்சி நடந்தா சந்தோஷப்படு ...வியா?"

"நம்ம வீட்லேயா? ஹூம்... உங்கப் ...பாவை அதட்டறது, உருட்டறதெல்லாம் கன ...வோட சரி... நடக்கிற காரியமா?"

"நான் கேட்டது... உங்க மருமகளைப் ...பத்தி!"

"வாய்ப்பே இல்லை. அஸ்வினிக்கு ...ன்னை விட பயந்த சுபாவம்... மாப்பிள்ளை ...நிதி!"

"என்னது அஸ்வினியா? அப்படி ஒரு ...ணைப்பு இருக்கா? இருந்தா... மறந்திடு...!"

"ஏன்... அவளுக்கென்ன குறைச்சல்?"

"பிடிக்கலே... அவ்வளவு தான் விடு! பெங்களூர்ல சூப்பர் கிளைமேட். இங்கே வெயில்ல காயறதுக்கு இன்னும் ஒரு வாரம் இருந்துட்டு வரணும்னு நெனைச்சேன். அந்த அஸ்வினியால தான் ஓடி வந்துட்டேன்!"

"அந்தப் பொண்ணு உன்மேல ரொம்ப பாசம் வச்சிருக்கு ஆகாஷ்!"

"அம்மா... வேற பேசேன்!" என்றான் முகம் சுளித்து.

"சரி... சரி... வனஜா என்ன சொன்னா? இங்கே எப்ப வர்றாளாம்?"

"உங்க மருமகனுக்கு ஆடிட்டிங் டைம் என்கிறதால... இப்ப முடியாதாம். அடுத்த மாசம் வர்றேன்னு சொன்னா."

"சுருதிக்கு ஜுரம்னு சொன்னாளே...!"

"இப்ப நல்லாயிருக்கா... என்ன டிபன் பண்ணியிருக்கே? நேத்து நைட்டுக்கூட சரியா சாப்பிடலே!"

"குளிச்சிட்டு வா! வெங்காய தோசை, தேங்காய் சட்னி செய்திருக்கிறேன்! நான் கொடுத்த ஊறுகாய், வடாம் எல்லாம் நல்லாயிருந்ததாமா?"

"அம்மா... பேசாம நீயே பெங்களூர் போய் உன் அருமை மகளைப் பார்த்துட்டு வந்திடேன். என்னை கூட்ஸ் மாதிரி ஆக்கிட்டீங்க. கழுத்துல புடலங்காயும், தலையிலே வாழைத்தாரும் தான் கொண்டு போகலே. மத்தபடி ஒரு கிராமத்தான் மாதிரி நீங்க தர்ற பொருட்களை சுமந்துக்கிட்டு போறேன்!"

"பாரு... உன் அக்காவுக்காக தானே?"

"நான் மட்டும் என்ன தங்கச்சின்னா சொன்னேன்?"

"ஹூம்... எல்லாத்துக்கும் அலுத்துக்கறே... நரேன் உன்னை மாதிரி இல்லே...!"

பேச்சு நரேனுக்கு மாறியதும் உஷாரானான்.

பேச ஆரம்பித்தால்... அண்ணனின் நினைவுகளில் அமிழ்ந்துப் போவாள். அழ ஆரம்பிப்பாள்.

"அம்மா... முக்கியமான விஷயம் ஒண்ணை சொல்ல மறந்துட்டேனே!"

"என்ன?"

"அக்கா உண்டாகியிருக்காம்மா!"

"நிஜமாவா?" சிரிப்பில் முகம் விரிய... நெஞ்சம் விம்மியது.

எந்தத் தாய்க்கும்... தான் தாயான மகிழ்வை விட அதிக மகிழ்வைத் தருவது... தன் குழந்தை தாயாவதுதான்!

"வலஹா உண்டாகியிருக்கானா? கனக துர்க்கா தேவி... எல்லாம் நல்லபடி நடக்கணும். ஆகாஷ்... இந்த நேரத்துலே தான் அவ வாய்க்கு ருசியா சாப்பிடணும். அவளுக்கு நார்த்தங்காய் ஊறுகாயும், புளிக்காய்ச்சலும் ரொம்ப பிடிக்கும். செஞ்சு தர்றேன். அடுத்த வாரம் போய் கொடுத்துட்டு வந்திடேன்?"

"அம்மா... இது ரொம்ப அநியாயம். இந்த ரெண்டு நட்டத்தை தவிராத்தியெல்லாம் போய் இறக்கிட்டு இதோ, இன்னைக்கு தான் வந்து சேர்ந்தேன். அதுக்குள்ளே மறுபடி போகச் சொல்றியே! ஆபிஸ்லே லீவு கிடைக்கிறது கஷ்டம். நீயே போய் பார்த்துட்டு வந்துடு!" என்றபடி குளிக்கச் சென்றான்.

குளித்து முடித்து பால்கனியில் வந்து நின்ற போது எதிர்வீட்டு மொட்டை மாடியில் கொடியில் துணிகள் காய வைக்கப்பட்டிருந்தன.

சட்டென அம்மா கட்டுப்போட்ட வெங்காய தோசை அமிர்தமாய் இருந்தது.

"எதிர்வீட்லே புதுசா யாராவது வந்திருக்காங்களாம்மா?"

"ஆமாம்... வந்து நாலு நாளாகுது. நீ தூங்கிட்டிருக்கப்ப சந்துருவும், பிரேமும் வந்தாங்க. சட்டை வெல்லாம் கசங்கி... கழுவிட்டுப் போயிட்டாங்க. அசந்து தூங்கிட்டிருந்ததால உன்னை எழுப்பலே...! வயசாகுது. இப்படியே பொழுது விடிஞ்சு, பொழுது போற வரைக்கும் ஊரை சுத்திக்கிட்டிருக்கணுங்களா... ஒரு வேலை தேடிக்கக் கூடாதா? அவனுங்க தலைத் தெரிஞ்சாலே உங்கப்பா கத்தறார்."

"தேடிக்கிட்டு தாம்மா இருக்கானுங்க.... ரிமோட்டை எடு."

டி.வி.யை ஆன் செய்தான்.

சுதந்திர தின விழா நிகழ்ச்சியை மறு ஒளிபரப்பு செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வரிசை மாறாமல் ராணுவ வீரர்கள் சல்யூட் அடித்துக் கொண்டு விறைப்பாக சென்றது...

ஆகாஷின் மயிர்க்கால்களை குத்திட்டு செய்ய வைத்தது.

"ஆகாஷ் முதல்ல சேனலை மாத்து!"

"ஏம்மா?"

"முதல்ல மாத்து..!" குரல் நடுங்கியது.

டி.வி.யை அணைத்தான்.

"எதுக்கும்மா டென்ஷனாகறே?"

"பிடிக்கலே!"

"ஆனா, எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சிருக்கும்மா! எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்த பணி ராணுவப் பணிதாம்மா! வாய் வார்த்தையா இல்லாம... நாட்டுக்காக அர்ப்பணிக்கிற சுயநலமில்லாத வேலை அது! வெயிலிலும், பனியிலும் ... ராம நம்ம நாட்டை காக்கிற உன்னத ... சேவைம்மா! என்னோட கனவே... ஆர்மியிலே சேரணும்கறது தான்!"

"ஆகாஷ்... போதும்டா... வார்த்தைக்கு வார்த்தை ராணுவம், ராணுவம்னு பழைய ... என்னைக் கொல்லாதே! நாட்டுக்கு அர்ப்பணி... கவா உங்களை பெத்து வளர்த்தேன்? இந்த பேச்சை இத்தோட விட்டு! சொல்லிட்டேன்..." சற்றே கோபமாக சொல்லி விட்டு சென்று வி...

ஆகாஷ் தளர்ந்துப் போனான்.

'அம்மாவை சரிக்கட்டி பாகணுமே... ... படி?'

மாலை!

சூரியன்... வானத்திற்கு ஆரஞ்சு நிற ... ணத்தைப் பூசி விட்டு சரசரவென மேற்கு ப... மாய் இறங்கினான்.

வழக்கமாய் நண்பர்கள் சந்திக்கும் உட... விற்சி மைதானம்.

"நீ வரல இல்லாதப்ப... என்னென்னவே... நடந்துப் போச்சு ஆகாஷ்!" என்றான் சந்துரு.

"நான் இல்லேன்னா... எல்லோருக்கு... ...ண்சிவிட்டுப் போய்டுமே... என்... னாக்க சொல்லு?" என்றான் அவ... ...மாக.

"ரொம்பதான் அலட்டிக்காதே..." என்றவன் புதிதாய் குடி வந்திருக்கும் கீர்த்தியைப் பற்றிவிரிவாகக் கூறினான்.

"ஓ... நேத்து எங்க வீட்டுக்கு வந்து சட்டைய சுத்தம் பண்ணிக்கிட்டுப் போனது... அந்த பொண்ணோட கைங்கர்யமா?" வாய்விட்டு சிரித்தான்.

"என்ன இன்டலா? நீயும் இருந்திருந்தா ...க்கும் அபிஷேகம் கிடைச்சிருக்கும்!"

"எனக்கா? சான்ஸே இல்லை. என்னைப் பார்த்தாலே அந்தப் பொண்ணுமே பொட்டிப்பாம்பா அடங்கிப் போய்டுவாங்க."

"ஆனா, அது கீர்த்திகிட்டே செல்லுபடியாகாது. ரொம்ப அழகாயிருக்கா. அதனாலேயே ...லைத்திமிரு இயிர்."

"அவளுக்கு உடம்பு முழுக்க திமிர் இருந்தாலும் என்கிட்டே நடக்காதுங்கறேனே...!"

"என்ன பந்தயம்?"

"பந்தயமா?" ஆகாஷ் அரண்டான்.

"ஆமாம்... நீ அவளை லவ் பண்ணிக் காட்டு... நீ என்ன சொன்னாலும் நாங்க செய்யறோம்!"

"லவ்வா? ஆளைவிடு..." பதறினான்.

"பயப்படறியா?"

"பயமா? சேச்சே... என் வாழ்க்கையிலே லவ்வு, கிவ்வுன்னு போய் நின்னா... எங்கப்பா கொலின் லத்தில் கொளுத்துவார்! என் லட்சியமே வேற..."

"காதல்ங்கறது லைப்ல சொல்லிக்கிட்டா வரும்? சப்போஸ் வந்துட்டா?"

"அப்படி வந்துட்டா... கண்டிப்பா அவளையே கல்யாணம் பண்ணிக்குவேன்! ஆனா, அதுக்காக நீ சொல்ற பொண்ணை சவாலுக்காக லவ் பண்றதெல்லாம் எனக்குப் பிடிக்காது. பேரழகியாவே இருந்தாலும் மனசுக்கு... அழகை தவிர்த்து பிடிக்கக் கூடிய விஷயங்கள் நிறையவே இருக்கு. ஸோ... ஒரு பொண்ணோட வாழ்க்கையிலே நான் விளையாட விரும்பலே... ஆளை விடுங்க!"

"சரி... லவ் பண்ண வேண்டாம். உன்னை திரும்பி பார்க்க வச்சிடு போதும்!"

"அவ்வளவு தானே... பார்த்துக்கறேன்!"

"கீர்த்தியை அவ்வளவு சனியா எடை போடாதே!"

"நான் பார்த்துக்கறேன் விடுங்க! எவ்வளவு நாளைக்குடா... இப்படியே வெட்டியா பொழுதைப் போக்குவீங்க? வேலையை தேடிக்குங்க. பொறுப்பு வரும். வாழ்க்கைன்னா என்னங்கறதை புரிய வைக்கும். அதுவே முகத்துக்கு தனி அழகை தரும். அப்புறம்... பொண்ணுங்க உங்களை திரும்பி பார்க்கும். உங்கப்பா உனக்காக பார்க்கிற வேலையெல்லாம் வேணாம் வேணாம்னு சொல்றியாமே? ஏன் சந்துரு? சொல்லி வருத்தப்பட்டார்."

"உனக்கென்ன? ஜம்முனு ஏசி ஆபிஸ்லே வேலை. எங்கப்பன் எனக்கு மரக்கடையிலேயும், இரும்புக் கடையிலேயும் வேலை வாங்கித்

அமெரிக்காவில் நாய் பத்திரிகை

நாட்டு நடப்பையும், உலக ... செய்திகளை ... அறிந்து ... தொடங்கப் பட்டவைதான் தின... சரி பத்திரிகைகள். அறிவுக்கு விருந்தாகவும், அனுபவத்துக்கு மருந்தாகவும் பத்திரிகைகள் தினமும் முகம் காட்டுகின்றன. மனிதர்களின் முகங்களை... ளைங்களை படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடியாக பத்திரிகைகள் திகழ்ந்து வருகின்றன.

மனிதர்களுக்கு மனிதர்களால் நடத்தப்படுகிற பத்திரிகைகள் இவை. ஆனால் அமெரிக்காவில் நாய்கள் தொடர்பான விஷயங்களுக்காகவே பத்திரிகை நடத்தப்படுகிறது.

இதில் நாய்களுக்கு ஜோதிடமும் உண்டு. நாய்களை நேசிப்பவர்கள் கேள்வி... அனுப்பலாம். அதற்கு உரிய பதிலும் வெளியிடப்படுகிறது. நாய்களை மாற்றிக் கொள்ள விரும்புவோருக்கான பகுதியும் உண்டு. இந்த பகுதியைப் பார்த்து நாய்களை மாற்றிக் கொள்ள முடியும்.

இருமாதங்களுக்கு ஒரு முறை இந்த பத்திரிகை வெளிவருகிறது. நாய் வளர்க்கும் எஜமானர்கள் மட்டும் விரும்பிப் படிக்கும் இந்த பத்திரிகையை, 'நாய்களுக்கு படிக்கத் தெரிந்தால், பத்திரிகை விற்பனை அமோகமாக இருக்கும்' என்று வீட்டு எஜமானிகள் கண்ணடிக்கிறார்கள்.

அமெரிக்காவில் உலாவரும் நாய் பத்திரிகை, இந்தியாவையும் தொற்றிக் கொள்ளுமா?

-திருமகள்

தத்தா... எவன் போவான்?''

''அப்புத்தப்பா பேசறியே. கஷ்டப்பட்டு உழைக்கிற எந்த வேலையுமே உசத்தி தான். கிடைக்கிறதை பிடிச்சுக்கிட்டு மேலே வரப்பாரு! நான் இப்ப பார்த்துக்கிட்டிருக்கிற வேலை... என்னை பெத்தவங்களை சந்தோஷப் படுத்துவ தற்காக! இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு இந்த வேலை? ஆனா என் சந்தோஷத்திற்காக, என் தாய் நாட்டிற்காக நான் பார்க்கப் போறது வேலை தான் நிரந்தரம். அங்கே ஏவிவோ, ரோமில் சேரோ கிடையாது அப்பனே!''

''அப்ப... நிஜமாகவே நீ ஆர்மியிலே சேர தான் போறியா?''

நண்பர்கள் இருவரும் ஒருமித்த குரலில் ஆச்சர்யத்துடன் கேட்டனர்.

''ம்!'' அழுத்தமாக தலையாட்டினான் ஆகாஷ்.

சூரியன் பனித்துளிகளை சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த காலைப் பொழுது.

தலையைதுவட்டியபடி சாப்பிட வந்தமர்ந் தான் ஆகாஷ்.

அழகிரி பள்ளிக்குப் புறப்படத் தயாரா னார்.

''டிபன் கேரியரை வண்டியிலே வச்சுட்டியா?''

''வச்சுட்டேங்க.'' என்று குரல் கொடுத் தாள் ஜெயம்.

''இன்னைக்கென்ன லேட்டா எந்திரிச்சே போலிருக்கு?'' என்றார் ஆகாஷிடம்.

''இல்லேப்பா... கரெக்ட் டயத்துக்குதான் எந்திரிச்சேன்.''

''இதென்ன... தூக்கணாங்குருவி கூடு மாதிரி இவ்வளவு முடியை வளர்த்து விட்டி ருக்கே? சகிக்கலே. நாளைக்கு ஹேர் கட் பண் ணிட்டு வந்துடு.''

''ச... சரிப்பா.''

''அ.... முக்கியமான விஷயம். சவ்ளில் கொஞ்சம் சீக்கிரமா வந்துடு.''

''ஏன்ப்பா?''

''என் ப்ரெண்ட் கோபால் தெரியுமில்லே?''

''தெரியும்ப்பா.''

''அவருக்கு கையில ப்ராக்ச்சராம். ஹேவ ஹாஸ்பிட்டல்ல சேர்த்திருக்காங்க. போய் பாரு துட்டு வா. எனக்கு ஸ்கூல்ல இன்ஸ்பெக்ஷன் ரெண்டு நாள் கழிச்சு வர்றேன்னு சொல்லு.''

''ச.. சரிப்பா''

மாலை நண்பர்களுடன் சினிமாவுக்கு போவதாக ப்ளான். டிக்கெட் கூட ரிசர்வ் பண்ணி யாகி விட்டது. அவ்வளவுதான்... அம்பேல்!

அவன் மட்டுமல்ல... வீட்டில் இருந்த அ தனைபேரும் அழகிரியின் பேச்சுக்கு மறுபே பேசியதில்லை. ஆகாஷும் அப்படிதான். தந் என் எனும் முன் என்னெனமாக நின்றான். எ னையோ ஆசைகளை அவரின் அதட்டலுக் பயந்து மனதிற்குள்ளேயே புதைத்து இருக்கிறா

அழகிரி சென்று விட்டார்.

அம்மா பரிமாறிய டிபனை சாப்பிட் முடித்து அவனும் அலுவலகம் புறப்படத் த ரானான்.

கைவண்டியின் உறுமல் சப்தம் கேட்ட

'எதிர்வீட்டுப் பெண்ணாயிருக்குமோ அவன் டூ வீலர் வைத்திருப்பதாக சந்துரு சொ னானே?' வேகமாய் சென்று பால்கனியில் எ டிப் பார்த்தான்.

அதற்குள் வண்டி தெருமுனையை தாண் விட்டது.

அலுவலகம் முடித்து வீடு திரும்பி கொண்டிருந்தாள் கீர்த்தி.

சென்னையின் போக்குவரத்து நெரிச அவளுக்கு புதிது என்பதால்... வண்டியோட் கொஞ்சம் திணறித்தான் போனாள்.

அப்போது... அவள் கழுத்தில் தொங்கி கொண்டிருந்த செல்போன் அலறியது.

வண்டியை பிளாட்பாரத்தின் ஓரம நிறுத்தி பேசினாள்.

''ஹலோ...''

''ஹாய் கீர்த்தி.''

''ஹேய்... மௌனி! வாட் எ சர்ப்ரைஸ் என் வீட்டு போன்லேர்ந்து பேசறே? செ னைக்கு வந்திருக்கியா என்ன?''

''யெஸ்''

''ஹய்யோ... எப்போடி வந்தே?'' கு காத குறையாய் குதூகலம்.

''மதியம்தான்! சீக்கிரம் கிளம்பி வீட்டுக் வா. உன்னோட ரெண்டு நாள் தங்கிட்டுப் போ லாம்னுதான் வந்திருக்கிறேன்.''

''நிஜமாகவா சொல்றே? தாங்க்ஸ் தாங்க்ஸ் மை டியர்.''

செல்லை அணைத்தவள்... வண்டியின் கத்தை கூட்டினாள்.

'மௌனிக்கு பீட்ஸா ரொம்ப பிடிக்குமே... வாங்கிட்டுப் போகலாமா?'

நினைத்தவள் சட்டென ஒரு வளைவில் டியை திருப்பினாள்.

அதே சமயம் வேகமாக வந்த பைக் அவள் ல் மோதப் பார்த்து, கடைசி நொடியில் திர்க்கப் பார்த்து... நல்லவேளை... பெரிய த்து தவிர்க்கப்பட்டது. என்றாலும் கீர்த்தியின் ண்டியின் முன்புறம் பெண்டாகி விட்டது.

''டைகாட்'' கீழே விழப்போய் சுதாரித்துக் ாண்டவள், வண்டியை ஸ்டாண்ட் போட்டு ட்டு அதிர்ச்சியுடனும் ஆத்திரத்துடனும் வனை நோக்கி வந்தாள்.

''ஆர் யூ பிளைண்ட்?''

''ஸாரி மேடம்.''

''என்ன ஸாரி மேடம்? பாரு மேன்... என் ண்டியோட முன்பக்கம் எப்படி நசுங்கிப் ாயி...''

அவள் அவன் பேசட்டும் என்று அமைதி ந்தான்.

''நான் உன்னை சும்மா விடப்போறது லை. ட்ராபிக் போலீஸ் எங்கே?'' இங்குமங் கண்களை அலைய விட்டவளின் தேகம் வ்வை நடுங்கிற்று ஆத்திரத்தில்.

''போலீஸெல்லாம் எதுக்கு மேடம்?''

''பின்னே... சும்மா விட்டுவேணா னை... நோ சான்ஸ்.''

''நான் என்ன மேடம் தப்பு பண்ணி னேன்?''

''என்ன தப்பு பண்ணியா? அப்ப இதென் என்ன?'' என்றாள் தன் வண்டியை காட்டி.

''அது உங்க தப்பு மேடம்.'' அலட்டிக் கொள்ளாமல் சொன்னான்.

''வாட்... என் தப்பா? பண்றதையும் பண் ட்டு...''

''ஊருக்கு புதுசா மேடம்?''

''என்ன பேச்சை மாத்தறே? உன்னை ிரி ரோமியோக்களை சும்மா பாவப்பட்டு ன்னிச்சி விடறதை விட பெரிய தப்பு வேறெது ல்லை.''

''அப்ப... கண்டிப்பா கம்ப்ளைண்ட் பண் போறீங்க?''

''ஷ்யூர்.''

''ஆனா, உங்க நன்மைக்காக சொல்றேன்... ங்க.''

''வாட்?''

''நீங்க வந்தது நோ என்ட்ரியில மேடம். இப்ப சொல்லுங்க... தப்பு யார் மேலே?''

''நோ... என்ட்ரியா?''

''எங்கே போகணும்னு சொன்னீங்கன்னா நான் வழி சொல்றேன் மேடம்.''

''நீ... போய்யா!'' எரிச்சலுடன் வண்டியில் ஏறி அமர்ந்து ஸ்டார்ட் செய்தாள்.

''இஃப் யூ டோண்ட் மைண்ட்... யுவர் ஸ்வீட் நேம் ப்ளீஸ்...'' கிண்டலாய்... தயவாய் கேட்டான்.

''ம்... மிளகாய்பொடி!'' சர்ரென புறப்பட் டாள்.

வாய் விட்டு சிரித்தான் அவன்.

வீடு அமர்க்களப்பட்டது. கீர்த்தியும், மௌனியாவும் சேர்ந்தால் வீட்டையே இரண்டாக் கும். அப்படி அரட்டையடிப்பார்கள். பால்ய காலத்தொட்டே உண்டான நட்பு. நாட்களாலும் கூட பிரித்திருக்க முடியவில்லை.

இரவு உணவு முடித்தபின்... நள்ளிரவு தாண்டியும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர் தோழிகள்.

''நீ வந்தது எவ்வளவு ஹாப்பியா இருக்குத் தெரியுமா?''

''இன்னொரு ஹாப்பியான விஷயமும் இருக்கு. அதை உன்னிடம் நேரில் சொல்ல ணும்னுதான் ஓடி வந்தேன்.''

''ஹாப்பியான விஷயமா? என்னடி அது?''

''எனக்கு மேரேஜ்.''

''வாட்... மேரேஜா? வாரே வா... யாரி அந்த லக்கி பாய்?''

''அப்பா நிறைய அலையன்ஸ் கொண்டு வந்தார். எல்லாமே வெல் செட்டில்ட்... ஒன் ணைத் தவிர. அந்த ஒன்னைத்தான் நான் செலக்ட் பண்ணினேன்.''

''என்ன மௌனியா குழப்பறே? ஏன் அப் படி செலக்ட் பண்ணினே? பையன் ரொம்ப ஸ்மார்ட்டோ?''

''இல்லை. அதிலேயும் சுமார் ரகம்தான்.''

''பிறகேன்?''

''ஏன்னா... அந்த அலையன்ஸ் சென்னை யைச் சேர்ந்தவன். என் கீர்த்தி இருக்கிற ஊர். இனி, நினைச்சப்ப உன்னை பார்க்கலாம், பேச லாம். அதுக்காகவே இந்த அலையன்ஸை ஓகே பண்ணினேன்.'' கண்கள் பளபளக்க பேசினாள் மௌனியா.

இளமையின் சௌந்தர்யமும், வசதியின் சௌகர்யமும் ஒருவித லாட்டின் அழகை தந்தி ருந்தன மௌனியாவுக்கு.

''மௌ...ணி...யா'' கீர்த்தி தோழியை கட்டி அணைத்துக் கொண்டாள். கண்கள் கலங்கின.

"எனக்காகவா... எனக்காகவா உன் லைப் விஷயத்தில் காம்ப்ரமைஸ் பண்ணிக்கிட்டே?"

"ம்... என் திருப்திக்காகத்தான். ப்ச்... என்ன இது கண்கலங்கிட்டு. துடைச்சு... முதல்ல துடைக்க. அப்புறம் இன்னொரு விஷயம். நீயும்... இந்த ஊர் பையனைப் பார்த்து கல்யாணம் பண்ணிக்க."

"கண்டிப்பா."

"அப்பாக்கிட்டே சொல்லி அலை வன்ஸ் பார்க்க சொல்லட்டுமா?"

"ஐய்யோ... வேணாம்."

"ஏன் அலர்றே நீயே பார்த்து வச்சிட்டியா? லவ் பண்றியா என்ன?"

"ம்ஹூம்... லவ் பண்ணப் போறேன்."

"யாரை?"

"யாருக்குத் தெரியும்?"

"உதைப்படப் போறே. புரியுற மாதிரி சொல்லு."

"நோ நோ... எங்கப்பாவும் அம்மாவும் லவ் பண்ணிக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டவங்க. என் கண்ணே பட்டுடும் போல... அப்படியொரு அற்புதமான வாழ்க்கை வாழ்றாங்க. ஸோ... என் சாய்ஸ் லவ் மேரேஜ் தான்."

"ஓகே... உன் கற்பனை கதாநாயகன் எப்படியெல்லாம் இருக்கணும்... சொல்லேன்."

"கொஞ்சம் கனவா, கம்பீரமா, கம்ப்ளீட் எக்ஸர்சைஸ் பண்றவரா, நல்ல மனிதாபிமானமுள்ளவரா, மிடில் க்ளாஸ் ஃபேமிலியை சேர்ந்தவரா இருக்கணும்."

"ஏன் வசதியான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரா இருக்கக் கூடாதா?"

"ம்ஹூம்... சிரமப் பட்டு வாழ்க்கையிலே உயர்ந்த ஆண்களுக்குத்தான் தன்னம்பிக்கை அதிகமா இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஆண்கள் மனைவியை பூ மாதிரி வச்சு காப்பாத்து

வாங்க. என் ஆசைகள் சின்ன வட்டத்துக்குள்ளேயே அடங்கிடும் பெண். பணம், பணம்னு வாழ்க்கை முழுக்க அது பின்னாலேயே ஓடற ஆண்களால குடும்பத்தோட அதிகமா நேரங்களை ஒதுக்க முடியாது. வெளிநாட்டுலே வருஷக்கணக்குல பிரிஞ்சி சம்பாதிக்கப் போற ஆண்களை நினைச்சா பாவமாயிருக்கு. அதைவிட பரிதாபத்துக்குரியவங்க அவங்களோட மனைவிங்க. எனக்கு இதெல்லாம் பிடிக்காது. ஆபீஸ்லே நல்ல வேலை. ஓரளவு சம்பளம் வாங்கற புருஷன். சாயங்காலம் ஆபீஸ் முடிஞ்சு வந்ததும் பீச், பார்க், சினிமான்னு இணை பிரியாம சுத்தணும். பரஸ்பரம் ஒவ்வொரு சின்ன விஷயத்தையும் ஷேர் பண்ணிக்கணும். குழந்தை வளர்க்கறதில இருந்து சமையல் வரை... எல்லாத்தையும் பகிர்ந்துக்கணும்."

"அம்மாடி யோவ்!" பெருமூச்சு விட்டாள் பெளரியா.

"இதிலே பிரம்மிக்க என்ன இருக்கு பெளரி? சாதாரண எதிர்பார்ப்புகள்தானே? அப்படிப்பட்ட ஆண்தான் என் புருஷனாக முடியும்."

"இன்னுமா பேசிக்கிட்டிருக்கீங்க? லைட்டை அணைச்சிட்டு படுங்க."

மீனாட்சி குரல் கொடுக்க... தோழிகள் அத்துடன் பேச்சிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தனர்.

தபாலில் வந்திருந்த அந்த கடிதத்தை படித்ததும் முகம் பூவாய் மலர்ந்தது ஆகாஷிற்கு.

கடிதம்... ராணுவத்தில் பணிபுரியும் நண்பன் இளங்கோவிடமிருந்து வந்திருந்தது.

அலுவலகம் புறப்பட்டான் ஆகாஷ்.

பைக்கை உசுப்பியவன்... தெருவைப் பார்த்து திகைத்துப் போனான்.

அந்த தெருவை சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமல்லாது, இதுவரை பார்த்தேயிராத வேறு சில ரோமியோக்களும் நேர்த்திக்கடன் போல் எதிர்வீட்டையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

'ஓ... இவ்வளவு ரசிகர்கள் இருக்கிறார்களா எதிர் வீட்டு இளவரசிக்கு? பிறகேன் தலை கனக்காது அவளுக்கு? அப்பேர்ப்பட்ட பிரமாத அழகியா அவள்? அன்று நோ என்ட்ரியில் வந்து விட்டு சண்டைக்கு வந்தாளே... ணைப் போல் ரொம்ப அழகாய் இருப்பவள்...

சிந்தித்துக் கொண்டே வண்டியை ... பண்ணி புறப்பட்டவனின் மனதில் அந்த ... பெண்ணின் முகம் அச்சடித்தாற்போல் பதிந்தது.

கோபமாய் இருட்டு கவியத் தொட... தாலும்... அவள் முகம் பளிச்சென்றிருந்தது ... கால் சூடென்று கோபத்தில் கத்தினாலும்... வளவு லட்சணமாய் இருந்தாள். எந்த ... தில் பார்த்தாலும், எந்த நவரசத்தில் பார்த்தாலும் அழகாய் தோன்றுவது வெகுசிலரே! அதில் சண்டைக்காரியும் அடக்கம்!

"என்ன இது? யாரோ, எவளோ ... நின்று சண்டை போட்டு விட்டு போய்விட்டாள். அத்தோடு முடிந்தது. என் அடிக்கடி அவளை நினைக்கிறேன்? வேண்டாம் ஆகாஷ். உனக்கு தேவையில்லாத வேலை. ... அலைய விடாதே! லட்சிய வெறி கொண்ட ... காத்திரமாய் வாலிபனுக்கு தேடல்... பெண்ணை பற்றி இருக்கக் கூடாது!

சவுக்கால் அடித்தாற் போல் எல்லாம் ... சாலையில் கவனம் செலுத்தினான்.

"போய்ட்டு சீக்கிரம் வந்துடு ஆ..." என்றாள் அம்மா.

ஆகாஷ் சிரித்தான்.

"எல்லாம் முடிஞ்ச பிறகு தான்ம்மா முடியும்?"

"அப்பா கேட்டா என்ன சொல்றது? ... றும் அதுவுமா காணோம்னு கேப்பாரே!"

"இது ரொம்ப அநியாயம்மா! ... பேருக்கு உபகாரமா இருக்கறது தப்பா? ... பார்வை இல்லாதவங்களுக்காக எக்ஸாம் ... றேன். ஒவ்வொரு முறையும் அதை அப்பாவுக்கு தெரியாம செய்ய வேண்டியதாயிருக்கு. ... படியான கட்டுப்பாடுகள்... சலிப்பா ... தம்மா!"

"எனக்கு புரியுது ஆகாஷ்! ஆனா, ... பாவைப் பத்தி தான் உனக்கு தெரியுமே? ... டைய ஒவ்வொரு நிமிஷத்தையும் நமக்காக செலவழிக்கணும்னு நினைக்கிறவர். அப்... நாம நல்லாயிருப்போம்பார். அவர் கிட்ட... வாதம் பேசி ஜெயிச்சிட முடியுமா? எல்லா... ஷங்களும் ஒரே மாதிரி குணத்தோட பிறந்... இல்லையே? வேற வழியில்லே... அவரை... சரிச்சுதான் போக வேண்டி இருக்கு. சரி... போய்ட்டு சீக்கிரம் வந்துடு!"

"என்னை சமாதானப்படுத்தறியா, ... ளே... உன்னை நீயே சமாதானப்படுத்திக்க ... யா? தனக்காகவே வாழற சுயநல வாழ்க்கை ... இருக்கா? நீயாவது ... உணர்ந்திருக்கலாம். அப்பாவ ஒரு ... மாத்தறது பெரிய விஷயமில்லை ... ம்மா! அதுவும் அப்பா... பிள்ளைகளுக்கு ... ப்பை போதிக்கிற உத்தமமான பணியில் ... ருக்கிறவர். அதைத்தான் பூசிக்கிட்டு நடக்கிற ... அவரும் தன் சுயநலத்தை மறைச்சு ... க்கு சம்பந்தமே இல்லாத பணிவு, ... தெல்லாம் பத்தி பாடம் நடத்திக்கிட்டு இருக்... றார். நானும் என் ஆசைகள், விருப்பங்கள் பல... தையும் அப்பாவுக்காக குழிதோண்டி புதைத்... கிறேன். ஆனா, என் மனசிலே ஆழமா, ஊறிப் போன, பதிஞ்சு போன ஒரு ஆசையை மட்டும் ... யாருக்காகவும் விட்டுத்தர மாட்... டேன்ம்மா... நேரமாகுது, நான் கிளம்பறேன்!"

பைக் சாவியை எடுத்துக் கொண்டு புறப்... ட மகனை சஞ்சலத்துடன் பார்த்தாள் அம்மா.

'புதிராய் பேசுகிறானே... ஆழமான ... ஆசை என்கிறானே! என்னவாய் இருக்கும்? ஒரு ... வளை காதல்... கீதல் என்று... கடவுளே அப்... டி எதுவும் இருந்து விடக்கூடாது...'

அந்த இளைஞர் சொல்ல... சொல்ல ... வேகமாய் எழுதிக் கொண்டிருந்தான்.

விஸ்தீரமான ஹால் அது!

கிட்டத்தட்ட முப்பது பேர் பரீட்சை எழு... கொண்டிருந்தனர். அதில் பத்து பேர் பார்வை ... றவர்கள். ஒவ்வொரு டேபிளுக்கும் இடையே ... ப்பட்ட இடைவெளி இருந்தது.

நேரம் கடந்தது. தேர்வு நேரம் முடிவதற்கு ... ந்து நிமிடம் முன்னதாகவே... எழுதி... முடித்தான். அந்தளவிற்கு அந்த இளைஞர் தெளி... வாகவும், புத்திசாலித்தனமானவராகவும் இருந்...

விரல்களை நெட்டி முறித்தபடி ஹால் முழுக்க பார்வையை ஓடவிட்ட கீர்த்தியின் ... விழிகள் சில கணங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்...

காரணம் அவன்!

அன்று... அவளுடைய கைவண்டிக்கை பெண்... சீண்டி விட்டுப் போனவன்.

'ஓ... இவனும் சோஷியல் வொர்க்கரா? பரவாயில்லையே!' என்று வியந்...

அதே நேரம்... சொல்லி வைத்தாற்போல் ... காஷும் எதேச்சையாய் திரும்பி பார்க்க... ஆச்சரியமானான்.

'அட... இவளா? ஆணவமானவளாய், போலிக் கோபம் கொண்டவள் என்று நினைத்திருந்தேன். அதிசயமானவளாய் தோன்றும் இவள் அற்புதமான பெண்ணாகவும் இருக்கிறாளே!'

அவன் முகத்தில் விரிந்த புன்னகையைப் பார்த்து சட்டென தலைகவிழ்ந்து கொண்டாள் கீர்த்தி.

ஏனோ... கீர்த்தியின் நெஞ்சம் புறா சிறகாய் படபடத்தது.

"அப்பப்பா... என்ன வெயில்? ... இருக்க, இல்லேன்னா... ஐப்பசியிலே கூட வெயில் இப்படி கொளுத்துமா? மார்க்கெட் போய் வர்றதுக்குள்ளே... உயிர் போய் உயிர் வருது!"

செருப்பை கழற்றி விட்டு உள்ளே நுழைந்த ஜெயம்... காய்கறி கூடையை சமையலறை மேடையில் வைத்து விட்டு, இரண்டு தம்ளர் தண்ணீரை குடித்து ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டாள்.

"ஆகாஷ்... ஆகாஷ்...!"

பதில் வராமல் போகவே... இருந்த மூன்று அறைகளிலும் எட்டிப் பார்த்தாள்.

இல்லை.

"வீட்டை திறந்து போட்டுட்டு இந்த பிள்ளை எங்கே போயிருக்கு? ... பொறுப்பில்லாம திறந்து போட... நல்லவேளை அவர் வீட்லே இல்லை. இல்லேன்னா ... கத்த மாட்டாரா?" வாய் விட்டு பேசிக் கொண்டே, வேலையில் ஈடுபட்டாள்.

அதே சமயம்... கீழே...

ஆகாஷ் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தபடி வந்தான். ஓடி வந்திருப்பான் போலும். மூச்சு வாங்கியது. வியர்வையில் சட்டை தெப்பலாய் நனைந்திருந்தது.

பழைய சாமான்கள் போடப்பட்டிருந்த சின்ன அறையில்... கண்களை ஓடவிட்டான். ஒரு மூலையில் கிடந்த அரிவாளை எடுத்தான். ஓடினான்.

தெருவாசிகள்... ஒரு கணம் அயர்ந்துப் போயினர்.

'என்னாச்சு இந்த ஆகாஷுக்கு? அரிவாளும், கையுமா ஆவேசமா ஓடறானே?' என்று.

வேகத்தை குறைக்காமல் ரோடில் ஓடினான்.

பாதசாரிகளில் பலர் பயந்து பதறி விலக, ஆர்வத்தோடு சிலர் அவன் பின்னாலேயே ஓடினர்.

கையெழுத்தில் ஷாப்பிங் முடித்து விட்டு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்த கீர்த்தியின் கண்களில் அந்த காட்சி பட்டது.

தன் கண்களையே தன்னால் நம்ப முடியவில்லை.

'மைகாட்... அவனா? அவனே தான் கையில் அரிவாளுடன், கண்களில் கொலை வெறியுடன்... ச்சே... ஒருநாளும் அவனை போயா இப்படி என்று நினைத்தேன்?' மனம் காத்தது.

அதற்கு மேல் அங்கு இருக்கப்பிடிக்காமல் வண்டியை கிளப்பினாள்.

ஆகாஷ் எதைப்பற்றியும், எவரைப்பற்றியும் கவலைப்படவில்லை. அவன் கால்களில் இன்னும் வேகம் கூடியது.

ஒரு சந்துக்கடையிலிருந்து வெளிப்பட்ட இரண்டு கான்ஸ்டபிள்கள் ஆகாஷைப் பார்த்து விட்டனர்.

"யோவ் சம்பத்... அங்கே பாருய்யா ஒரு இளைஞன் கையிலே அரிவாளோட ஓடறான்!"

"ஆமாய்யா... எவ்வளவு தில் இருந்தா பட்டப்பகல்ல, ரோட்ல இப்படி ஓடுவான்? இவனை விடக்கூடாது.. வா!"

அவர்களிருவரும் அவனை விரட்டிக் கொண்டு ஓடினர்.

திரும்பிப் பார்க்காமல் ஓடிக்கொண்டிருந்த ஆகாஷ் ஒரு வளைவில் நுழைந்து நின்று மூச்சு வாங்கினான்.

அவனைப் போலவே மூச்சு வாங்க ஓடி வந்த போலீஸார் உட்பட அத்தனை பேரும் ஸ்தம்பித்துப் போயினர்.

காரணம்... அங்கே சினிமா ஷூட்டிங் நடந்துக் கொண்டிருந்தது.

"இந்தாங்க சார்... நீங்க கேட்ட அரிவாள்" என்றபடி டைரக்டரிடம் தந்தான் ஆகாஷ்.

"எங்களுக்காக ரொம்ப சிரமப்பட்டிருக்கீங்க மிஸ்டர் ஆகாஷ்! எங்க புரடக்ஷன் மேனேஜர் அலட்சியமா இருந்ததால... உங்களுக்கு தான் கஷ்டம்."

"எனக்கு எந்த கஷ்டமும் இல்லே சார். உங்கப்பட ஹீரோ ராஜுவை வீரனா நடிக்கிறார். எங்க வீட்டு அரிவாள் அவரோட சேர்ந்து நடிக்கறதுல எனக்கொரு ஆத்ம திருப்தி."

"நல்லா திருப்திப்பட்டே போ! ஏய்யா... நடுரோட்ல அரிவாளைத் தூக்கிட்டு இப்படியா ஓடிவருவே? இவ்ளோ தூரம் ஓட வச்சிட்டேய்யா எங்களையும்!" என்றபடி வந்தனர் போலீஸார்.

"ஸாரி சார்... நான் கவனிக்கலே!" என்று வெட்கப்பட்டான் ஆகாஷ்.

மேக்கப்புடன் கம்பீரமாய் ஹீரோ அமர்ந்திருக்க, எக்ஸ்ட்ரா ஆர்ட்டிஸ்ட்களும் ... வித காஸ்ட்யூம்களுடன்.. போலீஸ் வேட... டதயாராக இருந்தனர்.

ஷூட்டிங் ஆரம்பமானது.

டைரக்டரிடம் தைரியமாய் பேசி ... போலீஸாரும் ஒரு சீனில் தலைகாட்டிவிட்டு ... கதை.

ஷூட்டிங் முடிவடைவதை ஆகிவிட்ட...

'அப்பா வீடு வந்திருப்பாரோ' அதுவ... எழாத பயம் வீடு திரும்ப வேண்டும் என... நினைப்பு எழுந்ததும் வந்தது.

மெல்ல தெருவிற்குள் நுழைந்தவ...

பிரம்பிப்பிலிருந்து விடுபட முடியா... சிவா சாப்பாடு இறங்காமல், அதே நினை... மொட்டை மாடியில் உலவிக் கொண்டிரு... கீர்த்தி... அவனைப் பார்த்து விட்டாள்.

'அட... இவனெங்கே இங்கே வருகி... எதிர் வீட்டில் ஒளிந்து... ஒளிந்து நுழைகிறா... விடக்கூடாது!'

விறுவிறுவென இறங்கி வந்தவள் ஓ... டமாய் ஓடிப்போய் அவன் முதுகுப்பக்க... முக அணைத்துக் கொண்டாள்.

"ஜொலப்... ஜொலப்...!" கத்தினாள்.

திகைத்துப் போனான் ஆகாஷ்.

தெருவாசிகள் கூடினர்.

ரோட்டில் நடந்துக் கொண்டிருந்த அந்த போலீஸ்காரர்களின் காதிலும் குரல் விழ... திமுதிமுவென ஓடி வந்தனர்.

மாடியிலிருந்து அழகிரியும், ஜெயமும் பதட்டத்துடன் இறங்கி வந்தனர்.

"என்ன... என்ன... என்ன ஆச்சு?"

"கொலைகாரன்... கொலைகாரன்... பிடியுங்க. தப்பிச்சிடப் போறான்."

'கொலைகாரனா, நானா?' தூக்கி வாரிப் போட தலையை திருப்பி அவளைப் பார்த்தவன்... அசந்துப் போனான்.

'இவளா... இவளெங்கே இங்கே?'

"என்ன கூட்டம் இங்கே? விலகிப் போங்க... போங்க."

விலக்கியபடி உள்ளே வந்த போலீஸார் விசேஷமாய் சிரித்தனர். கீர்த்தி தன் பிடியை தளர்த்தினாள்.

"என்ன தம்பி... என்ன நடந்தது?"

"புரியலே சார்... இந்த மேடம்கிட்டே நீங்க கேளுங்க... நானும் தெரிஞ்சுக்கறேன்."

"சொல்லும்மா... என்ன நடந்தது?"

"இவன் கொலை பண்ணிட்டு இந்த வீட்டுக்குள்ளே மறைஞ்சு, மறைஞ்சுப் போறான்."

"கொலையா? யாரை கொலைப் பண்ணினார்?"

"அதெல்லாம் எனக்கு தெரியாது சார். நான் ரோட்டுல வந்துக்கிட்டிருந்தப்ப..." என்றபடி தான் பார்த்தவைகளை சொன்னாள்.

போலீஸார் இருவரும் வாய்விட்டு சிரித்தனர்.

"ஓ... நீ அதை சொல்றியாம்மா... நடந்தது என்னன்னா..." சிரிப்பினூடே சினிமாஷூட்டிங் பற்றி சொல்லி முடித்தார்.

ஆகாஷ் அவளை குறுகுறுவெனப் பார்க்க...

கீர்த்தி சங்கடத்தில் தலைகவிழ்ந்தாள்.

"என்னம்மா கீர்த்தி... என்ன விஷயம்?" பதட்டத்துடன் அருகே வந்தாள் லீலாவதி.

'கீர்த்தியா?' சட்டென நிமிர்ந்தான் ஆகாஷ்.

அதன்பிறகு லீலாவதிக்கும் விளக்கப்பட்டு

செரீனா பொம்மை

சினிமா நடிகர், நடிகைக... படங்களை வாங்கி பாதுகாக்கு... ரசிகர்கள் பலர் உண்டு. அது போ... விளையாட்டு வீரர், வீராங்கனை... களுக்கும் ரசிகர்கள் கூட்ட... உண்டு. அவர்கள் தாங்கள் விரு... பும் வெற்றி வீரர், வீராங்கனைக... படங்களை வாங்கி குவிப்ப... வழக்கம்.

ஆனால் உலக டென்னி... அரங்கில் புரட்சி ஏற்படுத்தி மு... ராணி வீராங்கனையாக வு... கவர்ச்சி கன்னியாகவும் திகழும் வில்லியம்ஸ் சகோதரிகளில் இளையவளான செரீனாவின் ரசிகர்களுக்கோ வித்தியாசமான ஆசை. செரீனாவின் பொம்மைகளை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அதையே அவருக்கு பரிசாகவும் வழங்கி வருகிறார்கள்.

இதை யொட்டி அமெரிக்க நிறுவனம் ஒன்று செரீனா போலவே தோன்றக்கூடிய பொம்மையை தயாரித்து உள்ளது. இந்த பொம்மைக்கு செரீனா ரசிகர்களிடம் அமோக வரவேற்பு. போட்டி போட்டு வாங்கி வருகிறார்கள்.

-கே. ராஜகோபால்.

மகனை அழைத்துச் செல்ல... கூட்டம் கலைந்தது. செல்லும்முன் மெல்லிய குரலில் அவனை பார்க்காமலே, "ஸாரி" என்று கூறிவிட்டுப் போனாள்.

"என் தெருவே வணங்குகிற தேவதை நீதானா? இரு முறை உன்னைப் பார்த்தும் தெரியாமல் போயிற்றே?"

நடந்த சம்பவங்கள் தலையை உண்டாக்க தலைக்குதானே தலைத்தபடி திரும்பியவன் நிலைத்தான்.

அப்பா முறைத்தபடி நின்றிருந்தார்.

தூக்கம் வராமல் புரண்டான் ஆகாஷ்.

ஒரு மணி நேரமாய் அப்பா திட்டி தீர்த்தது அவனை எவ்விதத்திலும் பாதிக்கவில்லை. ஆனால் கீர்த்தியின் மென் கரங்கள், அவனின் இரும்பு போன்ற உடம்பை வளைத்துப் பிடித்தது தான்... உயிரையே அசைத்து விட்டிருந்தது.

சந்துருவும், பிரேம்நாத்தும் சொன்னதுப் போல் கீர்த்தி ஒரு தேவதைதான்.

"டேய் ஆகாஷ்... நீயும் அவர்கள் லிஸ்ட்டில் சேர்ந்து விட்டாயா?"

"நானா, சேச்சே" தனக்கு தானே மறுத்ததில் பலவீனம்தான் மிகுந்திருந்தது.

அதே நிலைமைதான் கீர்த்திக்கும்.

"சே... அவசரப்பட்டு விட்டேனே எல்லோர் முன்னிலையிலும், அவனை குற்றவாளியாக நினைத்து கெட்டியாக பிடித்து... ப்பா... உடம்பா அது? இரும்பு! எக்சர்சைஸ் பண்றுவிதான் போலும். இங்கு குடிவந்து இருபது நாட்களுக்கும் மேலாகி விட்டது. எதிர்வீட்டில்தான் இருக்கிறான். இருமுறை வேறு இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். இங்கு பார்க்கவே இல்லையே. இந்த தெருவில் மற்ற ஆண்கள் எல்லாம் அத்துபடி. என்னை தரிசிப்பதற்காகவே ஆஜராகி விடுகிறார்கள். இவன் மட்டும் விதிவிலக்கு. சமூக தொண்டில் ஈடுபாடுள்ள இளைஞன். இவனைப் போயா தவறாக நினைத்தேன்? நாளைக்கு மெளரிக்கு போன் பண்ணி நடந்தவைகளை எல்லாம் கூற வேண்டும்."

மறுநாள்!

மொட்டைமாடியில் எக்சர்சைஸ் செய்து கொண்டிருந்தான் ஆகாஷ். இளவெயிலில் அவன் உடம்பில் முளைத்திருந்த வியர்வை கொப்புளங்கள் நட்சத்திரங்களாய் மின்னின.

எதேச்சையாய் தன் வீட்டு மாடிக்கு வந்த கீர்த்தி அவனை பார்த்து விட்டாள். அவன் தன்னை பார்ப்பதை உணர்ந்தும், கவனிக்காததுப் போல் காரியத்தில் ஈடுபட்டாள்.

அப்போது சந்துருவும் பிரேம்நாத்தும் வந்தனர்.

"டேய் மச்சான்... நேத்து உன்னை எதிர் வீட்டு கிளி கட்டிப் பிடிச்சுக்கிட்டாளாமே... நிஜமாவா?" என்றான் கண்கள் விரிய சந்துரு.

"ஆ... கத்தாதே... அப்பா இருக்கார்..."

"அவர் வெள்ளையும் சள்ளையுமா இருக்கிறான் கல்யாணத்துக்கு கிளம்பிப் போனார். பக்கத்து தெருவுக்குள்ளேயே நுழைஞ்சு போனாரு" என்றவன் பேசிக் கொண்டே எதிர் வீட்டு மாடியில் நின்றிருந்த கீர்த்தியை பார்த்து விட்டான்.

"ஆகாஷ்... சட்டுனு திரும்பிடாதே... அவ... அதான்டா கீர்த்தி உன்னையேதான் பார்த்துக்கிட்டிருக்கா!" சொல்லி முடிக்கவில்லை... கீர்த்தி கீழே போய்விட்டாள்.

"சே... போய்ட்டா... நீ பார்க்காம போயிட்டியே... அவ உன்னையே பார்த்துக்கிட்டிருந்தாடா..."

"தெரியும்."

"தெரியுமா? தெரிஞ்சுமா அவளைப் பார்க்கலே..."

"ப்ச்... இதெல்லாம் சிலிக் சந்துரு. பாக்க சொல்லும், பழக சொல்லும், காதலிக்க சொல்லும்."

"ஏன், காதலிச்சா என்ன? அவகிட்டே என்னடா குறை?"

"அவகிட்டே எந்த குறையுமில்லே. சொல்லப்போனா, நற்குணங்கள் கொண்ட நல்ல பெண்."

"அப்புறமென்ன?"

"எனக்குன்னு ஒரு லட்சியம் இருக்கு. அதுதான் முக்கியம் எனக்கு. என் கவனத்தை வேறெதிலேயும் சிதற விடப் போறதில்லே."

"அவளுக்கு உன்னை பிடிச்சிருக்கு ஆகாஷ். யாரையும் திமிர்ந்து பார்க்காதவ உன்னையே பார்க்கிறான்னா...!"

"சிறுபிள்ளைத்தனமா பேசாதீங்க. ஒழுங்கா நல்ல வேலையா பார்த்து செட்டிலாகற வழியைப் பாருங்க."

"சரி... நீ சொல்ற மாதிரி வேலைக்கு போகிறோம். ஆனா எங்களுக்காக ஒண்ணு செய்."

"என்ன?"

"நீ அவளை காதலிக்க வேண்ணாலும் பரவாயில்லை. அவ உன்னை நினைக்க எங்களும். அப்படி எங்க வை!"

"இது மட்டும் தப்பில்லையா?"

"எங்களை அவமானப்படுத்தினாளே அதுக்கு பழிக்குப்பழியா நீ அப்படி செய்துதான் ஆகணும். இல்லேன்னா எங்க மனசு ஆறாது."

"இது ரொம்ப தப்புடா."

"நாங்க வேலைக்கு போகணுமா, வேணாமா?"

"கண்டிப்பா."

"அப்ப நாங்க சொன்னபடி செய்."

"அதுக்காக?"

"இதோ பார், உன்னை காதலிக்கச் சொல்லலே. அட... இவனை காதலிச்சா என்னன்னு, அவ உன்னை நினைக்க கொஞ்ச நாளாவது அவ தூங்காம இருக்கணும். இது ஒண்ணும் மாபாதக செயல் இல்லையே. அப்படி அவளை நினைக்க எங்களை மாதிரி நிறைய பேர் அவமானப்பட்டிருக்காங்க. அவளும் அவமானப்படணும்."

"முதல்ல... அவளை காதலிக்க சொல்றீங்க. அப்புறம் அவமானப்படுத்தணும்ங்கறீங்க. என்னதான் உங்களுடைய எண்ணம்?"

"உன்னைப் பத்தி எங்களுக்கு தெரியாதா? இவளை மட்டுமில்லே... வேற எந்த பெண்ணையும் நீ காதலிக்க மாட்டே. அப்பா போட்டு வாங்கிடுவாரு."

"சரி... கீழே வாங்க... போகலாம்."

"எங்களுக்கு பதிலே சொல்லலையே!"

"கண்டிப்பா வேலைக்கு போறீங்க."

"நிச்சயமா."

"சரி" என்றான் ஆகாஷ்.

அலுவலகம் புறப்பட ஆகாஷ் பைக்கை ஸ்டார்ட் பண்ணிய அதே நேரம் கீர்த்தியும் தன் ஸ்கூட்டியை உயிர்ப்பித்தாள்.

இருவரின் கண்களும் உரசிக்கொண்டன.

கீர்த்தி பரிச்சயமான புன்னகையொன்றை வெளிப்படுத்த, சட்டென வேறு பக்கம் முகத்தை திருப்பிக் கொண்டான் ஆகாஷ்.

அவளுக்கு ஒரு மாதிரியாகி விட்டது. ஆனாலும் அவன்பால் ஏதோ ஒன்று தன்னை ஈர்ப்பதை உணரத் தவறவில்லை.

"இவனைப்போய் பொறுக்கியா? அவன் முகத்தை அள்ளி நெஞ்சில் புதைத்துக் கொள்ள வேண்டும் போல் தோன்றுகிறதே! இவனுடன் நட்பாகக் கூட பழக முடியாது எனும் போது, அவனை ஏங்க வைக்க வேண்டுமாம். நானல்லவா ஏங்கிப் போவேன்? ஆகாஷ்... டேய் கண்ணா, அவள் பக்கம் திரும்பாதே... நல்ல பிள்ளையாய் போய் விடு..." மனதை திடப்படுத்திக் கொண்டான்.

விரைந்து சென்ற பைக்கையே பார்த்த கீர்த்திக்கு அது முதல் அனுபவம்... தன் புன்னகையை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் உதாசீனப்படுத்திச் செல்லும் முதல் ஆண்!

"ஒரு ஆணுக்கு அழகே இந்த உதாசீனம் தான்டா! எனக்கு தேவை இப்படிப்பட்ட ஆண் தான்."

சித்தம் மிக்க வியாபாரத் தெரு அது.

நண்பர்களுடன் நடந்து வந்து கொண்டிருந்த ஆகாஷ்... சற்று தூரத்தில் வளைக் கடையிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த கீர்த்தியை பார்த்து விட்டான்.

வெப்பு சல்வாரில், கழுத்தை ஒரு சுற்று சுற்றி துப்பட்டாவை முன்புறம் போட்டுக் கொண்டு, தெளி தெளியான கூந்தல் காற்றில் அலை பாய, கண்களை ஓட விட்டபடி நடந்த அழகே... கவிதை மாதிரியிருந்தது.

பிரேம்நாத் அவளைப் பார்த்து விட்டான்.

"ஆகாஷ்... கீர்த்தி வர்றா."

"பார்ட்டும்."

"புரியாமல் பேசாதே... அவளை இம்ப்ரஸ் பண்ற மாதிரி ஏதாவது பண்ணணும்" என்று இருவரும் ஓட விட்டவனின் கண்களில் பளிச்சிட்டது.

'அரிமா சங்கத்தின் ரத்த தான முகாம்' என்று பெரிய பேனர் திறக்கப்பட்டிருக்க...

ஆகாஷை இழுத்துக் கொண்டு ஓடினான் பிரேம்நாத்.

கீர்த்தி அந்த இடத்திற்கு வருமுன், அவள் கண்ணில் படுமாறு ஆகாஷை கைத்தாங்கலாக பிடித்துக் கொண்டு வெளியில் வந்தனர்.

"எங்கே ஒரு போர்டு மாட்டியிருந்தாலும் போதும் உனக்கு. உடனே ப்ளட் டொனேட் பண்ணிட்டு வந்திடறே. இது நாலாவது முறை" என்றான் சந்துரு, ஆகாஷின் வலது கையில் பஞ்சை வைத்து அழுத்தியபடி.

"டேய்... என்னடா இதெ..."

"ஷ்... பேசாதே... ரொம்ப டயர்டாயிருக்கே. ஆமா, உன் ப்ளட் குரூப் என்ன?" என்றான் பிரேம்நாத்.

"ஓ... பாஸிடிவ்" இன்டலாய் சொன்னான் ஆகாஷ்.

"ஏஹ... எனக்கும் அதே குரூப்தான்!"

முன்புறம் பேசிக் கொண்டே போக... பின்னால் வந்துக் கொண்டிருந்த கீர்த்திக்கு அத்தனையும் காதில் விழுந்தது.

பிரம்மிப்பும், காதலுமாய் அவள் கண்கள் ஆகாஷின் முதுகை துளைத்தன.

வந்த டெலிபோன் அழைப்புகளுக்கு பதில்சொல்லி... சொல்லியே ஓய்ந்துப் போனாள் கீர்த்தி. காதும், வாயும் வலித்தது. கைகளை நெட்டி முறித்துக் கொண்டாள். கண்முடி தலையை பின்பக்கமாய் சாய்த்தவளின் மனக் கண்ணில் ஆகாஷ் வந்து நின்றான்.

அவளுக்கு கொஞ்சம் ஓய்வு கிடைத்தா லும் போதும் ஆகாஷ் ஓடி வந்துவிடுவான் நினை வுகளில்!

'எத்தனை நல்லவனாக இருக்கிறான் என் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்றவனாக, என்னைப் போல் சமுதாய நலனில் அக்கறையுள்ளவனாக...'

'ஆனால், என்னைப் பார்த்தாலே முகத்தை திருப்பிக் கொண்டு போகிறான். ஏன்? அவனை விலக... விலக என் எண்ணங்கள் அவனை அதி கமாய் சுற்றுகிறதே!'

போன் அலறியது.

ஆயாசத்துடன் எடுத்து, "ஹலோ" என் றாள்.

அடுத்து வந்த செய்தி... அவள் முகத்தில் பதற்றத்தை வரவைத்தது.

விஷயம் இதுதான்!

அவளின்சக ஊழியர் பாஸ்கர். நெப்டியூன் டேடில் அஃபிஷியலாக வேலையை முடித்துக் கொண்டு திரும்பும் வழியில் கோர விபத்தில், பைக்கிலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டு படுகாயம். தலையில் சேதம். அப்பல்லோவில் தீவிரப்பிரி வில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். உடனடியாக ஓ பாஸிடிவ் குருப் ரத்தம் தேவையாம். அவர்க ளின் ப்ளட் பாங்கில் ஸ்டாக் இல்லையாம்.

விவரத்தை உடனடியாக அலுவலகத்தின் அத்தனை பேரிடமும் தெரியப்படுத்தியவள் கூடவே ரத்த குருப் பற்றியும் விசாரித்தாள். துர திர்ஷ்டவசமாக யாருக்கும் அந்த குருப் இல்லை.

சட்டென்று ஆகாஷ் நினைவிற்கு வந்தான்.

'அவன் தனக்கு ஓ பாஸிடிவ் குருப் என்று தானே நண்பர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந் தான்? வெல்.... தாங்க் காட்!'

அவன் பணிபுரியும் அலுவலகத்தை அறிந் திருந்ததால்... உடனடியாக தொடர்பு கொண் டாள்.

"கா... கால் ஃபார் யூ!" பைக் சாவியை எடுத்துக் கொண்டு அவசர வேலையாக வெளியே செல்ல கடக்க முற்பட்ட போது... அழைத்தான்.

வாங்கிப் பேசினான்.

"யெஸ்..."

"ஹலோ... நான் கீர்த்தி...!"

"கீர்த்தி?" தடுமாறினான்.

"யெஸ்... உங்க எதிர்வீட்டு கீர்த்தி" சிரித்துப் போனான் ஆகாஷ்.

"நீங்களா...?"

"ஏன்... எதிர்பார்க்கலையா?"

"ம்...!"

"டிஸ்டர்ப் பண்றேனா?"

"நோநோ!"

"உங்களால ஒரு உதவி ஆகணுமே!"

"என்ன சொல்லுங்க?"

கீர்த்தி விஷயத்தை சொன்னாள்.

"ஸோ... அவசரமாய் ப்ளட் தேவைப்படு... உங்க குருப்தான் பாஸ்கருக்கும். உயிருக்கு போராடிக்கிட்டிருக்கார். ப்ளீஸ்... ஹெல்ப்... ணுங்க...!"

"கண்டிப்பாங்க... கண்டிப்பா ஹெல்... பண்றேன்!" என்று போனை வைத்தவன் வி... தான்.

'இப்ப என்ன செய்யப் போகிறேன்... அன்று விளையாட்டாய் பொய் சொன்ன... விளையாடி விட்டதே! என் குருப் ஏ பாஸிடி... ஆகிறதே? உயிரைக் காப்பாற்றுகிற விஷயம். எ... ரிதுள்ள நம்பிக்கையில் கீர்த்தி உதவிக் கேட்டி... கிறாள். சே... அசிங்கப்படப்போகிறேன்!' த... னையே நொந்துக் கொண்டவனுக்கு சட்டெ... எண்ணம் உதித்தது.

"என்னடா... ஆபீஸ்லேர்ந்து பாதியி... லயே கிளம்பி வந்தே. உடனே ஹாஸ்பிடல்'ன்னு வண்... டியிலே ஏத்திக்கிட்டு பறக்கிறே? என்ன விஷ... யம்?" பிரேம்நாத் அவசரமாய் காரில் ஏறினான்.

"பேசாம வா... சொல்றேன்!" இட்டத்... துடன் அதட்டினான் ஆகாஷ்.

பத்து நிமிடத்தில் அப்பல்லோ ஹாஸ்பி... டல் வந்தது. வரவேற்பறையில் விசாரித்து விட்டு அவனை இழுத்துக் கொண்டு ஓடினான் ஆகாஷ்.

"இப்பவாவது சொல்லு... இங்கே எதுக்கு கூட்டிட்டு வந்தே? எங்கப்பாவுக்கு ஏதாவது...?"

"அடச்சே... அம்மாவிரு... உன் ப்ளட் குருப் 'ஓ'தானே?"

"ஆமாம்... ஏன் கேட்கிறே?"

"அவசரமா ப்ளட் தேவைப்படுது... நீ தான் தர்றே!"

"எ... என்னது?" மருண்டன விழிகள்.

"கீர்த்திக்கிட்டே பொய் சொல்ல வச்சிங்க இல்லே? அவ அதை உண்மைன்னு நம்பி, அவ ளோட கொலீக் ஒருத்தருக்கு ஆக்ஸிடெண்ட் ஆயி டுச்சு, ப்ளட் வேணும், ஹெல்ப் பண்ணுங்கன்னு போன் பண்றா! அவ கேட்ட ப்ளட் குருப் உன் கிட்டதான் இருக்கு... வா!"

"டேய்... எனக்கு ஊசின்னாலே பயம். ரத் தத்தைப் பார்த்தாலே மயக்கம் வரும்... என்னை விட்டுடு ஆகாஷ்!"

"கண்ணை மூடிக்க... மயக்கம் வராது... பேசநேரமில்லே... வா!"

அவன் கெஞ்ச... கெஞ்ச இழுத்துக் கொண்டுச் சென்றான்.

புலம்பிக் கொண்டே இருந்தான் பிரேம் நாத். ஒரு வழியாய் ரத்தம் கொடுத்துவிட்டு அறையை விட்டு வெளியில் வந்த இருவரும் நிலைகுலைந்தாற்போல் அதிர்ச்சியில் நுன்னினர்.

காரணம்... கைகளை கட்டிக் கொண்டு, முக இறுக்கத்துடன் நின்றிருந்தாள் கீர்த்தி.

"பா... பாஸ்கருக்கு இப்ப எந்த ஆபத்தும் இல்லையாம். பிழைச்சுக்கிட்டார்... போய் பாருங்க!" என்றான் டென்ஷனை மறைத்து ஆகாஷ்.

"நீங்கள் மனிதர்தானா மிஸ்டர் ஆகாஷ்?" அமைதியாய் கேட்டாள்.

சவுக்கால் அடித்ததுப் போலிருந்தது அவ னுக்கு.

"கீ...ர்...த்...தி!"

"ஷ்... என் பெயரை உங்கள் வாயால் உச்ச ரித்து விடாதீர்கள். உங்களை உயர்வானவராக நினைத்திருந்தேன். கடைசியில், ஒரு பெண் ணைக் கவர நாலாந்தர செயல்களைக் கூட செய்ய தயங்காத கேவலமான மனிதன் என்பதை நிரூ பித்துவிட்டீர்கள்!"

"...?"

"ரத்த தானம் என்பது எவ்வளவு உ... வான விஷயம்? அந்த விஷயத்தில் பொ... சொல்லி, தற்பெருமை அடித்துக் கொண்டு... சே... எதற்காக மிஸ்டர் என்னை அட்ராக்ட் ப... ணவா? என்னைப் பற்றி என்ன தெரியும் உ...

பிரமிக்க வைக்கும் ஸ்கேட்டிங்

ஸ்கேட்டிங் விளையாட்டுகள் பல வகை உண்டு! அதில் வளர்ந்த பல வீரர்கள் கலந்து சில சக்கரங்கள் பொருத்தப்பட்ட பலகையில் நின்று கொண்டு தங்களது வீரதீர சாகசங்களை ஸ்கேட்டிங் செய்வது உயிருக்கு ஆபத்தானது. தங்களது திறமைகளைக் காட்டுவர்! கும்! கலிஃபோர்னியாவைச் சேர்ந்த ஜான்பிரடரிக் என்ற இளைஞர்

கடாலின் வான்கோவர் நகரில் உள்ளூர் வளர்ந்த பள்ளத்தில் ஸ்கேட்டிங் செய்தபடி கிளம்பி கிட்ட ஜாம் விளையாட்டு திடலில் தலைகீழே எழும்பி பலகையை கையிலெடுத்துக் காண் பெற்ற இந்த ரெமிக்கர் செய்யும் ஸ்கேட்டிங் போஸ் இது பின்பு அதே பலகையை காலில் மாட்டியபடி தரையில் உலகெங்கிலுமிருந்து 250 ஸ்கேட்டிங் வீரர்கள் சூழக்கிக் காட்டிய அதிசயத்தை காணலாம்.

-இளசை ஜமால், சிவாத்.

ருக்கு?''

''ஒரு நிமிடம் நான் சொல்வதை...''

''நோ... பேசாதீங்க. உங்களை ஒரு சுயநலமில்லாத இளைஞனாக நினைத்திருந்தேன். தன்னுயிரை பொருட்படுத்தாமல் நம் நாட்டு எல்லையை காக்கும் ராணுவ வீரர்களைப் போல் எல்லா இளைஞர்களும் சுயநலமற்று வாழ வேண்டும் என்று நினைப்பவள் நான். ஆனால், சாதாரணமாக விட, கேவலமாய் நீங்கள் நடந்து கொண்டதை நினைக்கும் போது அருவருப்பாய் இருக்கிறது.''

அவனை புழுவைப் போல் பார்த்துவிட்டு அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றாள்.

இவ்வளவு கோபத்தை எதிர்பார்க்காத ஆகாஷ் விதிர்விதிர்த்துப் போயிருந்தான்.

''என்ன ஆகாஷ்... அவ உன்னை ரொம்ப மோசமா பேசிட்டுப் போறா. ஒன்னும் பேசாம நிக்குறியே? சொல்ல வேண்டியதுதானே? இது வரை அம்பது முறைக்கு மேல் ரத்ததானம் பண்ணியிருக்கறதையும், உடம்பை மெடிக்கல் காலேஜ் ஸ்டூடண்ட்ஸ்க்காக தானம் பண்ணியிருக்கறதையும் சொல்ல வேண்டியதுதானே?''

''அப்பாயிருடா... எல்லாம் உங்களால தான்! பேசாம வா!''

அவனுடன் நடந்தான். எனினும், அவள் பேசிய வார்த்தைகள் அவனுக்கு மகிழ்வைத் தந்தது. 'நல்ல இளைஞருக்கு ராணுவ வீரர்களை உதாரணமாய் சொன்னாளே! இப்படிப்பட்ட பெண்ணைத்தானே இதுநாள் வரை தேடினோம்?'

ஆகாஷ் மனதில் கொஞ்சம், கொஞ்சமாய் உட்புகுந்தாள் கீர்த்தி.

அவன் உடற்பயிற்சி செய்யும் நேரங்களில் அவளும் மொட்டை மாடியில் ஸ்கிப்பிங் விளையாடுவது வழக்கம். ஆகாஷ் அவளையே பார்ப்பான். ஒரு கணமாவது அவள் விழிகள் தன்னைத் தீண்டாதா என்று!! ஆனால், கீர்த்தி தப்பித் தவறிக் கூட அவனை நிமிர்ந்துப் பார்ப்பதில்லை.

கீர்த்தியின் அலட்சியம் அவனுள் சோகத்தை உண்டுபண்ணியது.

வருத்தப்பட்டவனாய்... பார்ப்பதை தவிர்த்தான்.

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த ஆகாஷ், அம்மா மறுபடி பரிமாற வந்ததும், ''போதும்மா...'' என்று தட்டிலேயே கையை கழுவினான்.

''என்ன ஆகாஷ்... வெறும் சாம்பார் சாதத்தோட எந்திரிச்சிட்டே? மோர் போட்டுக்கலே, ரசம் போட்டுக்கலே கொஞ்சநாளா நீ சரியாவே சாப்பிடறதில்லே... என்னாச்சு உனக்கு?'' ஜெயம் கவலையாய் கேட்டாள்.

''ஒன்னுமில்லேம்மா... பசிக்கலே!''

அழகிரி மகனை ஆழமாய் நோட்டமிட்டார்.

''வெளியிலே கண்டதையும் சாப்பிட்டியா என்ன?''

''ஐயோ... இல்லேப்பா''

''பின்னே என்ன?''

''சாம்பார் சாதமே நிறைய சாப்பிட்டுட்டேன்ப்பா''

''சரி... அந்த விஷயம் பத்தி உன் அம்மா கிட்டே பேசினியா?'' என்றார் மனைவியைப் பார்த்து.

''இன்னும் இல்லீங்க!''

ஆகாஷ் அவர்களிருவரையும் புரியாமல் பார்த்தான்.

''உட்காரு ஆகாஷ்.''

உட்கார்ந்தான்.

''நீ ஆபீஸ் லேர்ந்து வர்றதுக்கு கொஞ்சநேரம் முன்னாடி தான் உங்கக்கா வனஜா போன் பண்ணியிருந்தா!''

''அப்படியா?''

''என்ன அப்படியா? என்ன பேசினான்னு கேட்கமாட்டியா?''

''சொல்லுங்கப்பா!''

''எல்லாம் உன் கல்யாண விஷயமாதான்...''

''என் கல்யாண விஷயமாகவா?'' முகம் மாறியது.

''ஆமாம்... அல்லியிக்கு ஜாதகம் பார்த்தாங்களாம். அவளோட ஜாதகப்படி இன்னும் ஆறுமாசத்துக்குள்ளே கல்யாணம் பண்ணிடணுமாம். இல்லேன்னா மூணு வருஷத்துக்கு பிறகு தான் பண்ணணுமாம்.''

''அதுக்கும் என் கல்யாணத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்?''

''என்ன அப்படி கேட்டுட்டே? நீ கல்யாணம் பண்ணிக்கப்போறதே அல்லியை தானே!''

''தயவு செய்து மன்னிச்சிடுங்கப்பா. எனக்கு இப்ப கல்யாணம் வேணாம்!''

''என்ன பேசறே நீ?''

''இது சாப்பாடு விஷயமில்லேப்பா... உங்க விருப்பப்படி போடறதை சாப்பிடறதுக்கு. வாழ்க்கை! சரியா முடிவெடுத்திட முடியாது. அல்லியை எனக்கு பிடிக்கலே... இந்த பேச்சை இத்தோட விட்டுருங்க!'' என்று தீர்மானமாய் கூறிவிட்டு செல்ல...

அழகிரி திகைத்துப் போனார்.

'முதன் முதலாய் ஆகாஷ் அவரை எதிர்த்து பேசியிருக்கிறான்.'

போனில் வந்த செய்தி ஆகாஷை சந்தோஷப்படுத்தியது. சந்துரு வேலையில் ஜாய்ன் செய்து விட்டானாம். கீர்த்தி விஷயத்தில் தான் விளையாட்டுத்தனமாய் ஆகாஷை உசுப்பேற்றி, அதனால் அவளிடம் வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டதற்கும் மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டான்.

சென்ற வாரம் தான் பிரேம்நாத்தும் வேலைக்கு செல்லத் துவங்கியிருந்தான். நண்பர்கள் இருவருக்கும் நல்ல வழி பிறந்ததில் அவனுக்கு ஏக மகிழ்ச்சி தான்.

பள்ளி பருவத்திலிருந்தே மூவரும் நண்பர்கள். +2 வரை ஒன்றாகவே படித்தனர். அதன் பிறகு ஆகாஷ் என்ஜினீயரிங் காலேஜில் சேர்ந்து விட, மற்ற இருவரும் பிரசிடென்ஸியில் சேர்ந்து படித்தனர். என்றாலும் அடுத்தடுத்த தெருக்களில் வசித்ததால் அவர்களின் நட்பில் எள்ளளவும் விரிசல் ஏற்பட்டதில்லை.

படித்து முடித்ததும் ஃபாரின் கொலாபிரேஷன் கம்பெனியில் நல்ல வேலை கிடைத்தது ஆகாஷுக்கு. அவன் லட்சியமெல்லாம் ராணுவத்தில் சேர வேண்டும் என்பது தான். சிறுவயதிலிருந்தே அதன் மீது ஒரு ஈடுபாடு. வளர வளர... அதற்கேற்றாற் போல் சில சம்பவங்கள். முக்கியமாய் அண்ணன் நரேனின் மரணம். அதன் பிறகு தான்... யோசனை தீர்மானமாக உருவெடுத்தது.

நரேன் ஆகாஷை விட ஐந்து வயது மூத்தவன். படிப்பிலும் கெட்டி. அவனையும் தன் அதீத கட்டுப்பாட்டால் கட்டிப்போட்டார் அழகிரி.

நரேனுக்கு டாக்டராகவோ, என்ஜினீயராகவோ படிக்க ஆசை. என்ஜினீயரிங் படிக்க சீட்டும் கிடைத்தது. ஆனால் அழகிரி பிடிவாதமாக மறுத்தார்.

அந்தப் படிப்பிற்காக ஏகத்துக்கு செலவு செய்ய தன்னால் முடியாதென்றார். ''பி.எட். படி! என் பள்ளியிலேயே டீச்சர் வேலை வாங்கித்தரேனாச்சு'' என்றார்.

நரேன் எவ்வளவோ எடுத்து சொல்லியும், கெஞ்சிப் பார்த்தும், அழகிரி மசியவில்லை. வேறுவழியின்றி விருப்பமேயின்றி அவருக்குப் பிடித்த படிப்பை படித்தான்.

அதிலிருந்து அடிக்கடி அம்மாவிடமும், தம்பியிடமும், ''அப்பாவின் கெடுபிடி தாங்க முடியவில்லை. பாரேன், ஒரு நாள் யாருக்கும் சொல்லாம, கொள்ளாம ஆர்மியிலே போய் சேர்ந்திடப் போறேன்'' என்று புலம்புவான்.

அதில் ஆகாஷுக்கு கொஞ்சம் வருத்தம் தான்.

'உண்மையான தாய்நாட்டுப்பற்று உணர்வின்றி, அப்பாவின் கெடுபிடிக்கு பயந்து, அதிலிருந்து தப்பித்துச் சென்று அடைக்கலமாகும் புகலிடமாக அல்லவா அதை நினைக்கிறான்' என்று.

படிப்பை முடித்தவுடன் சொன்னாற்போல் தன் பள்ளியிலேயே டீச்சர் வேலைக்கு ஏற்பாடு செய்தார். அதே கையோடு தன் சக டீச்சரின் மகளை நரேனுக்கு திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார்.

தனக்கென்று ஒரு கற்பனை உலகம் கட்டி, தன்னைக் கட்டியாளும் ராணியாக ஒரு பெண்ணை உருவகித்து வாழ்ந்து வந்த நரேனுக்கு... இது பேரிடியாக இருந்தது.

தான் எண்ணியதில் ஒன்றைக் கூட தன் விருப்பப்படி நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை என்கிற உண்மை வாலிப மனதை பொசுக்கியது. அது நாள்வரை எதிர்ப்பைக் காட்டாமல் அடங்கிப் போயிருந்த நரேன்... ஒரு நாள்... கடிதம் எழுதி வைத்து விட்டு ராணுவத்தில் சேர்ந்து விட்டான்.

அழகிரி இதை எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஜெயம் அழுது புரண்டாள்.

நரேனிடமிருந்து அங்கிருந்து எப்போதாவது கடிதம் மட்டும் வரும். ஒரு நாள்... அவன் உடைமைகள் வந்தன.

ஆம்... காஷ்மீர் எல்லையில் நரேன் பாதுகாப்புப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்த போது... தீவிரவாதிகளின் கண்ணி வெடி தாக்குதலில் பலியாகிப் போனான்.

வீடே நிலைகுலைந்துப் போனது.

ஆனாலும் ஆகாஷிற்கு ஒரு திருப்தி.

மரணம் எல்லோருக்கும் வைக்கப்பட்ட ஒரு முற்றுப்புள்ளி. ஆண்டவனுக்கு செலுத்தியாக வேண்டிய கடன். விதிக்கப்பட்ட மாற்ற முடியாத விதி. ஆனால், அந்த மரணம் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி நிகழ்ந்து விடுவதில்லை.

நோயில், விபத்தில், வயோதிகத்தில், கொலையில், தற்கொலையில் என்று அந்த

சற்று தான் திகழ்கிறது. வாழ்கிற வாழ்க்கையாகட்டும், முடிவுறும் மரணமாகட்டும், பிறருக்கு பயனுள்ளதாக, அர்த்தமுள்ளதாக திகழ வேண்டும் என்பது ஆகாஷின் ஆசை. அந்த வகையில் அண்ணனின் மரணம் நிகழ்ந்ததே... அதுவரையில் திருப்தி தான்.

நரேனின் மரணத்திற்கு பிறகு தான் ராணுவத்தில் சேர்வதென்றும் ஒன்பதில் உறுதியாய் இருந்தான். அதற்கான முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருந்தான். ஏற்கனவே அண்ணனின் நண்பன் [illegible] ஆர்மியில் இருப்பதால்... அவன் மூலமாக முயற்சிப் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான். அதுவரையில் செய்யும் பணியில் முழுத்திறமையை காட்டி அதிலும் முத்திரை பதிக்க வேண்டும் என்கிற உத்வேகத்தோடு உழைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

நரேனைப் போலவே ஆகாஷும் என்ஜினியரிங் படிக்க விரும்பப்பட்டு, போதும், ஏனோ அது கிடைக்கவில்லை.

"என்ன ஆகாஷ்... வேற உலகத்துக்கு போயிட்டியா?" தோளில் தட்டியவாறு சக ஊழியன் சொன்னது.

திடுக்கிட்டு கனவிலிருந்து வந்த ஆகாஷ், "ஓ... ஸாரி சேகர், பழைய நினைவு... என்னமோ கேட்டியே... என்ன சொல்லு?"

"ஆல்இந்தியா ரேடியாவில் உள்ள ரெகார்ட் ஆபீஸ்க்கு நம்ம ஆபீஸ்லேர்ந்து ஒருத்தரை அனுப்பப் போறாங்களாம்!"

"அப்படியா? யாரை?"

"இன்னும் முடிவு பண்ணலே... டெஸ்ட் நடந்துகிட்டிருக்கு. அந்த சான்ஸ் எனக்கு கிடைச்சா.. ரொம்ப சந்தோஷப்படுவேன்."

"ஆல் தி பெஸ்ட்... உனக்கே கிடைக்கும்!"

"தாங்க்ஸ் ஆகாஷ்! எப்போவ் உனக்கு அந்த சான்ஸ் கிடைச்சா என்ன பண்ணுவே?"

"சேகருக்காக விட்டுக் கொடுப்பேன். ஏன்னா, ரெண்டு பேரும் ஒரே கேட்டகிரிலே தானே இருக்கிறோம். எனக்கு கிடைச்சு, நான் மறுத்தா கண்டிப்பா உனக்கு தான் கிடைக்கும்!"

"நிஜமாகவா சொல்றே ஆகாஷ்? விட்டுக் கொடுத்துடுவியா?" கண்களில் ஆர்வம் மின்னியது.

"முதல்ல சான்ஸ் வரட்டும். அப்புறம் பேசிக்கலாம். அது ஆகும் மூணு நாலு மாசம்!"

போன் அலற... "எக்ஸ்கியூஸ்" என்று எடுத்து பேசியவன் வேலையில் மூழ்கிப் போனான்.

வனஜாவின் மாமனார் ஊரிலிருந்து வந்திருந்தார் முக்கியமான விஷயமாக.

சாதனை படைக்கும் சூரிய சக்தி கார்

1903-ம் ஆண்டு சென்னையில் [illegible] கார்கள் எத்தனை தெரியுமா? மூன்றே [illegible] தான். ஆனால் இந்த 100 ஆண்டுகளில் [illegible] ஆனாச்சு? சென்னையில் உள்ள கார்களை [illegible] கிட முடியாத நிலை உள்ளது. சென்னையில் [illegible] நம்மை உலகம் முழுவதும் இதே நிலை [illegible] கார்கள் பயன்படுத்துவோர் எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது.

ஆனால் பெட்ரோல் விலை உயர்வு [illegible] வைத்து இருப்பவர்களுக்கு பெரும் பிரச்சினை [illegible] இருப்பது போல். கார்கள் மற்றும் வாகனங் [illegible] பெருக்கம் காரணமாக சுற்றுப்புற சூழல் மாசு [illegible] தும் அதிகரித்து வருகிறது. எனவே பெட்ரோ[illegible] மசல் இல்லாமல் ஓடக் கூடிய கார்கள் உருவா[illegible] ற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அதில் வெற்றியும் [illegible] டைந்து வருகிறது. இதில் சூரிய சக்தியால் இயங்கும் கார் குறிப்பிடத்தக்கது.

சுற்றுப்புறச் சூழலை மாசுபடுத்தாத வாகனங்[illegible] உருவாக்குவதை ஊக்கப்படுத்தும் வகை[illegible] [illegible]னிலாவில் ஹாங்காங் நகரில் நடந்த கார் பந்த[illegible]தில் கலந்து கொண்ட சூரிய சக்தி கார் இது. [illegible]த கார் விரைவில் உலகத்தை ஆக்கிரமித்து [illegible]தனை படைக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

-அபர்ணா, சென்னை.

ஆபீஸ் முடிந்து வீட்டிற்கு வந்த ஆகாஷ் அவரைப் பார்த்ததும் [illegible]

"ஹலோ... அங்கிள்! [illegible] வந்திருப்பாரோ?"

"வாங்க மாமா... எப்ப வந்தீங்க?"

"அட... வாப்பா ஆகாஷ்! மதியம் தான் வந்தேன். வேலையெல்லாம் எப்படி போய்கிட்டிருக்கு? ப்ரமோஷன், ட்ரான்ஸ்பர்னு ஏதாவது உண்டா?" என்றார் யோகநாதன்.

"ம்... போயிட்டிருக்கு மாமா!"

"வெரிகுட்! உங்க கம்பெனியோட [illegible] ரொம்பப் பேருக்குக் கூட இருக்கில்லே போல [illegible] நதாமிருந்தா சொல்லு... பெங்களூர்லே [illegible] போட வச்சிடலாம். அதுக்கெல்லாம் நம்ம கிட்ட ஆள் இருக்கு."

"அதெல்லாம் எதுக்கு மாமா? வனஜா அத்தை, மாமாவும் எப்படியிருக்காங்க?"

"அமர்க்களமாயிருக்காங்க..."

"அம்மா... மாமாவுக்கு டிபன் தந்தீங்களா?"

"நீ வந்ததும் சாப்பிடணும்னு காத்திருக்கார். முகம் கழுவிட்டு வந்துடு!" என்றாள் ஜெயம்.

அழகிரி பலமான யோசனையில் இருந்[illegible] அவன் வரும் முன் அவனுடைய பக்கமாகப் பக்க ஒதுக்கிட்டிருந்ததைப் புரிந்து கொண்டான். முகம் கழுவி உடை மாற்றி வந்தமர்ந்தான்.

ஜெயம் மூவருக்கும் வடையும், டீயும் பரிமாறினாள்.

"ஆகாஷ்!"

"என்னப்பா?"

"நீ ஆபீஸ்க்கு ரெண்டு நாள் லீவு போட்டுடு!"

"லீவா? எதுக்குப்பா?"

"உங்க மாமா ஒரு வேண்டுகோள் [illegible] மாதத்தான் இங்கே வந்திருக்கிறார். அல்லினிக்கு கல்யாணமாகப் போகுதில்லே? அவளுக்கு [illegible]!"

"சரி...!" என்றான் ஒற்றை வார்த்தையில்.

"வனஜாவாசத்திலேதான் ஒரு நிச்சயம் வந்திருக்கு. ஏரியா நல்லாயிருக்கும் தானே? உனக்கு ஏரியா பிடிக்குமில்லையா ஆகாஷ்?"

"ஏரியா நல்ல ஏரியாதான். பட், உங்களுக்கு பிடிச்சிருந்தா வாங்குங்க... என் அபிப்ரா எதுக்கு? அம்மா போதும்." எழுந்துக் கொண்டான்.

அழகிரிக்கு கோபம் மூக்கின் மேல் ஏறியது. கட்டுப்படுத்திக் கொண்டார்.

அடுத்த நாள் லீவு போட்டு விட்டு யோகநாதனுடன் அலைந்தான். இடம் பார்த்து அட்வான்ஸ் கொடுத்துவிட்டு வந்தனர். மறுநாளே ரிஜிஸ்ட்ரேஷன். அங்கு தான் தன் வேலையைக் காட்ட ஆரம்பித்தார் யோகநாதன்.

"உன் பேராலேயே ரிஜிஸ்டர் பண்ணிடலாம் ஆகாஷ்!" என்றார் ரிஜிஸ்டர் ஆபீஸில்.

"என் பேராலேயா? ஏன் மாமா?"

"அல்லினிப் பேரில் வாங்கினாலும், உன் பேரில் வாங்கினாலும் ரெண்டும் ஒண்ணுதானே?"

"இல்லே மாமா... நீங்க தப்பா புரிஞ்சுகிட்டிருக்கீங்க? அல்லினிக்கு நீங்க வேற நல்ல மாப்பிள்ளையா பாருங்க!"

"ஏன் ஆகாஷ்? என் பொண்ணுக்கு என்ன குறைச்சல்?" என்றார் ஆதங்கத்துடன்.

"அல்லினிய நான் குறை சொல்லலே மாமா! சரி, நான் கேட்கிறேன். என்னை ஏன் உங்களுக்கு பிடிச்சிருக்கு?"

"நல்ல பிள்ளை. எந்த கெட்டப்பழக்கமும் இல்லே. பெத்தவங்களுக்கு அடங்கின பிள்ளை. நல்ல வேலை. மேலும் மேலும் வாழ்க்கையிலே உயர சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தற வேலை. என் பொண்ணை நல்லாவச்சுப் பார்த்துப்ப. அதுமட்டுமில்லே, உன் அக்காவை பார்க்க அடிக்கடி வந்துட்டுப் போறே பார்... அந்த அக்கறை எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு. முக்கியமா அல்லினிக்கு உன்னை ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு!"

"இப்ப நீங்க சொன்ன எதுவுமே என் நிரந்தர தகுதிகள் கிடையாது மாமா!"

"என்னப்பா சொல்றே?"

"நான் ஆர்மியிலே இருக்கேன்னு வச்சுக்குங்க... உங்க பொண்ணை கல்யாணம் பண்ணி வைப்பீங்களா?"

"அதெப்படிப்பா? நரேன் கூட ஆர்மியிலே தானே செத்துப்போனான்? நித்ய கண்டம் பூர்ண ஆயுசு மாதிரியான வேலை"

"அதைத்தான் சொல்ல வந்தேன். நான் கூடிய சீக்கிரம் ஆர்மியிலே சேரப்போறேன்!"

"என்னது?" முகம் வெளிறிப் போனது.

''ஆமாம் மாமா! அஸ்வினிக்கு என்னை மாதிரியான பையன் வேணாம். நானே அவ ளுக்கு நல்ல வரனாப் பார்க்கிறேன்'' என்றான் தெளிவாக... கூடவே உறுதியாக.

ஒரு வழியாய் அவரை மூட்டைகட்டி அனுப்பி வைத்த பின்தான் நிம்மதியாய் மூச்சு விட்டான் ஆகாஷ். ஆனால் அந்த நிம்மதி ஒரு மணி நேரம் கூட தாக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவரை வண்டி யேற்றி விட்டு வீடு வந்து சேர்ந்த வனுக்கு மண்டகப்படி காத்திருந்தது.

அழகிரி அடிபட்ட புலிபோல் உறுமிக் கொண்டிருந்தார்.

''வாப்பா... அவரை பத்திரமா அனுப்பி வச்சிட்டியா?''

''அனுப்பி வச்சிட்டேன்ப்பா.''

''ஆமா.. நீ உன் மனசுல என்னதான் நினைச்சிட்டிருக்கே?''

திடீரென அப்பா அப்படி கேட்டதும் புரி யாமல் விழித்தான்.

''நீங்க எதைப்பத்தி கேக்கறீங்கன்னு புரிய லேப்பா!''

''அவர் வேண்டாம் உன்பேர்ல ரிஜிஸ்ட்ரே ஷன் பண்றேன்னு சொன்னதுக்கு வேணாம்னு சொல்லிட்டியாமே?''

''ஆமாம்... சொன்னேன். அதிலென்னதப் பிருக்கு?''

''என்ன தப்பிருக்கான்னா கேக்கறே? அறி வில்லே உனக்கு? வேளச்சேரியிலே ரெண்டு கிர வுண்ட் நிலம்னா லேசுபட்ட விஷயமா?''

''என்னப்பா அர்த்தமில்லாமப் பேசறீங்க? அந்த நிலத்தை அவர் தன் மகளுக்கு வரதட்ச ணையா தர வாங்கினது.''

''தெரியும்.''

''தெரிஞ்சும் எப்படிப்பா இப்படி பேச றீங்க? நான் ஏற்கனவே சொன்னதுதான்... அஸ் வினிய என்னால கல்யாணம் பண்ணிக்க முடி யாது.''

''ஏன்?''

''பிடிக்கலே... அவ்வளவுதான்.''

''அஸ்வினிய மட்டும்தான் பிடிக்க லையா? இல்லே கல்யாணமே வேணாம்ங்கற

முடிவோட இருக்கியா?''

''அதெல்லாமில்லே.''

''என்னமோ சொன்னியாம்... ஆர்மியிலே சேரப் போறதா... என்ன விளையாடறியா?''

''இல்லேப்பா... நான் ஆர்மியிலே சேர தான் போறேன்.''

''தொலைச்சுடுவேன் தொலைச்சு. ஒருத் தனை பலி கொடுத்தது பத்தாதா எங்களுக்கு அந்த நினைப்பெல்லாம் கூடாது... சொல்லிட் டேன்.''

''ஏம்ப்பா டென்ஷனாகறீங்க? ஆர்மியிலே போய் சேர்ந்தாலே செத்துப் போய்டுவாங்கன்னு எல்லோருக்கும் பாடம் சொல்லித் தர நீங்க கூடவா நினைக்கணும்?''

''ஆமான்டா... நினைப்பேன். அப்படித் தான் நினைப்பேன். என்னா பெத்தவன்டா. அ நாம் பகலும் குடும்பத்துக்காகவே வாழறவ நான். அப்படித்தான் நினைப்பேன்.''

''மன்னிச்சிடுங்கப்பா. என்னால வெறு மனே வாழ்ந்துட்டு இருந்துப்பட்டுக்க முடியாது லட்சியமில்லாம வாழற வாழ்க்கை என் வாழ்க்கைப்பா? உங்க மகன் ஒரு நல்ல காரி துல ஈடுபடப் போறான்கறதிலே சந்தோஷப்படு ங்கப்பா.''

''பாரு உன் மகனை! என்னையே எதிர் துப் பேசறான். நீ வளர்த்த லட்சணம் இ தானா?'' மனைவியிடம் எகிறினார்.

''என் விருப்பத்தை சொன்னேன்... அ தப்பா? எனக்குன்னு எந்த விருப்பமும் இருக்க கூடாதாப்பா? நரேன் மாதிரி சொல்லிக்கா போகப் போறதில்லே. சொல்லிக்கிட்டுதா போவேன். நல்ல குடிமகனா இருக்கறதிலே உ களுக்கு பெருமையில்லையா?''

''நீ குடியும் குடித்தனமுமா இரு... அ போதும்.''

''இருக்கறேன்ப்பா... அதுக்காக எ இதை மறுக்கணும்?''

''என் ஆகாஷ்... எதுக்காக இப்ப முரண்டு பிடிக்கறே? நாங்க உன் நன்மைக்க தானே சொல்றோம். சொல்ற பேச்சை கே ஆகாஷ்.''

''என்னால சராசரி வாழ்க்கை வாழ மு யாதும்மா. அதிபயங்கரமா கற்பனை பண்ண கிட்டு எதிர்க்கறீங்க. ராணுவத்திலே இருக்க வங்க யாரும் கல்யாணம் பண்ணிக்கறதி லையா? குழந்தை பெத்துக்கறதில்லையா? என்னைத்தோட ஒத்துப் போகிற ஒரு பொண்ண கல்யாணம் பண்ணிக்கத்தான் போறேன். வி பிரச்சினை பண்ணாதீங்க. என் முடிவிலே

...ன் மாற மாட்டேன்'' என்றவன், அதே வேகத் ...டு வெளியே கிளம்பிப் போனான்.

அழகிரி ஸ்தம்பித்து போனார்.

தன்னைப் பார்த்தாலே பூனை போல் ஒளி ... பிள்ளை, இன்று வார்த்தைக்கு வார்த்தை ...ல் பேசிவிட்டுப் போகிறான்.

இயலாமையாலும், ஆத்திரத்தாலும் அவர் ...ல் ஆடியது. கண்கள் கலங்கின.

''ஏ... என்னங்க... என்னாச்சுங்க... என் ...ணெல்லாம் கலங்குது?'' பதறிவிட்டாள் ...வம்.

''பார்த்தியா... எப்படி பேசிட்டுப் ...றான் பார்த்தியா?''

''டென்ஷனாகாதீங்க... அவனை சமாதா ...ப்படுத்திடலாம். அமைதியாயிருங்க.''

''நான் சுயநலமா இருக்கிறது தப்பா? ...ருக்காக இப்படி இருக்கிறேன்? நம்ம குடும் ...த்துக்காகத்தானே? நான் ஏன் அப்படி இருக்கி ...ன்? எப்பேர்ப்பட்ட குடும்பம் எங்களோடது? ...ராகதார் போல வாழ்ந்தவர் என் தாத்தா. என் ...ப்பா அவருக்கு ஒரே பிள்ளை. அதிகப்படியான ...ளம். அதிகப்படியான செல்வம்னு எங்கப்பா ...பான வழியிலே போய்ட்டார்.''

குரல் நெகிழ்ந்து, நெஞ்சடைக்க கணவர் ...பி கேட்டதில்லை. அதுவும் அவர் சொல்லும் ...வல்கள் ஜெயத்திற்கே புதியது என்பதால் விழி ...ல கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

''மது, மாது, சூதுன்னு பணத்தை கரைச் ...ர். நிரந்தரமா ஒரு பொண்ணோட குடித்தனம் ...ண ஆரம்பிச்சார். மயக்கத்திலே சொத்தெல் ...ம் எழுதி வாங்கிட்டா. அந்த காலத்திலே ...க்கார மைனருங்க வாழ்க்கையிலே இது சக ...மா நடக்கிற கதைதான். ஆனா, பாதிக்கப்பட்ட ...குடும்பம் வேற மாதிரி. என்னோட பிறந்தவங்க ...து பேர். ரெண்டு அக்கா, ரெண்டு அண்ணன். ...ப்பாவால ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட அம்மாவும், ...ங்களும் நடுத்தெருவிலே நின்னோம். ஒருநாள் ...ப்பம்மா, என்னைத் தவிர மத்த எல்லா குழந்தை ...களுக்கும் விஷம் கொடுத்து தானும் செத்துப் ...பானா. நான் அனாதையா நின்னேன். அந்த ...ன்ன வயசிலேயே எனக்கு நிறைய வைராக்கி ...ம். எங்கப்பன்கிட்டே போகாம, வேற ஊருக் ...போனேன். நான் யாருன்னு சொல்லாமலே ...து இடத்துல எடுபிடி வேலை செஞ்சேன். ...ழச்சி சாப்பிட்டேன். படிக்கவும் செஞ்சேன். ...தோ, இன்னைக்கு ஓரளவு உயர்ந்த ஸ்தானத் ... இருக்கிறேன். காரணம், வாழ்க்கையிலே ...ர்த்து காட்டணும்ங்கற ஒரே லட்சியம். சதா, ...னைப் பத்தி மட்டுமே சிந்தனை. ஆனா, இன்

னொரு பக்கம் நான் ஏங்கி தவிச்சேன். என்னிடம் அன்பு காட்ட, அரட்டி வழி நடத்த எனக்குன்னு ஒரு சொந்த பந்தம் கூட இல்லையேன்னு புழுங் கினேன். என் தாத்தா கட்டுப்பாட்டோட வளர்த் திருந்தா என்னை பெத்தவன் அப்படி சீரழிஞ்சிப் போயிருக்க மாட்டான். அதிகாரமா நாலு கமிச் போயிருக்காது. அதனால நான் என் பிள்ளைங்க கிட்டே ஸ்ட்ரிக்ட்டா இருந்தேன். எதுக்காக? அவங்க நன்மைக்காகத்தானே! அதைப் புரிஞ்சுக் காம பெரியவன் ஓசேடியா போய் சேர்ந்துட் டான். இவனும் அதே தப்பை செய்யத் துடிக் கான். நான் என்ன பண்ணுவேன் ஜெயம்?'' விம் மினார் அழகிரி.

திடுக்கிட்டுப் போய் விட்டாள் ஜெயம்.

''ஐயோ... நீங்களா, நீங்களா அழறீங்க? வேணாங்க என்னால தாங்கிக்க முடியலைங்க. உங்க மனசுல இத்தனை நாளா இவ்வளவு வேத னைகளை சுமந்திட்டிருக்கீங்க. கட்டின பொண் டாட்டி நான். என்கிட்டே கூட பகிர்ந்துக்கணும்னு தோணலையே உங்களுக்கு. அந்த வருத்தம்தான் எனக்கு.''

''தப்புதான் ஜெயம். இத்தனை நாளா எனக்கு நானேஒரு இரும்புத்திரை வகுத்துக்கிட்டு, என் னைச் சுற்றி ஒரு வட்டத்தைப் போட்டு தனித்தி ருந்தேன். ஆனா, 'உனக்கு வயசாயிடுச்சுப்பா... நீயொரு இருட்டு சிங்கம்'னு சொல்லாம சொல் லிட்டுப் போறான் ஆகாஷ்.''

''இல்லீங்க... அவன் அப்படிப்பட்டவன் இல்லே. எடுத்து சொன்னா புரிஞ்சுப்பான்.'' கண வனை சமாதானப்படுத்தினாள்.

இவர்கள் பேசியதையெல்லாம் வாசலில் நின்றபடி கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஆகாஷின் மன முழுவதும் பாரமாய் கனத்தது.

'விறைப்பான உங்கள் உடலுக்குள், கரைந் துபோன கந்தல் துணியாய் இப்படியொரு வேத னையா? எனக்கு நம்பிக்கை இருக்குப்பா. எடுத்து சொன்னா, கண்டிப்பா நீங்க புரிஞ்சுப் பீங்க.' தெளிவடைந்தான் ஆகாஷ்.

சின்னுக்காக காத்திருந்தான் ஆகாஷ்.

ஏதோ யோசனையுடன் இடது பக்கமாய் திரும்பியவனின் முகம் பளிச்சிட்டது.

பக்கத்தில் கீர்த்தியும் ஏ லீவில் சின்னுக் காக காத்திருந்தாள். அவளும் எதேச்சையாக அவ னைப் பார்க்க... அதுவரை இயல்பாயிருந்த முகத் தில் கடுமை ஏறத் துவங்கியது.

வெறுப்புடன் தன் கைப்பைக்குள் இன்னும் சற்று முன்னே தள்ளி நிறுத்தினாள்.

ஆகாயின் மனசு வலித்தது.
சில்லம் விழுந்தது.
வேகத்தை அதிகப்படுத்தி சாலையை பறந்தான் கீர்த்தி.
ஆகாய் அடுத்து வந்த வளைவுப் பாதையில் நுழைந்து அலுவலகம் நோக்கிப் பறந்தான்.
பத்து நிமிடம் சென்றிருக்கும்.
வலதுபக்க ரோட்டில்... கூட்டம். முகங்களில் பதட்டம்.
ஆர்வக் கோளாறுடன் வண்டியை நிறுத்திவிட்டு கூட்டத்தை விலக்கிச் சென்றுப் பார்த்தவன் உடல் நடுங்கிற்று.
ரத்த சகதியில் சுய நினைவற்று யாசகதேவன் விழுந்து கிடந்தார்.

போலீஸ் தொந்தரவு வந்து விடுமே என்கிற அச்சத்தில் மனிதாபிமானத்தை தொலைத்த மனிதர்களை வெறுப்புடன் பார்த்தான்.

'யாருக்குமேவா ஒரு உயிரை காப்பாற்ற வேண்டும் என்கிற எண்ணம் வராது?'

அவசரமாய் செயல்பட்டான்.

"சார்... இது போலீஸ் கேஸ் ஒரு மெட்டாடர்வேன்கார... மோதிட்டுப் போய்... டான். போலீஸ் வர... வரைக்கும் தொ... திங்க..." என்றா... ஒருவர்.

போலீ...

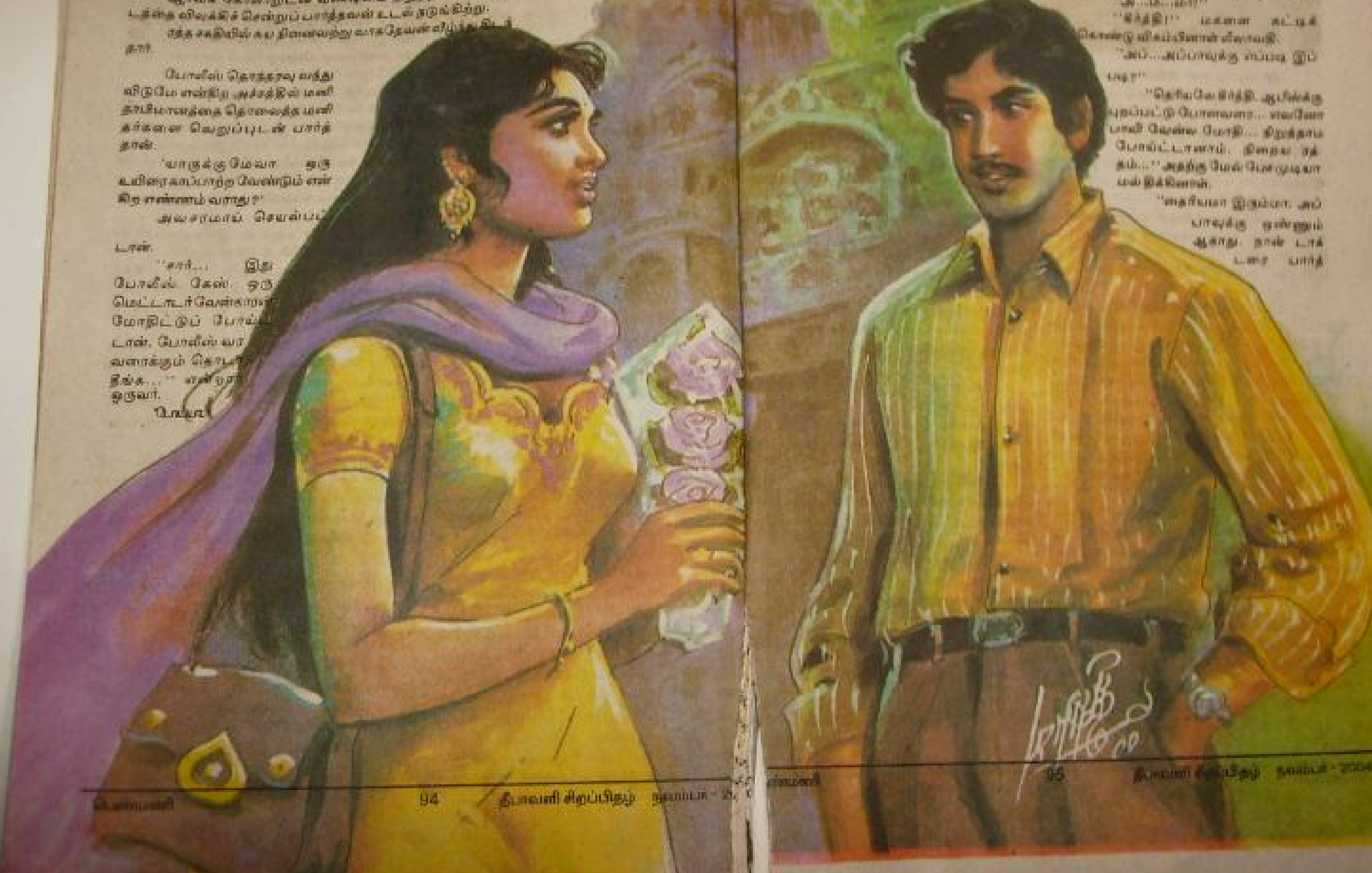

எரிந்து விழுந்தவன் அவரை அள்ளிக் கொண்டு ஆட்டோவில் கிடத்தினான்.

அழுதழுது முகம் வீங்கிக் காரிடாரின் ஒரு ஓரம் சேரில் அமர்ந்திருந்த அம்மாவைப் பார்த்து விட்டான் கீர்த்தி.
அவளின் இதய ஒலி அவனின் காதுக்கே தெளிவாய் கேட்டது.
'கடவுளே என் அப்பாவுக்கு எதுவும் ஆகக்கூடாது.'
"அ...ம்...மா!"
"கீர்த்தி!" மகனை கட்டிக் கொண்டு விசும்பினாள் லீலாவதி.
"அப்... அப்பாவுக்கு எப்படி இப்படி?"
"தெரியலே கீர்த்தி. ஆபிஸுக்கு புறப்பட்டு போனவரை... எவனோ பாவி வேன்ல மோதி... கிடத்தாம போயிட்டானாம். நிறைய ரத்தம்..." அதற்கு மேல் பேசமுடியாமல் இக்கினாள்.
"அதரியமா இரும்மா. அப்பாவுக்கு ஒன்னும் ஆகாது. நான் டாக்டரை பார்த்...

துட்டு வர்றேன். அழாதே ப்ளீஸ்... நான் வந்துட் டேனில்லே?''

டாக்டரின் அறை நோக்கிச் சென்றாள் கீர்த்தி.

அப்போதுதான் சிகிச்சையளித்துவிட்டு களைப்புடன் வந்தமர்ந்திருந்த டாக்டர் மதுசூதனனுக்கு வயது ஐம்பதுக்கு மேலிருக்கும். பின் னோக்கிச் சென்ற முன்நெற்றியில் வியர்வை பளபளத்தது.

''எக்ஸ்க்யூஸ்மி... டாக்டர்!'' என்றாள் கீர்த்தி.

''யெஸ்!''

''டாக்டர் ஐயம் கீர்த்தி. வாசுதேவனோட டாட்டர். அ... அப்பாவுக்கு இப்ப எப்படி இருக்கு டாக்டர்?''

''ஓ... அந்த ஆக்ஸிடெண்ட் கேஸா?''

''ஆமா டாக்டர்!''

''எப்படியோ பிழைச்சுக்கிட்டார். கிட்டத் தட்ட மறுபிறவின்னுதான் சொல்லணும்! ஆனா, ஒரு மாசமாவது பெட் ரெஸ்ட்ல இருக்கணும்.''

''தாங்க்யூ... தாங்க்யூ ஸோ மச் டாக்டர்! நீங்க காப்பாத்திக் கொடுத்தது ஒரு உயிரை மட் டுமில்லே டாக்டர், நாலு உயிரை... அப்பா... எங் களோட உயிர்!'' என்றாள் தழுதழுப்பாய்.

''அடடா... என்னம்மா இது கையை கூப் பிக்கிட்டு... இந்த தாங்க்ஸெல்லாம் ஆக்சுவலா வேற ஒரு நபருக்குதான் போய் சேரணும்.''

''வேற நபருக்கா?''

''ஆமாம்மா... உங்கப்பாவுக்கு நிறைய ப்ளட் போயிருந்தது. சரியான நேரத்துக்கு தூக் கிட்டு வந்ததுமில்லாம, அவருக்கு தேவையான அளவுக்கு ப்ளட் டொனேட் பண்ணி காப்பாத்தி னார். உங்கப்பாவை மாதிரி பல உயிரை காப் பாற்றி இருக்கிறார் அந்த ஜெண்டில்மேன். எங்க ஹாஸ்பிடல் பேஷண்ட்டுக்கு ப்ளட் தேவைப்ப டும் போதெல்லாம் அவரை தான் அழைப் போம். நல்லவேளை, உங்க ஃபாதரோட ப்ளட் குரூப்பும் அந்த ஜெண்டில்மேனோட ப்ளட் குரூப் பும் ஒண்ணாயிருந்ததுதான் உங்க அதிர்ஷ்டம்!''

''யார் டாக்டர் அந்த தெய்வம்? நான் பார்க் கலாமா?''

''ஜஸ்ட், இப்பதான் புறப்பட்டு போனார்.''

''நான் கண்டிப்பா அவரைப் பார்க்கணும் டாக்டர்... ப்ளீஸ்... அவர் அட்ரஸ் கிடைக் குமா?''

''அப்படியா?'' என்று யோசித்தவர், சி... கணங்களுக்குப் பிறகு இண்டர்காமில் நர்ஸை அழைத்து உத்தரவிட... அடுத்த ஐந்தாவது நிமி டம் முகவரி கைக்கு வந்தது.

அதைப் படித்த கீர்த்தியின் விழிகள் ஆச் சரியமாய் விரிந்தன. ''ஆ...கா...ஷ்! நீங்களா?''

பதினைந்து நாட்கள் தீவிர சிகிச்சைக்குப் பின் வாசுதேவன் டிஸ்சார்ஜ் செய்யப்பட்டார்.

கீர்த்தி ஆபீஸிற்கு லீவ் போட்டு விட்டு சிவானந்தியும், கீர்த்தியும் மாற்றி மாற்றி வீட்டுக்கும், ஹாஸ்பிடலுக்குமாக ஓடிக் கொண்டிருந்த னர். நிரஞ்சனை பள்ளிக்கு அனுப்ப ஆயத்தப்ப டுத்தி, குளித்து, சமைத்து, வாசுதேவனுக்கும்... நியமமாய் சமைத்து... இப்படியாக நேரங்கள் வேலை தின்றாலும் கீர்த்தியின் விழிகள் ஆகா ஷைத் தேடின.

நான்கைந்து சந்தர்ப்பங்கள் அவளை பார்க் கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தின. ஆனால், ஆகாஷ் அவளை நிமிர்ந்து பார்த்தால்தானே? அவள் எதி ரில் வந்தாலே ஒதுங்கிப்போனான். அந்த செய்கை கீர்த்தியை வதைத்தது. அவன் விலகிச் செல்லச் செல்ல... அவளோ... மனதளவில் நெருங்கிச் சென்றாள்.

அவள் வீட்டிற்கு வந்திருந்த சமயமாய் பார்த்து மூன்றுமுறை ஹாஸ்பிடலுக்கு சென்று வாசுதேவனின் நலன் விசாரித்து விட்டு வந்தான்.

காந்தத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட இரும்புத் துண் டானாள்.

தந்தை வீட்டிற்கு வந்ததும்... அலுவலகம் செல்லத் துவங்கினாள். அன்றே... மாலை சீக்கிர மாய் புறப்பட்டு ஆகாஷின் அலுவலகம் சென்று வாசலிலேயே காத்திருந்தாள்.

கிட்டத்தட்ட அரைமணி நேரம்.

பணிநேரம் முடிந்து, பார்க்கிங் பகுதியிலி ருந்து தன் பைக்கை உருவி, உதைப்பி வெளியே வந்தவன்... தன் கண்களை தன்னாலேயே நம்ப முடியாதவனாக... திகைப்பின் உச்சத்திற்குச் சென்றான்.

'இவளெங்கே இங்கே?'

குளிர்தென்றல் உடலைத்தழுவிய சிலிர்ப்பு! அவனை பார்த்ததும், நெருங்கி வந்தாள் கீர்த்தி.

இமைகளை அசைக்காமல் அவனை...

...ர்த்தாள்.

ஆகாஷினால் இப்படி அப்படி திரும்ப முடியவில்லை. அவள் முகம், அந்த பார்வை கட்டிப்போட்டு வைத்தது.

'ரவிவர்மன் ஓவியம் அஞ்சும் உன் எழில்முகம் கண்டால்...
அதுவும் கொஞ்சம்!'

கணநேரத்தில் ஆகாஷின் இதயம் கவிதை படித்தது.

''நீ... நீங்க எங்கே இங்கே? யாரையாவது பார்க்க வந்தீங்களா?'' எப்படியோ கேட்டு விட் டான்.

''ஏன், நான் உங்களைப் பார்க்க வரக்கூடாதா?''

''என்னையா?''

''உங்களைத்தான்!''

திடுமென அவனுள் ஒரு நீரூற்று பொங்கி... அவன் முகத்தில் தெரிந்த பரவசம் கீர்த்திக்கு தைரியத்தை தந்தது.

''இது ரோடு... இங்கேயே நின்னு பேசணுமா? பக்கத்திலே ஒரு பார்க் இருக்கு... அங்கே போய் பேசலாமா?''

''ஓ... பேசலாமே!'' பலமாய் தலையாட்டினான்.

ரொம்ப பக்கத்திலேயே இருந்தது இண்டிபெண்டன்ஸ் பார்க். வயதான தம்பதிகளும், இளம் ஜோடிகளும் ஆங்காங்கே அமர்ந்திருந்த புல்வெளியில் எதிரெதிரே அமர்ந்தனர்.

''முதல்ல ஒரு மன்னிப்பு, அப்புறம் ஒரு தேங்க்ஸ்'' என்றாள் புன்னகையுடன் கீர்த்தி.

''ஐயோ... என்னங்க... ஏதேதோ ஆட்டர் பண்றீங்க? இது ரெஸ்டாரெண்ட் இல்லே... பார்க்!''

கலகலவென சிரித்தாள். அள்ளிக் கொண்டு போயிற்று அழகு. தன்னை மறந்து ரசித்தான் ஆகாஷ்.

''பரவாயில்லை... ஜோக்கடிக்கவும் தெரியுமா?'' என்றவளின் குரல் சடாரென இறங்கியது. ''ஸாரி மிஸ்டர் ஆகாஷ். நான் உங்களை ரொம்ப தப்பா பேசிட்டேன். ஆனா, உண்மையிலேயே உங்க கேரக்டர் எவ்வளவு உயர்வானதுனு தெரிஞ்சதும் என்னை நானே வெறுத்தேன்.''

''எதுக்குங்க அதெல்லாம்? நான் அதையெல்லாம் அப்பவே மறந்துட்டேன்.''

''நீங்க மறக்கலே... அது எனக்குத் தெரியும். ஆனா, எதையும் மனசுல வச்சுக்காம எங்கப்பாவை நீங்க காப்பாத்தி கொடுத்தீங்களே... சாகறவரைக்கும் மறக்க மாட்டேன் ஆகாஷ்!''

''சேச்சே... பெரிய வார்த்தையெல்லாம் பேசாதீங்க. அவர் உங்கப்பா என்கிறதாலேயோ, எதிர் வீட்டுக்காரர் என்கிறதாலேயோ நான் காப் பாத்தல. அந்த இடத்துல வேற யார் இருந்திருந் தாலும் அதே உதவியை நான் செஞ்சிருப்பேன்!''

''தெரியும். ஆரம்பத்தில் உங்களைப் பத்தி சரியாகவே கணிச்சிருந்தேன். முதன் முதலாக என் புருவம் உயர வைத்த ஆண் நீங்கள். பாஸ்கர் ப்ளட் டொனேட் விஷயத்தில் சிறு குழப்பம் நிகழ்ந்ததால்... என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடி யவில்லை. ஸோ, மனசை நோகடிச்சேன்... ஸாரி!''

''அதை விடுங்க... ஆமாம்... அதென்ன முதன் முதலாக என் புருவம் உயர வைத்த ஆண் அது இதென்று... என்ன பண்ணிவிட்டேன் புரு வம் உயர?''

அழகான பெண்ணின் வாயிலிருந்து வரும் புகழ்ச்சியான வார்த்தைகளை விட காளைக ளுக்கு ஹார்மோன் தரும் போதை... போதையே அல்ல!

''அது... அது... எதுக்கிப்போ அதெல் லாம்?'' தன்னைப் புரிந்துக் கொண்டு விட் டானே என்கிற சங்கடத்தில் வெட்கம் பிறுங்கித் தின்றது.

''என்னைப் பற்றி சரியாக கணித்திருக்கிறீர் கள் என்றால்... உங்கள் பிரியமான நோக்கிலும் கொஞ்சம் ஒதுக்கி என்னை கவனித்திருக்கிறீர் கள்... அப்படித்தானே?''

''அடிக்கடி ப்ளட் டொனேட் பண்ணுவீர் களாமே?''

''பேச்சை மாற்றுகிறீர்களா என்று அர்த் தம்!''

''அப்படிதான் வைத்துக் கொள்ளுங்க ளேன்!''

அவர்கள் நட்பின் துவக்கம் இன்டரும், சிரிப்புமாக ஆரம்பித்தது.

துவக்கத்திலேயே இருவர் இதயங்களிலும் காதல் இருந்ததால்... அதை இருவருமே உணர்ந் திருந்ததால்... ரொம்ப நாட்களுக்கு அது வெறும் நட்புதான் என்ற பொய்யை கட்டிக் காப்பாற்ற முடியாமல் போனது.

சந்தன மணத்தை கூடை கொண்டு மறைக்க முடியுமா என்ன?

உள்ளத்தினுள் சிறைப்பட்டிருந்த காதல் இனிகள் சிறகடித்துப் பறந்தன.

சந்துருவிற்கும், பிரேம்நாத்திற்கும் சந்தேகம்.

''நீ நிஜமாக அவளை லவ் பண்ணவே

தானோ நாங்க சொன்ன மாதிரி அவளை அந்த வீட்டுல தங்க வைக்கதானே வழ் பண்ற மாதிரி நடிக்கறே?''

''நடிக்கறேனா? சம்பத்தேவேயில்லாத ஒரு தனி நபர் கூட என்னால பாதிக்கப்படக் கூடாது. வேதனைப்படக்கூடாதுன்னு நினைக்கிறவன் நான். அப்படிப்பட்டவன் உயிரா நினைக்கிற என் கீர்த்தியை எப்படி வேலைக்காரி மாதிரி நடத்துவேன்? நாலுதான் என் மனைவி. ஒருத்தி போதும் ஒரே பொண்ணு! அவதான் நான். நாம்தான் அவள்! இனி இப்படி சொல்லாமப் பேசாதே!''

''அப்ப... நிஜமாகவே லவ் பண்றேறா அந்தப் பெண்ணைத்தான். ஆனா, உங்கப்பா? எப்படி சமாளிப்பே?''

''ஒரு பொண்ணை காதலிக்க மட்டும் போதாது. செலக்ட் பண்ணு வாங்க? கல்யாணம் பண்ணிக்கணும்ங்கற தெளிவான முடிவோடதான் எதிர்க்காத காதல் களைக் காதல். என் அப்பாவை எப்படி சமாளிக்கறதுன்னு எனக்குத் தெரியும்'' என்று கூறி அவர்கள் வாயடைத்தான்.

வெளிநாடுகளில் இந்திய தலைமுடிக்கு ஏக கிராக்கி

அதிசியக் உலகத்... வியக்கத்தக்க ... களையே அரிய பொருட்களின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்படு... போகிறது. திருப்பதியில் இருந்து ... வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்... யப்படும் தலைமுடிக்கு மட்டு... மவுசு குறைந்தபாடில்லை. குறு... பல அமெரிக்காவுக்கு தான் இ... அதிகம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற... து.

அமெரிக்கர்களுக்கு இ... திய முடிகளை மட்டுமல்ல இ... திய தலைமுடிகளையும் அதிக... பிடிக்கும். காரணம் மற்ற நா... தலைமுடிகளைக் காட்டிலும் இ... திய தலைமுடிகள் தான் நேர்த்தி...

...த் ராமன கறுப்பு நிறமாகவும் மிருதுவாகவும் ...க்கிறது. அதிலும் திருப்பதி ஏழுமலையானுக்கு ...ணிக்கை செலுத்தப்படும் தலைமுடிக்கு ஏக ...க்கி என்கிறார்கள். இதனால் தலைமுடி வெளிநா...டுகள் வரைச்சென்று ஒரு முறை திருமலைக்குச் ...ன்று முடி வெட்டுவாருகிறார்கள்.

தங்கள் வியாபார விருத்திக்கு இந்த மய...ருத்த அவர்கள் பெற்கொண்ட போதிலும் நகர ...லின் தலைமுடியைக் காட்டிலும் கிராம மக்களின் ...லைமுடி சுகாதாரமாகவும் சுத்தமாகவும் இருப்பதால் ...ன் இந்த சுற்றுப்பயணம். வெளிநாடுகளிலும் ...ந்திய தனிப்ப தலைமுடிகளைக் காட்டிலும் கிராம...ப்புற தலைமுடிகளுக்கு தான் ஏகும் ஆர்டர்கள். கிரு...ஷ்ணா? நமது முடி மன்னர்கள். கிராம கிராமமாக ...டோ வாருந்து விடுவார்கள்.

திருப்பதியில் இருந்து ஆண்டுக்கு ரூ. 1 ...கோடியே 30 லட்சம் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி ...செய்யப்படுகிறது.

முடி தானே, போனால் போகிறது என்று ...ணைக்கு நமக்கு. ஆனால் ஏழுமலையான் அதையும் ...காசாக்கி விடுகிறார். இதுதான் ஏழுமலையானுக்கு ...இருக்கிற மகிமை.

- கனகமா.

பழுப்பாட்கள் கொஞ்சமே என்றாலும் அவர்களுக்கிடையில் புகுந்திருந்த காதல் பல யுகங்களாய் தொடர்ந்து வந்ததுபோல் பலமாக வலுப்பெற்றிருந்தது.

தங்களுக்கு பிடித்த விஷயங்களைப் பகிர்ந்துக் கொண்டனர்.

''உன்னுடைய லட்சியம் என்ன கீர்த்தி?'' என்றான் ஒருநாள்.

''பெரிசா ஒன்னுமில்லே. யார் மனசையும் புண்படுத்தக் கூடாது. முடிஞ்ச உதவிகளை அடுத்தவங்களுக்கு செய்யணும். அதே சமயம் கிடைச்ச வாழ்க்கையை அணு அணுவா ரசிக்க வாழணும். நூ தோ... என் பேரண்ட்ஸோடது லவ்மேரேஜ்தான்! அற்புதமான ஜோடி. பரஸ்பரம் ஒருநாள் கூட பிரிஞ்சிருக்க மாட்டாங்க. அவ்வளவு லவ்! எனக்கும் அதே மாதிரி வாழ்ணும் ஆசை. காலையிலே லேசான குறட்டை... சப்தத்துல எழுந்திரிச்சி, நைட்டானா உங்க நெஞ்சுல சாஞ்சுப் படுத்துக்கணும். ரெண்டு குழந்தைகள் போதும். அவங்க வளர்ச்சியில உங்க பங்கு அதிகமிருக்கணும். ஒவ்வொரு ஸண்டேயும் அவுட்டிங் போகணும். பக்கத்திலேயே பீச் இருந்தால சவுண்டில ரெண்டு பேரும் கைகோர்த்துட்டு டெய்லி வாக்கிங் போகணும்.''

''இதுக்குப் பேர் லட்சியமா? ஆசைன்னு சொல்லு!''

''எதுவாயிருந்தா என்ன? அவங்க வாழ்க்கைய பிரச்சினை இல்லாம ஒழுங்கா வாழ்ந்தாலே போதும். நாட்டிலே பாதிப்பேர் நினைக்காமப் போய்டாதா? அப்புறம், இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். நீங்களும் சூப்பரா சமைக்க கத்துக்கணும். வாரத்துல ஒரு நாளாவது நீங்க சமைச்சு எனக்குப் பரிமாறணும்!''

''தோடா... ஆசையைப் பாரு!''

''என்ன ஆசையைப்பாரு. இந்த விஷயத்லே நான் ஸ்ட்ரிக்ட்... சமைக்கறீங்க!''

''அது முடியாதே!''

''ஏன் முடியாது?''

''நான் இங்கே இருந்தாதானே ஆரம்பிக்கவே போறேன்?''

''நாட்டி பாய்... என்ன சொல்லியும் என்கிட்டேர்ந்து தப்பிக்க முடியாது!'' கீர்த்தி அவன் பக்கம் சிரிப்பாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

''வெளிமேனி ஜாப்பி கிடர்ஸ்ல் ஆரிப்

...டே'' மூன்று சிவப்பு ரோஜாக்கள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாய் அணிவகுத்திருந்த சிறிய பொக்கேவை நீட்டினான் ஆகாஷ்.

''தாங்க்ஸ்!'' வாங்கியவள் அதனை முத்தமிட்டாள்.

''ஏய்... ஆகு...!'' கன்னத்தைத் தொட்டுக் கண் செருகினான்.

''என்னாச்சு?''

''பதிலுக்கு நீ கொடுத்த கிஸ்... என்னை எங்கேயோ தூக்கிட்டு போயிடுச்சு கீர்த்தி!''

''வாட்? பதிலுக்கு கொடுத்தேனா? அப்ப முன்னாடி நீங்க என்னை எப்ப கிஸ் பண்ணினீங்க? நான் உங்களை அவ்வப் பண்ணலே!'' இமைகள் படபடத்தன.

''நீ சீமான கண்ணம், எனக்கான தாயம் விட்டாடே... நீயும் தானாடே... அதனாலதான் ஆம்பேர... இந்த பொக்கேக்கு நான் கிஸ் பண்ணிக் கொடுத்தேன். அதே இடத்துல நீயும்...''

''சீ... சும்மாயிருங்க ஆகாஷ்! இது கோவில். பப்ளிக் ப்ளேஸ்...''

''இப்ப நான் என்ன பண்ணிட்டேன்? நீயும் நானும் உட்கார்ந்திருக்கிறோம்... ஆனா, பக்கத்து பக்கத்திலே கூட இல்லே. நமக்கிடையே ஒரு நாலு அடி இடைவெளி இருக்கு. இந்த அழகில் பப்ளிக் ப்ளேஸ் அது இதுன்னு... வெறுப்பேத்தாதே!''

''சரி... இந்தப் பேச்சு வேணாம். என்னை கூப்பிட்டு சொன்னீங்களே இதென்ன இருக்குப் பெரு பொக்கேவா? மூணே மூணு ரோஸ்தான் இருக்கு!''

''மூணே மூணு ரோஸ்னு எவ்வளவு சாதாரணமா சொல்லிட்டே? ஒருவார்த்தை வையிட்டு தவமாகவில்லை பெரிய பொக்கே இது!''

''அதென்ன மகிமை அப்படி?''

''ஐ லவ் யூன்னு வார்த்தையை சிம்பாலிக்கா சொல்றதுக்குதான் இந்த த்ரீ ரோஸஸ்!''

''ஓஹோ...'' அவனை நுணுக்கமாய் விடுபட்டவை போல் பார்த்தாள்.

''என்ன ஓஹோ?''

''நீங்களே புதுசா கண்டுபிடிச்ச பொக்கே சித்தாந்தமா இது?''

''என்னை நம்பலே. சரி விடு! ஆனா, நான் அந்த அர்த்தத்தோடதான் கொடுத்தேன்.''

''ஸோ... இவ்வளவுதான் நீங்கள் எனக்குத் தரும் பரிசோ இஃப்ட்... அப்படிதானே''

''அவசரப்படாதேயே! இப்ப கொடுத்தது என் மனசை. இனி கொடுக்கப்போறதுதான் கிஃப்ட்!''

''நிஜமாகவா?'' ஆவலால் மலர்ந்தது முகம்.

''லேசா... இருகா!'' என்றபடி சின்னதேப் பரை நீட்டினான்.

''என்ன இது?''

''படிச்சுப் பாரு!''

ரசீது! சிவானந்தா குருகுலத்தில் உள்ள அனாதை குழந்தைகளுக்கு அன்னதானம் பண்ணியதற்கான பணம் செலுத்திய ரசீது... கீர்த்தி பெயரில் இருந்தது.

''என்ன ஆகாஷ் இது? ஆயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் பண்றதுக்காக நான் எப்ப பணம் கொடுத்தேன்?''

''உன் பெயரில் நான் தான் பணம் செலுத்தினேன்!''

''ஆ...கா...ஷ்!''

''ஒரு கேக் வெட்டி பத்து பேருக்கு கற்பூர் தானமா விட ஆயிரம் பேர் உன் பெயரை சொல்லி சாப்பிடறது ஆத்ம திருப்தியான விஷயம் தானே கீர்த்தி?''

''......?!''

''பிறந்த நாள் பரிசா ஒரு வைரமோதிரம் கொடுத்திருக்கலாம். ஆனா, அந்த வைரம் ஜொலிக்கறதையும் விட ஆயிரம் மடங்கு அந்த பிள்ளைகள் வயிறு நிறைஞ்ச திருப்தியோட பார்க்கிற கண்களின் ஜொலிப்பு உயர்வான விஷயமல்லவா? அவங்களோட ஆசீர்வாதம் தான் நான் உனக்குத் தர்ற பிறந்த நாள் பரிசு.''

''ஆ...கா...ஷ்!''

''ஹேய்... கீர்த்தி... என்ன... ஏன் கண்கலங்கறே?'' பதறிப் போனான்.

''முடியலே ஆகாஷ். உங்க அன்பை என்னால தாங்கிக்க முடியலே. இவ்வளவு காதலா என் மேலே? என்... என் ஆகாஷ் இவ்வளவு உன்னதமானவரா? பெருக்கெடுத்த மாதிரி என் ஆகாஷ் அந்த ஆகாயத்தைப் போல பரந்து விரிந்த மனம் கொண்டவர்னு நினைக்கிறப்ப... ரொம்ப பெருமையா, கர்வமா இருக்கு!''

''அதுக்கேம்மா கண்கலங்கறே... நல்ல நாளும் அதுவுமா? உன் சந்தோஷம் தான் என் சந்தோஷம் கீர்த்தி. ஒரு ஆணை சரியான பாதையில் வழிநடத்தி அழைச்சிட்டுப் போறவ மனைவி தான்! ஒரு வகையிலே தெய்வம் மாதிரி. என் கீர்த்தி என் எதிர்பார்ப்புகளுக்கேற்றவளா அமைஞ்சது நான் செய்த அதிர்ஷ்டம். உன் மேலே ரொம்ப அன்பு வச்சிருக்கேன் கீர்த்தி. அதை எப்படி வெளிப்படுத்தறதுன்னு தான் தெரியலே!''

அவனையே அன்பும் கருணையும் பொங்க பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் கீர்த்தி.

அவன் மேல் கணத்திற்கு கணம் காதல் கூடிக் கொண்டேப் போனது. மேகமும் [illegible] பாட்டை மற்ற காத்திருந்தது. அவளை அவன் உச்சந்தலையில் முத்தமிட, வெண்டும் [illegible] கைகள் பரபரத்தது.

''என்ன அப்படிப் பார்க்கிறே?''

''ஐ... லவ்... யூ ஆகாஷ்!''

''சரியா புரியலே ஒண்ணு அக்கெய்ன்...''

''ஐ... லவ்... யூ...''

''என்ன ஆச்சு என் காதுக்கு?'' [illegible] காதை குடைந்தவன். ''மறுபடி சொல்லு...'' [illegible] றான்.

''ஐ... லவ்... யூ... மை டியர் ஆகாஷ்!''

''ஏய்... கம்மாவாச்சும் வாய் [illegible] அசைக்கிறே தானே சத்தமா சொல்லு!''

''போடா வெண்ணெய்!''

''ஏ... என்னது? போடா? வெண்ணெ[illegible] என்னையா போடான்னு சொன்னே?''

''ஆமோ... என் திருவாளர் ஆகாஷ் இது பட்டும் காதில் விழுதாக்கும்!'' என்[illegible] அவன் கன்னத்தைப் பற்றிக் கிள்ளினாள்.

''இந்தப் பக்கமும்!'' மறுபக்க கன்னத்தைக் காட்டினான்.

அடிக்க கையை ஓங்கினாள்.

பயந்து, பதறி பின் வாங்கியவன், ''ஆ[illegible] டியோவ்... சொந்த ஊர் மதுரைங்கறதை நிரூ[illegible] கிறியே... இப்பவே மதுரை ஆட்சின்னு [illegible] வாய் சொல்கிறியே!''

வாய் விட்டு சிரித்தாள் கீர்த்தி.

''அப்படியெல்லாம் இல்லே ஆகாஷ், [illegible] மையிலேயே உங்களுக்கு, உங்க அன்புக்கு, [illegible] மைப்பட்டு கிடக்கணும்னு தான் ஆசை[illegible] றேன்!''

''ஆச்சர்யமாயிருக்கு! உன்னை மாதிரி [illegible] பெண்கள் தாம்தூம்னு புரட்சி பேசி அடிமை[illegible] த்த தான் ஆசைப்படுவாங்க! நீ வித்தியா[illegible] மிருக்கே?''

''புரட்சின்னா என்ன ஆகாஷ்? புரி[illegible] விப்புக்காக அழகான குடும்பக் கூட்டை சி[illegible] கிறதா? சட்டம் பேசி தனித்து வாழறதா? [illegible] னைப் பொருத்தவரைக்கும், தேர்மையான [illegible] வாழ்க்காக சில விஷயங்களை பொறுத்துக்[illegible] சில படிகள் கீழிறங்கலாம், தப்பில்லை. [illegible] பேருக்கு நல்ல விஷயங்களை பண்றது [illegible] புரட்சி! அதை நான் ஃபாலோ பண்றேன்னு [illegible] நினைக்கிறேன். ஆனா, இப்ப என் ஆ[illegible] மேலே கடுத்தலா ஒரு சுயநலம் வந்திருக்கு[illegible]''

''சுயநலமா?''

''ஆமாம்! ஒரு நிமிஷம்கூட உங்க[illegible] யாம இருக்கணும் போலிருக்கு. உங்க[illegible]

[illegible]லே எனக்கொரு வேலைப் பார்த்துக்கணும்!''

''காதல் பண்ணவே நேரம் சரியாயிருக்[illegible]!''

''உண்மையிலேயே... வேட்கத்தை விட்டு [illegible] றேன்... உங்களைப் பார்க்காம, பேசாம [illegible]னால இருக்கவே முடியலே ஆகாஷ்! நானா [illegible] படி மாறிட்டேன்னு எனக்கே ஆச்சர்யமாயி[illegible]ருக்கு!'' என்றாள் இறுக்கத்துடன்.

''நான் அதிர்ஷ்டக்காரன் கீர்த்தி. உன் [illegible]பு என்னை உற்சாகப்படுத்துது. அ... முக்கி[illegible]ய விஷயம் சொல்ல மறந்திட்டேன் பாரு!''

''என்னங்க?''

''இப்பதான் போடா வெண்ணெய்னு [illegible]ன்னே அதுக்குள்ளே மரியாதையா கூப்பி[illegible]டறே?''

''மறுபடி பழைய படி பேசறதுக்குள்ளே [illegible] விஷயம்னு சொல்லிடறது பெட்டர்!''

''அம்மாடி... பயமுறுத்தாதே... சொல்லிட[illegible]றேன். எங்க ஆபீஸ்லே எனக்கு ப்ரமோஷன் வர்[illegible]. அதை இன்னும் எங்க வீட்லே கூட சொல்[illegible]லே. முதல்ல உன்கிட்டே தான் சொல்றேன்!''

''வாவ்... ப்ரமோஷனா? கங்கிராஜுலேஷன்!'' அவன் கைப்பற்றி குலுக்கினாள்.

''முழுசாக் கேட்டுட்டு வாழ்த்து! வெறும் [illegible]மோஷன் மட்டுமில்லே... ட்ரான்ஸ்ஃபரும் [illegible]. அதுவும் எங்கே? ஆஸ்திரேலியாவுக்கு?''

''வாட்?''

''ஆமாம் கீர்த்தி!'' என்றவன் முழுவிவரமும் சொன்னான்.

''ப்ளீஸ்... வேண்டாம் ஆகாஷ்... இந்த ப்ர[illegible]மோஷன் உங்களுக்கு வேண்டாம்!''

''ஏன்டா?'' என்றான் சிரித்தபடி.

''எனக்குப் பிடிக்கலே!''

''அதான் ஏன்?''

''என்னால உங்களைப் பிரிஞ்சிருக்க முடி[illegible]யாது ஆகாஷ்! லட்சம் லட்சமாய் சம்பளம் [illegible]கொடுத்தாலும் வேண்டாம். அதுக்காக... என் [illegible]யும் கூட்டிட்டுப் போறதா சொன்னாலும் [illegible]ன் வரமாட்டேன்! அதுக்குக் காரணம் [illegible]ணியா?''

''மௌனியா?''

''ம்... ஏற்கனவே சொன்னேனே... என் [illegible]ட க்லோஸ் ஃப்ரெண்ட்...''

''யெஸ்... யெஸ்!''

''எனக்காகவே சென்னையிலே உள்ள [illegible] மாப்பிள்ளை கல்யாணம் பண்ணிக்க சம்மதிச்[illegible]சா! அவ இங்கே வரும் போது... நான் ஆஸ்[illegible]திரேலியா போறதுன்னது... இம்பாஸிபிள்!''

''இப்ப யாரு உன்னை ஆஸ்திரேலியா கூட்[illegible]டிட்டுப் போறதா சொன்னது? நானே போகப் போறதில்லே. ப்ரமோஷனை வேண்டாம்னுட்டேன்!''

''நிஜமாகவா?'' பரவசமானது முகம்.

''சத்தியமா! கூடிய சீக்கிரம் ஆர்மியிலே சேரப்போறேன் நான்! எனக்கெதுக்கு ப்ரமோஷனும், ஆஸ்திரேலியாவும்!''

''என்ன ஆகாஷ் விளையாட்டு இது?''

''நான் விளையாட்டுக்கு சொல்லலே... நிஜம் தான்!''

''நிஜமோ, பொய்யோ... இந்த பேச்சு வேண்டாமே...!''

''கீர்த்தி நான் சொல்றதை கொஞ்சம்...''

''சாமி கும்பிட்டப் போகலாம் வாங்க!''

கீர்த்தி மேற்கொண்டு பேசவிடாமல் எழுந்து செல்ல... வேறு வழியின்றி அவளை பின் தொடர்ந்த ஆகாஷிற்கு...

முதல் முறையாய் பயம் முளைத்தது.

அழகிரி ஹாலிலேயே அமர்ந்திருந்தார். ஜெயம் வழக்கத்தை விடவும் கலவர முகத்துடன் உள்ளும், புறமும் நடந்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பைக் சப்தம் கேட்டது.

அழகிரி தன்னை தயார்படுத்திக் கொண்டார்.

விரலில் பைக் சாவியை சுழற்றிக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்த ஆகாஷ் அப்பாவைப் பார்த்ததும் சாவியை பாக்கெட்டுக்குள் போட்டுக் கொண்டு அமைதியாய் வந்தான்.

''ஆகாஷ்!''

நின்றான்.

''என்னப்பா?''

''எங்கேருந்து வாரே?''

''ஆ... ஆபீஸ்லேருந்துதான்.''

''ஆபீஸ் முடிஞ்சு அதுக்குப் பிறகு எங்கே போனே?''

''கோ... கோவிலுக்கு.''

''யார்கூட?''

'அப்பா எல்லா விவரமும் தெரிஞ்சே பேசறார் என்று புரிந்தது. இனி மறைத்து பிரயோஜனமில்லை.' முடிவுக்கு வந்தான் ஆகாஷ்.

''கீர்த்தியோட....''

"பார்த்தியா தெய்வம். உன் பிள்ளை டான் டான்னு பதில் சொல்றான்" என்றாள் கோபத்தை மென்று தின்றபடியாள்.

"என்ன ஆகாஷ் இதெல்லாம்?"

"ஏன் அவசரப்படறே? சார் இப்பதானே வாயத் தொறந்திருக்காரு. ஒவ்வொண்ணா சொல்வாரு. அப்புறம்... சொல்லு ஆகாஷ். அந்தப் பொண்ணு உங்க ஆபிஸ்லே தான் வேலை செய்யுறாளா?"

"இ... இல்லேப்பா. அவ நம்ம ஏரியாவிலதான் குடியிருக்கா."

"சரி... எனக்கே அதிர்ச்சியா படுத்தறது. கோவிலுக்கு போறது நல்ல விஷயம்தான். ஆனா, துணைக்கு ஆள் வேணும்னா உங்கம்மாவை கூட்டிட்டுப் போயிருக்கலாமே எதுக்கு அந்தப் பொண்ணை கூட்டிட்டுப் போகணும்? பார்க்கிறவங்க தப்பா நினைச்சதால வீடு தேடி வந்து சொல்லிட்டுப் போறாங்க. நல்லாவா இருக்கு?"

"........!"

"பேசாம இருந்தா என்ன அர்த்தம்?"

"அ... கீர்த்தி ரொம்ப நல்லப் பொண்ணுப்பா."

"இருந்துட்டுப் போகட்டும்."

"அவளை... அவளைத்தான் நான் கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறேன்."

"நினைச்சேன். எப்ப நீ என்னை எதிர்த்துப் பேச ஆரம்பிச்சியோ... அப்பவே இந்த மாதிரி விபரீதமா எதையாவது செய்வேன்னு..."

"ஏன் ஆகாஷ்... உன் மேலே எவ்வளவு நம்பிக்கை வச்சிருந்தேன்? நீயா இப்படி பண்ணினே? அம்மாவிக்கு என்னடா குறைச்சல்? அவகிட்ட இல்லாத எதை இந்தப் பொண்ணுக்கிட்டே கண்டே?"

"அம்மா... அநாகரீகமா பேசாதேம்மா. அழகை மட்டுமே முக்கியமாதான் என்னைக்கும் நினைச்சதில்லேம்மா. கீர்த்தி என் குணத்தோட ஒத்துப் போறவ... எனக்குப் பிடிச்சப் பொண்ணை வாழ்க்கைத் துணையா தேர்ந்தெடுத்தது என்னம்மா தப்பு?"

"என்ன... இவ்வளவுக்கு பேசிட்டேப் போறியே? நாங்க சம்மதிக்க மாட்டோம்."

"சம்மதிக்கிறவரை காத்திருப்பேன்ப்பா. அவளும் எனக்காக எத்தனை வருஷமானாலும் காத்திருப்பா. பெத்தவங்கன்னாலே முரண்டு பிடிக்கணும், எதிர்க்கணும்னு நீங்களும் அதையே செய்யாதீங்க. கீர்த்தி உங்களை சொந்த அம்மா, அப்பா மாதிரி பார்த்துக்குவா. தாங்குவா. நல்ல குடும்பத்துப் பொண்ணுக்கு இதை

விட வேறென்ன தகுதி வேணும்? எனக்[..] யாணம்னா, அது கீர்த்தியோடதான். அதுக்[..] எத்தனை வருஷம் கழிச்சு... இல்லே... அ[..] ஜென்மத்திலேயான்னு முடிவு பண்ணு[..] நீங்க சம்மதிச்சாதான் கல்யாணம். ஆனா, [..] பொண்ணை என் வாழ்க்கையிலே நுழைய[..] முடியாது. நீங்களே முடிவு பண்ணு[..] சொல்லி விட்டு தன் அறைக்குள் சென்[..]டான்.

அழகிரி எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஆகாஷ் தெளிவாய், உறுதியாய், இ[..]யாய் பேசிவிட்டு போனது... வாயடைக்[..]தது. இயல்பான கோபம் கண்மூடித்தன[..] யோசிக்க வைத்தது. ஆனாலும் இனி கல[..] விரட்டுவதுக்கும் மகன் செவி சாய்க்கப் போ[..] இல்லை என்பதை உணர்ந்தவர், பேசி அ[..]டைப்படவும் விரும்பவில்லை.

இரண்டு நாட்கள் மவுனமாய் இ[..]

[..] என்னாகுமோ என்ற பரிதவிப்பில் இருவ[..]ம் சொல முடியாமல் அவஸ்தைப்பட்டான். [..] ஆகாஷும் எதையும் கண்டுக் கொள்ள[..]ல்லை.

[..] நாளாவது நாள்... போனால் போகட்டும் [..] போல சம்மதித்தார் அழகிரி.

"நான் இந்த கல்யாணத்துக்கு சம்மதிக்க[..]னா ஒரு [..]ஷயம்." [illegible]

"ஆரம்பிக்கப் போறேன். அதுக்கும் போறேன். இதுக்கும் போறேன்னு மிரட்டிக்கிட்டு இருக்கியே... அந்த நினைப்பை எல்லாம் மூட்டை கட்டி வச்சிடணும்."

"அதெப்படிப்பா முடியும்?"

"என்ன கேள்வி இது?"

"இல்லேப்பா என் மனசை புரிஞ்சுக்காம பேசறீங்க. கீர்த்தி மேலே உள்ள காதல் சமீபத்தில் ஏற்பட்டதுதான். ஆனா [illegible] எனக்கு விபரம் தெரிஞ்ச நாள்லேர்ந்தே உருவானது. அதை யாருக்காகவும் எதுக்காகவும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டேன். ப்ளீஸ்ப்பா... என்னால முடியாத ஒரு காரியத்தை செய்யச் சொல்லி வற்புறுத்தாதீங்க."

அழகிரி தொய்ந்துப் போனார்.

"என்னமோ செய்... போ."

'எப்படி ஆரம்பிப்பது?' பதட்டத்தில் விரல் நகங்கள் காணாமல் போயிருந்தன.

நிரஞ்சன் படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

மிதிலா கிச்சனில் பிஸியாயிருந்தாள்.

தெருவில் முந்திரி வறுபடும் மணம் இல்லத்தை நிரப்பி இருந்தது.

தெய்வாத்தாள் வைத்தே அம்மா நல்ல மூடில் இருக்கிறாள் என்பதை புரிந்துக் கொண்டான்.

அப்பாவை பார்த்தான்.

ஒரு வார இதழில் மூழ்கிப் போயிருந்தார். எப்போதும் பரபரப்பாய் செயல்படுபவர். விபத்துக்குப் பின் நீண்ட விடுப்பு பிறகு அலுவலகம் செல்ல ஆரம்பித்திருந்தார். பெரும்பாலும் வீட்டிலும் பைல்களை கொண்டு வந்து பார்க்கும் விசுவாசி. டி.வி.யில் கூட செய்தி பார்ப்பதோடு சரி. அப்படிப்பட்டவர் ரிலாக்ஸ்ட் ஆக புத்தகம் வாசிக்கிறார் என்றால்?

மனதில் ஒரு தெளிவும், தைரியமும் வந்தது.

அப்பாவின் அருகில் சென்றான்.

நிமிர்ந்தவர் சிறு புன்னகையை இதழோரம் நெளிய விட்டார்.

"இந்த வீக்லி படிச்சியா [illegible]?"

"இன்னும் இல்லேப்பா."

"எஸ்.எம்.எஸ் பிள்ளையார்"

தொன்மை வாய்ந்த தெய்வீக உ[..]நும் 'ஹை டெக்' கலாசாரம் புகுந்து விட்ட[..] மும்பை பாந்திரா வலாஸ்டிக விநாயகர் கோ[..]வில், எம்பெருமானுக்கு எஸ்.எம்.எஸ். வ[..]லாக அபிஷேக, ஆராதனைகள் நடத்தப்[..]கின்றன.

அங்குள்ளோர் இவரை 'எஸ்.எம்.எ[..] பிள்ளையார்' என்றே பெருமிதத்துடன் அ[..]கிறார்கள். வலாஸ்டிக விநாயகருக்கு அ[..]னமும் அர்ச்சனை செய்தால், சகல ஐஸ்வரியங்களும் வந்து சேரும் என்பது ஐதீ[..]கம். என[..] எஸ்.எம்.எ[..] விநாயகர் கோவில்[..] சதாசர்வகாலமும் கூ[..] அலைமோதுகிறது.

பக்தர்கள் பிள்ளையாரை சேவிக்[..] வரிசையில் காத்து கிடக்கிறார்கள். இ[..] கோவில் நிர்வாகம், பக்தகோடிகளின் [..]காக, 'எஸ்.எம்.எஸ்.' உச்சாடன வசதி [..] ஏற்படுத்தி கொடுத்து உள்ளது. அ[..]

[..]எம்.எஸ். [..]யகரின் [..]போனில் [..]கள் தொடர்பு கொண்டு தங்களின் நட்சத்[..], ராசி, பெயர் மற்றும் வீட்டு முகவரி, கிரெ[..]கார்டு எண், செல்போன் நம்பர் ஆகிய விவ[..]களை பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். [..]வில் நிர்வாகம் இவர்களுக்கென பிரத்யேக[..]ர் ஒன்றை உருவாக்கி தருகிறது. இதன் [..]யிலாக பக்தர்கள் நினைத்த நேரத்தில் [..].எம்.எஸ். பிள்ளையாருக்கு அபிஷேக, [..]ராதனைகள் நடத்த இயலும்.

இத்துடன் பக்தகோடி வாடிக்கையாள[..] அருட்பிரசாதமும், அழகிய விநாயகரும் [..]டுக்கே நேரடியாக அனுப்பி வைக்கப்படுகி[..]. எஸ்.எம்.எஸ். நாமாவளி திட்டத்தில் இது[..]ரக்கும் 5,000 பேர் தங்களை அங்கத்தினராக [..] செய்து கொண்டு உள்ளார்களாம். அச்[..] கட்டணமாக 51 ரூபாய் மட்டுமே வசூலிக்[..]கிறது. மெசேஜ் மற்றும் சர்வீஸ் கட்ட[..]ணி.

[..] எஸ்.எம்.எஸ். பிள்ளையாரின் செல் [..]நாமாவளி அர்ச்சனையே, மும்பையில் [..]து 'டாக் ஆப் தி டவுன்'.

-ப.சந்தானலட்சுமி.

''மாப்பிள்ளை உனக்கு அமர்க்களமா ஒரு செய்தியும் போட்டிருக்கான்.''

''என்னவாம்?''

''சுபச்செய்தி வருமாம்.''

''அத்தான்க... வீட்டுல அவ்வா வந்தாங்க சாப்பிடுங்க'' இரண்டு தட்டில் நெய் மணக்க இருவருக்கும் கீர்த்தான் லீலாவதி.

''என்னம்மா லீவ் கொடுத்து அமர்க்களப்படுத்தறே?''

''அப்பா சுபச் செய்தி வருமுன்னு சொன்னாங்கலே... அதான்.''

''கீர்த்தனுக்கு கொடுத்தியா?'' என்றார் வாசுதேவன் மனைவியிடம்.

''கொடுத்தாச்சுங்க. மும்பையிலே சாப்பிடக் கொடுத்திட்டேன். நானெங்கு மந்திரி டெஸ்ட் இருக்கு அவனுக்கு. இங்கே வந்தான்னா உங்க வாலைதான் பார்த்துக்கிட்டிருப்பான்.''

''நல்லது... நீ சாப்பிடு கீர்த்தி.''

அம்மாவும் அப்பாவும் பூடகமாய் பேசுவது போல் இருந்தது.

''மெளனியா போகன் பண்ணியிலையா கீர்த்தி?''

''சேத்து பண்ணினாப்பா. ஏன் கேட்கறீங்க?''

''அவனுக்கு எப்ப கல்யாணமாம்?''

''அடுத்த மாசம் நிச்சயதார்த்தம், மூணு மாசம் கழிச்சி கல்யாணம்.''

''நல்லப் பொண்ணு. நல்லாயிருக்கணும். உனக்காகவே சென்னையிலே உள்ள அவளை பள்ளில செலக்ட் பண்ணியிருக்கா. அதனால உனக்கும் நான் சென்னையிலேயே மாப்பிள்ளை பார்க்கலாம்னு இருக்கிறேன். என்னம்மா சொல்றே?''

''ஆமாம்ப்பா... என் எண்ணமும் அது தான்.''

''நல்லதாப்போச்சு. உனக்கேத்த மாதிரி அருமையான அலையன்ஸ் ஒண்ணு வந்திருக்கும்மா. நமக்கு தூரத்து சொந்தம்தான். பல வருஷங்களுக்கு முன்பே இந்த ஊர்ல வந்து செட்டிலாயிட்டாங்களாம். ஒரு பொண்ணு, ஒரு பையன். பொண்ணுக்கு கல்யாணமாயிடுச்சு. துபாய்ல இருக்கிறா. பையன் அப்பாவோட கம்பெனிய பார்த்துக்கறான். கார், மோட்டார் சைக்கிள்னு உதிரி பாகங்கள் தயாரிக்கிற தொழிற்சாலை. ரொம்ப வசதி. நமக்கு எட்டாத இடம். ஆனா பையன் உன்னைப் பார்த்திருக்கிறான். பிடிச்சிருக்காம். வீட்லே சொல்லியிருக்கான். அவங்க விசாரிச்சி நேரடியா என்கிட்டேயே வந்துட்டாங்க.''

''..........!''

''என்னம்மா ஆச்சர்யமாயிருக்கா? விளம்பரக் கம்பெனியிலேதானே வேலை பார்க்கிறே? தன்னோட கம்பெனி பத்தி விளம்பர விஷயமா உங்க ஆபிஸ்க்கு அந்தப் பையன் பேரை சொல்லமறந்துட்டேன் பாரு... வந்திருக்கிறான்.''

குரங்கு பிடிக்க பிள்ளையார் ஆன கதை போல் இருந்தது.

'இதென்ன புது வம்பு? என் காதல் பற்றி பேசலாம் என்று நினைத்தால்... இவர்கள் தான் ஒரு பிரச்சினையை அவிழ்த்து விடுகிறார்களே!'

''அப்படி இப்படின்னு நாம தூரத்து சொந்தக்காரங்கன்னு தெரிஞ்சதும் அந்தம்மா முகத்தில பயங்கர சந்தோஷம்.''

''.........?!''

''பையன் ரொம்ப அழகா இருக்கான் கீர்த்தி. உனக்கு பொருத்தமாயிருப்பான்.''

''.........?!''

''என்ன கீர்த்தி ஒண்ணுமே பேசமாட்டேங்கறே?''

''தப்பா நினைக்கக்கூடாது... நான் ஒண்ணு சொல்லட்டுமாப்பா?''

''தாராளமா...''

''எனக்கு உங்களை பிடிக்கலேப்பா.''

''நீதான் அவனை பார்த்ததில்லையே... பிறகெப்படி பிடிக்கலேன்னு சொல்றே?'' என்றார் வியப்பாய்.

''எனக்கு... எனக்கு வேற ஒருத்தரை ரொம்ப பிடிச்சிருக்குப்பா.''

''.........?!''

கணவனும், மனைவியும் வியப்புடன் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

''கீர்த்தி என்ன சொல்றே நீ?'' லீலாவதியின் குரலில் லேசான தடுக்கம் இருந்தது.

''ஏ... என்னை தப்பா நினைக்க மாட்டீங்கன்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கு. உறவு பகைச்சுக்கிட்டு காதல் திருமணம் செய்துக்கிட்டவங்க நீங்க. இன்னைக்கு வரை ஒரு சின்ன சல் கூட இல்லாம ஒருத்தரையொருத்தர் புரிஞ்சுக்காம வாழுற இந்த வாழ்க்கையைப் பார்த்தே நான் பிரமிச்சிப் போயிருக்கிறேன் பல முறை. அதனால பண்ணினா காதல் கல்யாணம் பண்ணணும்னு முடிவு பண்ணிவேன்.''

''.......?!''

''என் விருப்பத்துக்கு எந்த மாதிரி குறுக்கிட மாட்டீங்க. அந்த விஷயம் பத்தி பேசணும்னு நினைச்சிருந்தேன். அதுக்குள்ளே நீங்க ஆரம்பிச்சிட்டீங்க!''

''என்ன கீர்த்தி இப்படிப் பண்ணிட்டே? உனக்காக எப்பேர்ப்பட்ட மாப்பிள்ளையைப் பார்த்திருக்கிறோம்?''

''லீலா... என்ன பேச்சு இது? தன் வாழ்க்கைத் துணையை தேர்ந்தெடுக்கிற உரிமை நம்மை விட அவளுக்குத்தான் அதிகம் இருக்கு. நம்ம பொண்ணு நம்ம பேரன்ட்ஸ்தான் புரிஞ்சுக்கலே... நாம் புரிஞ்சுக்கலேன்னா... அந்த வேதனை எப்படிப் பட்டது நமக்குத்தான் தெரியும். கீர்த்தியை நாம புரிஞ்சிக்கணும். அவ நம்ம மேலே நம்பிக்கை வச்சிருக்கா. படிச்சவ, புத்திசாலி... தப்பான ஆளை தேர்ந்தெடுக்கமாட்டா.''

''தாங்க்ஸ்ப்பா...'' என்றாள் கொஞ்சலுடன் சந்தோஷம் நிறைய.

''சொல்லும்மா... யார் அந்த அதிர்ஷ்டசாலி?''

''ஆகாஷ்!''

''யாரு... நம்ம எதிர் வீட்டு ஆகாஷா?''

''ம்...!''

''வெரிகுட்! சூப்பர் செலக்ஷன்!'' மனம் விட்டுப் பாராட்டினார் வாசுதேவன்.

லீலாவதியின் முகத்திலும் தாமரைப் பூ பூத்தது.

''ஒரு உண்மைய சொல்லட்டுமா கீர்த்தி? உயிரைக் காப்பாத்தின பிள்ளை ஆகாஷ். நல்ல குணங்கள் இருக்கு. உனக்கு மாப்பிள்ளை பார்க்கும் போது, ஆகாஷ் மாதிரியான குணங்கள் கொண்ட வரனாப் பார்க்கணும்னு முடிவு பண்ணினோம். நீ என்னன்னா ஆகாஷையே கொண்டு வந்துட்டே. எனக்கு முழு திருப்தி. லீலா, நீ என்ன நினைக்கிறே?''

''என் தாலிய காப்பாத்திக் கொடுத்தவன் அது! நான் என்னங்க சொல்லப்போறேன். சந்தோஷம் தாங்க!''

''தாங்க்ஸ்ப்பா... தாங்க்ஸ்ம்மா!'' அந்த உணர்ச்சியில் கண்கள் கலங்க... அவர்கள் காலடியில் பார்த்துக் கொண்டாள்.

அம்மா மடியில் தலை சாய்த்த மகளின் தலையை அன்புடன் வருடிக் கொடுத்தார் வாசுதேவன்.

''குழந்தைகள் பெத்தவங்களை நம்பணும். பெத்தவங்க, குழந்தைகளோட உணர்வுகளை புரிஞ்சுக்கணும். சந்திரிடா... இன்னும் பேச வேண்டியதிருக்கு.''

''இல்லேப்பா... நான் இப்படியே உட்கார்ந்திருக்கிறேன். பேசுங்க...''

''ஆகாஷ் வீட்டுக்கு உங்க காதல் விவகாரம் தெரியுமா? சம்மதிப்பாங்களா? அந்தப் பின்னையோட அப்பா... பார்க்க நல்லவராத் தெரிஞ்சாலும், அக்கம் பக்கத்துல யார்கிட்டேயும் பேச மாட்டேங்கிறாரு. தொட்ட மாண்டாரியோ முகத்திலே எப்பவும் ஒரு கடுகடுப்பு. அவரைப் பார்த்தா... காதல் திருமணத்தை ஏத்துக்கிற அளவுக்கு பரந்த மனசு உள்ளவராத் தெரியலேம்மா...!''

''நீங்க நினைக்கது சரிதான்ப்பா. கோவக்காரர்தான். ஆனா, ஆகாஷ் பிடிவாதமா, 'உங்க சம்மதமில்லாம எங்க கல்யாணம் நடக்காது. ஆனா கல்யாணம்னு நடந்தா, கீர்த்தியோட மட்டும் தான்'னு உறுதியா சொன்னதால... நாலஞ்சு நாள் யோசிச்சு இன்னைக்குத்தான் சம்மதிச்சாராம்!''

''அப்பாடா... பெரும்பாரம் நீங்கியது. அமர்க்களமா உங்க கல்யாணத்தைப் பண்ணிடலாம். இனி சம்பிரதாயப்படி ஆகவேண்டிய வேலைகளை நான் பார்த்துக்கறேன். நீ சந்தோஷமா இரு!''

கீர்த்தியின் உள்ளம் சந்தோஷத்தில் விம்மியது.

ரம்மியமான மாலைப் பொழுது!

சிதாஞ்சலி ரெஸ்டாரண்ட். ரூஃப் கார்டனில் ஒரு ஓரமாய் அமர்ந்திருந்தனர் ஆகாஷும், கீர்த்தியும். அவர்கள் முன்பாக, வியர்த்திருந்த கண்ணாடி தம்ளர்களில்... குடிப்பதற்காக பெப்ஸி காத்திருந்தது.

ஆகாஷ் இமைக்காமல் அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

நெரிசல் மிகுந்த உஸ்மான் ரோடு... விதவிதமான மக்கள், பிரமிப்பான பிளாட்பாரக்கடைகள், மின்னொளியில் தகதகத்த உயர்ந்த நகைக்கடைக் கட்டிடங்கள்...

வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கீர்த்திக்கு... கடல் நுரையைப் போல் உற்சாகம் பொங்கி வழிந்துக் கொண்டிருந்தது.

''இரவு நேரச் சென்னை... ஒரு தனிப்பட்ட அழகு தான்! அலங்கரிக்கப்பட்ட மணப்பெண்ணைப் போல், ஆடம்பரமும் நளினமும் ஒரு சேர இருக்கிறது... இல்லையா ஆகாஷ்?''

செட்டபடி திருப்பியவன் புருவம் உயர்த்தி னான். சலனமற்ற... ஆனால் துளைக்கும் பார்வை.

''என்ன ஆகாஷ் அப்படிப் பார்க்கறீங்க?''

''.......ஃ!''

''தேவை...'' அவன் முகத்துக்கு நேரே சுகையை அசைத்தான்.

ம்ஹூம்... அப்போதும் கண்கள் அசைய வில்லை.

''ஆகாஷ்... என்னாயிடுச்சு இப்ப?...''

அவன் தோளைப் பிடித்து உலுக்கினாள்.

இப்போது அவன் முகத்தில் புன்னகை ரேகை படரத் தொடங்கின.

''என்ன அப்படி மொறப் பார்வை?''

''நீ ரொம்ப அழகாயிருக்கே கீர்த்தி!''

''கேட்டு கேட்டு அலுத்துப்போச்சு!''

''நிஜமாகவே, இன்னைக்கு கூடுதல் அழகு தெரியுது... உன்கிட்டே ஏனோ!''

''வெற்றி பெற்ற காதலை கொண்டாட வந்திருக்கோமே... அதனால் இருக்கலாம்.''

''ஆச்சர்யம்தான் கீர்த்தி. கல்யாணத்தைப் பற்றியே யோசிக்காமல் இருந்த எனக்கு உன்னோடு காதல் வந்ததும், காதல் என்றாலே விட்டேன் கொலைத்துகிற அளவுக்கு கோபக்காரரான எங்கப்பா நம்ம காதலை ஏத்துக்கிட்டதும், உங்க வீட்டிலும் சம்மதிச்சதும், எல்லாமே ஏதோ கனவு போல இருக்கிறது. கூடவே... ஒரு பெரிய ஆசை உண்டாகியிருக்கு.''

''பெரிய ஆசையா? என்னது?''

''உடனே கல்யாணம் பண்ணிக்கணும். உடனே என் கீர்த்தி சாயலில் குழந்தை பிறக்கணும்.''

''சீ... என்ன பேச்சு இது?'' சிணுங்கியவளின் முகம் ரோஜாப் பூவாய் சிவந்தது.

''ஏன் கீர்த்தி... நான் ஆசைப்படக் கூடாதா?'' ஏக்கமும், தாபமுமாய் வெளிப்பட்டது குரல்.

இவர்களைத் தவிர, இரண்டு ஜோடிகள் மட்டுமே அமர்ந்திருந்தனர். அவர்களும் சாப்பிட்டு முடித்து கிளம்பி விட்டனர்.

''தாராளமா ஆசைப்படுங்க... கல்யாணத்துக்குப் பிறகு! இன்னைக்கு என்னமோ ஆகிப் போச்சு உங்களுக்கு''

''இதுவரைக்கும் நாம காதலிக்க ஆரம்பிச்சு... அனாவசியமா உன்னைத் தொட்டிருப்பேனா? கன்னத்துல கூட கிஸ் பண்ணினதில்லையே!''

''ம்ஹூம்... இன்னைக்கு உங்க பார்வை, பேச்சு எதுவுமே சரியில்லை. சீக்கிரம் கிளம்புங்க''

கிரிக்கெட் அரசிக்கு அர்ஜுனா விருது

சர்வதேச மகளிர் கிரிக்கெட் அரங்கில் 'லேட்டஸ்ட் சென்சேஷன்' என்று வருணிக்கப்படுபவர் மிதாலி ராஜ். இந்திய அணியின் 'மிடில் ஆர்டர்' பேட்ஸ் வோமனில் தலைசிறந்த ஆட்டக்காரராக திகழும் இவர், பல போட்டிகளில் இந்தியாவின் 'திரில்' வெற்றிக்கு காரணமாக இருந்திருக்கிறார். சச்சின் டெண்டுல்கரிடம் பேட்டிங் நுணுக்கத்தையும், ராகுல் டிராவிட்டிடம் தடுப்பு ஆட்டத்தையும் ஒருசேர பயின்றவர் மிதாலி.

கிரிக்கெட் மைதானத்துக்குள் இவர் புகுந்து விட்டால் போதும். ரசிக, ரசிகைகள் அதீத ஆர்வத்துடன் சீட்டின் நுனிக்கே வந்து விடுகிறார்கள். அந்தளவிற்கு கிரிக்கெட் மைதானத்தில் வாணவேடிக்கை நிகழ்த்தும் மிதாலி எதிரணிக்கு சிம்மசொப்பனமாக திகழ்கிறார்.

இங்கிலாந்துக்கு எதிராக டான்டனில் நடந்த டெஸ்ட் கிரிக்கெட் போட்டியில் இவர் தனி ஒருவராக போராடி, சிக்சர்களுடன் குவித்த ரன்களின் எண்ணிக்கை 214! அது வும் நாட் அவுட் சர்வதேச மகளிர் கிரிக்கெட் அரங்கில் இதுவே முதலாவது தனி மனித சாதனை ஆகும்.

மிதாலி, பிளஸ் டூ வரைக்கும் படித்தவர். இனிக்கும் இருபது வயதில் பட்டாம்பூச்சியாக சிறகடித்து திரிகிறார். மிதாலி இன்னமும் 'செல்வி' தான்.

வீட்டில் மாப்பிள்ளை பார்த்து கொண்டு இருக்கிறார்களா? என்று மிதாலியிடம் கேட்ட போது, ''நான் கிரிக்கெட்டில் சாதிக்க எவ்வளவோ இருக்கிறது. அதற்குள் திருமணத்துக்கு என்ன அவசரம்? என்னை பொறுத்தமட்டில், கிரிக்கெட் தான் எனக்கு எல்லாமும். அம்மா என்னை 'திருமதி' கோலத்தில் அழகு பார்க்க விரும்புகிறார். பெற்றோரின் ஆதங்கத்தை புறந்தள்ள முடியுமா என்ன'' என்று வெட்க சிரிப்புடன் கூறுகிறார்.

இந்திய அணியின் ஆபத்பாந்தவனாக திகழும் மிதாலி ராஜுக்கு மத்திய அரசு சமீபத்தில் அர்ஜுனா விருது வழங்கி கவுரவித்துள்ளது.

''நான் அர்ஜுனா விருதுக்கு தேர்வானது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. இது எனக்கு உற்சாக டானிக் ஆகும். எதிரணியோடு இனிவரும் ஆட்டங்களிலும் சமயோசிதத்துடன் விளையாடுவேன்'' என்கிறார் மிதாலி குரலில் சந்தோஷம் பொங்க.

-ப.முத்துமணி.

என்றவளின் முகம் சட்டென மிரட்சியில் ஆழ்ந்தது.

''ஆகாஷ்... அங்கே! பாருங்களேன்!'' படபடத்தாள்.

அவள் சுட்டிக் காட்டிய இடத்தை அவனும் பார்த்தான்.

வானத்தில் அற்புதமான காட்சி!

முழு நிலவை மேகக் கூட்டம் சூழ்ந்து சென்ற போது... பிரகாசமான வெளிச்சம் [illegible] தது. நிலவைச் சுற்றி... சிவப்பு நிறத்தில் [illegible] தெரிந்தது.

''வாவ்... எவ்வளவு அற்புதமான காட்சி?''

''உன்னை விடவா அந்த நிலா அழகு?''

''வழியாதீங்க ஆகாஷ்! சீக்கிரம் இந்த [illegible]தை விட்டு கிளம்பணும். கூலிங் போறதுக்[illegible] [illegible]ள பெப்ஸியை குடிங்க...'' என்றவள் [illegible] மூலம் தாருக்காய் உறிஞ்சத் தொடங்கி[illegible]

[illegible] ரொம்ப மோசம் கீர்த்தி!''

[illegible]மாறு தானா?''

''ஆமாம்... கொஞ்சம் கூட உன் [illegible] சரமே இல்லை!''

''ஏன் புலம்பிக்கிட்டிருக்கீங்க? நானும் வந்ததிலேர்ந்தே பார்க்கிறேன். நான் சாப்பிட்டு எத்தனை பண்ணிய அத்தனை பொருளையும் தரச் சொல்லி வம்புப் பண்ணிக்கிட்டிருக்கீங்க. என்னாச்சு உங்களுக்கு?''

''உன் மேலே பைத்தியம் அதிகமாயிடுச்சு கீர்த்தி!''

''சந்தோஷமாயிருக்கு ஆகாஷ். பட், இந்த ஆசையெல்லாம் ஒரு கட்டுக்குள்ளே இருக்கட்டும். கல்யாணமாயிட்டா நான் உங்க சொத்து!''

''இப்பவே நீ என் சொத்துதான் கீர்த்தி!'' என்றவன் சட்டென அவள் பக்கத்தில் வந்தமர்ந்தான்.

மிக நெருக்கத்தில் அவன் முகம். ஆகாஷின் உடம்பில் வெப்பம் ஏறத் துவங்கியது.

''என்ன ஆகாஷ்?''

''ஒன்னுமில்லேடா... உன்னை பார்த்துகிட்டே இருக்கணும் போலிருக்கு!''

அவனின் தவிப்பு, இப்போது கீர்த்திக்குள்ளும் பற்றிக் கொண்டது.

''ஆ...கா...ஷ்...!''

''ம்...''

''ஒன்னுமில்லே!'' பெருமூச்சு விட்டாள்.

கீர்த்தி அவன் கையைப் பற்றி அழுத்தினாள். சுற்றுமுற்றும் கண்களால் நோட்டமிட்டவள், யாருமில்லாமல் இருக்கவே அவன் கன்னத்தில் இதழை ஒத்தியெடுத்தாள்.

''இப்ப சந்தோஷமா?''

''போதாது கீர்த்தி!''

''பின்னே?''

''இங்கே!'' உதட்டை குவித்துக் காட்டினான்.

''உதை விழும்... சீக்கிரம் குடிச்சிட்டு கிளம்புங்க!''

கீர்த்தி பெப்ஸியை உறிஞ்சத் தொடங்கினாள்.

''கீர்த்தி... அப்படியே... அப்படியே இரு... விழுங்கிடாதே!'' பதறினான் ஆகாஷ்.

கீர்த்தியின் கண்கள் விரிந்தன. 'ஏன்?' என்பது போல் பயத்துடன் சைகையில் கேட்டாள்.

''இதற்குத்தான்!'' என்றவன் அவளை இழுத்தான்.

அடுத்த கணம் அந்த பெப்ஸி ஆகாஷின் வாய்க்குள் இருந்தது.

''அப்பாடா... என் ஜென்மம் சாபல்யம் அடைந்தது!''

''ச்சி'' என்றவள் தாள முடியாத வெட்கத்

தடன் அவன் தோளில் சாய்ந்து முகத்தை மறைத்துக் கொண்டாள்.

பெங்களூரிலிருந்து வந்து ஒரு மூச்சு அழுது ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணிவிட்டாள் வஞ்சி.

"அவன் தான் காதல் கீதல் என்று ஆட்டம் ஆடுகிறான் என்றால், நீங்களும் சேர்ந்து தாளம் போடுகிறீர்களே அவ்வினி கழுத்தில் தாலியைக் கட்டு என்றால் கட்டி விட்டுப் போகிறான். அதை விட்டு அவனுக்கு தலையாட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே என் மாமனாரும், மாமியாரும் ரொம்ப வருத்தப்பட்டாங்க. விஷயம் கேள்விப்பட்டு அவ்வினி ரெண்டு நாளா சாப்பிடவே இல்லை!"

"எங்களுக்கு மட்டும் ஆசையில்லையா வஞ்சி? நாங்களும் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்துட்டோம். கேட்கலே. உங்கப்பாவை பத்தி உனக்குத் தெரியாததா? எதுக்கும் அசைஞ்சுக் கொடுக்கறவர்... அவரோட பிடிவாதத்துக்கு சம்மதிச்சுட்டார். அதுமட்டுமில்லே... பெரியவன் தான் அகாலமா போய் சேர்ந்தான். இவனாவது கூடவேயிருந்து நல்லது கெட்டதைப் பார்த்துப்பான்னு நினைச்சோம். இவனும் புத்தி கெட்டு அலையறான் வஞ்சி. என்னன்னு சொல்லா ராணுவத்திலே போய் சேரப் போறானாம்!"

"இவனுக்கென்ன பைத்தியமா புடிச்சிருக்காம்?" தமக்கை சினந்தாள்.

"சரி... இவன் ஆசைப்பட்ட பொண்ணை கட்டிக்க சம்மதிச்சாவது ராணுவத்துக்கு போற எண்ணத்தை மூட்டைக் கட்டி வச்சிட மாட்டானாங்கற நப்பாசைதான். வேறொன்னுமில்லே. நீ எங்களை தப்பா நினைக்கக்கூடாது வஞ்சி. அவ்வினிதான் இந்த வீட்டு மருமகளா வரணும்னு அவளை முதல் முதலா பார்த்தப்பவே முடிவுப் பண்ணியிருந்தோமே இவனுக்குதான் ஏனோ அவளைப் பிடிக்காமலே போய்டுச்சு. வருத்தப்படாதே வஞ்சி. வாயும் வயிறுமா இருக்கறப்ப... கலங்கக் கூடாது. உனக்குப் பிடிச்ச முருங்கைக்காய் சாம்பார் சமைச்சிருக்கேன். சாப்பிடு..." எழுந்துப் போனாள் ஜெயம்.

"அப்பா எப்பம்மா வருவார்?"

"வழக்கம்போல... அஞ்சாறு மணியாகி டும். தீபாவளிக்கு வந்திருக்கேன்னு தெரிஞ்சா வே… தவார். மாப்பிள்ளையோட வந்திருக்கலாமே…"

"சொன்னேனம்மா... அவருக்கு லீவு கிடைக்கலே. எனக்கு தான் உடனே உங்களை பார்த்து ஆதங்கத்தைக் கொட்டணும் தோணுச்சு. அவ எப்படியிருப்பா?" என்றாள் … ரெண்டு.

"யாரைக் கேக்கறே?"

"உன் பிள்ளை மயங்கிக் கிடக்கிறானே அவளை தான்... பேரென்ன சொன்னே … திலோ... மூர்த்திலோ... என்னவோ சொ… ன்னியே...!"

ஜெயம் மகளின் கிண்டலுக்கு சிரித்தாள்.

"கீர்த்திய சொல்றியா? சும்மா சொல்… கூடாது வஞ்சி. தக்கன்னு ஒரு நிறம். லட்சணமான முகம். அவ்வினிய விடவும் ரொம்ப… அழகுதான்."

"நீயே ரொம்ப புகழ்றே?"

"உண்மைதான்டி சொல்றேன். குணமு… நல்ல மாதிரிதான். மரியாதையாப் பழகு… அவங்க அம்மா அப்பாவும் நல்லவங்கதான்."

"அவ்வினியும் நல்லவதானம்மா!"

"எனக்குத் தெரியாதா வஞ்சி? நாக்கலை… யேலே. நீ இத்தனை பாசமா இருக்கறதே பெ… ருமையா இருக்கும்மா. யார் யாருக்கு எங்கெ… விதிச்சிருக்கோ அங்கதான் முடிச்சு விழு… அதை நாம மாத்த முடியாதும்மா! விடு… டலாம்!" மகளின் தலையை ஆதரவாய் தட… கொடுத்தாள் ஜெயம்.

"இந்தா... காலையிலே உனக்கொரு க… தம் வந்திருந்தது!" ஒரு பழுப்பு நிறக் கவரை ஆ… விடம் நீட்டினாள் ஜெயம்.

வாங்கியவன், அனுப்புபவரின் முகவ… ரியைப் பார்த்ததும் பரபரப்பாய் பிரித்தான்.

முகத்தில் சொல்லவொணாப் பரவசம்.

"பதவி உயர்வுக்கான கடிதமோ?" மகன் முகத்தையே ஆவலாகப் பார்த்தாள்.

"என்ன லெட்டர்? யார்கிட்டேர்ந்… ரொம்ப சந்தோஷமான விஷயமோ?"

"ஆமாம்மா... ரொம்ப ரொம்ப சந்தோ… ஷமான விஷயம்மா! இத்தனை வருஷமா க… விருந்த ஒரு ஆசை நனவாகப் போகுதும்…"

"பதவி உயர்வா?"

"இல்லேம்மா... அதைவிட உய… விஷயம். ராணுவத்திலே சேரச் சொல்லி … வந்திருக்கு. என்னை செலக்ட் பண்ணி… உங்களுக்கெல்லாம் தெரியாம தான் … …டே தேர்வுல பாஸாயிட்டேன்ம்மா!"

"ஆ... கா... ஷ்!" என்றாள் சகலமும் …ங்க.

"நீ... நிஜமாகவே ராணுவத்திலே சேரப் …ரிஞ்சா வேண்டாம்னு ஆகாஷ்... நீயும் எங்களை …ட்டுப் போகப் போறியா?" அழ ஆரம்பித்தாள்.

"அம்மா... என்ன இது?"

அழுகுரல் சப்தம் கேட்டு அறையை விட்டு …ளியே வந்தார் அழகிரி.

"என்னடி... ஏன் அழுறே?"

"பாருங்க இவனை! ராணுவத்துல சேரப் …றானாம். லெட்டர் வந்திருக்காம்!"

"என்னது? ஆகாஷ்... உங்கம்மா சொல்…து நிஜம்தானா?"

"ஆமாம்ப்பா!"

"ஏன்டா இப்படிப் பண்றே? நான் அவ்…வளவு சொல்லியும் நீ பிடிவாதமா இருக்…கே...!"

"ப்ளீஸ்ப்பா... என்னைப் புரிஞ்சுக்குங்க!"

"எங்க மனசைப் புரிஞ்சுக்க மாட்டேங்க…றே ஆகாஷ்! ஏன் இப்படியொரு முடிவெடுக்…றே? நான் ரொம்ப கட்டுப்பாடு விதிக்கிறேனா? …ப்படியா பேசறேனா? நான் ஒன்னை மாத்திக்…றேன் ஆகாஷ். உன் கல்யாணத்துக்கு எந்த தடை… விதிக்க மாட்டேன். உன் இஷ்டப்படி இரு… …நாம் கழிச்ச வா... நான் ஒன்னும் கேட்டுக்க …ட்டேன். போயிடாதேடா... எங்களை விட்டுப் …போயிடாதே!" அவன் கைகளை கெட்டியாகப் …ற்றிக் கொண்டார் நடுக்கத்துடன்.

ஆகாஷ்க்கு அதிர்ச்சியாய் இருந்தது.

அவனுக்கு விவரம் புரிந்து வாலிபனாகி, …பார்த்து இன்று வரை பார்த்திராத அப்பா இது!

ஒரு குழந்தையைப் போல், தாயின் முந்தானையைப் பிடித்து பரிதவிக்கும் மழலையைப் …போல்... அழகிரி தெரிந்தார்.

"அப்பா... அப்பா... என்னப்பா நீங்க… …ண்ணிட்டே போய் கெஞ்சுறீங்க?"

"இல்லே... எனக்குத் தெரியும். உனக்கு …மேலே வருத்தமிருக்கு. நரேனைப் போல …ம் என்னை சகிக்க முடியாததானே ராணு… …க்கு ஓடப் பார்க்கிறே? நான் அப்படியென்ன …ஞ் பெரிசா தப்பு பண்ணிட்டேன்? என் …ளைங்க நல்லபடி வளர்ந்து, குடும்பம், குழந்…தை அமைஞ்சு, பிரச்சினையில்லாம வாழ …னு தானே ஆசைப்பட்டேன்? அதுக்காக …சம் கடுமையா நடந்துகிட்டிருப்பேன். …ாக மனப்பூர்வமா மன்னிப்பு கேட்டுக்க… …போயிடாதேடா!"

"…ஐயோ... அப்பா... ஏன் இப்படி பெரிகாய் பேசறீங்க? காற்றடித்து இளை முதிர்ந்தால் இளை என்ன வழக்கா போடும்? எனக்கு உயிர் கொடுத்த கடவுள் நீங்க! உங்களுக்கில்லாத உரிமை வேறு யாருக்கு இருக்கு? நீங்க அப்படியெல்லாம் கண்டிப்புடன் வளர்த்ததனால்தான் இன்னைக்கு எந்த கெட்டப் பழக்கமும் இல்லாத வாலிபனா வளர்ந்திருக்கிறேன் கட்டுப்பாடும், ஒழுக்கமும் மனிதநேயத்தை தானே விதைத்து வளர்க்குது. இன்னும் சொல்லப்போனா... ஆர்மியிலே சேரணும்ங்கற ஆசையை தூண்டிவிட்டதே நீங்க தான்!"

"நா...னா?"

"ஆமாம்... நீங்களே தான் எங்கிட்டே நீங்க காண்பிச்சு ராணுவ கட்டுப்பாடு, கண்டிப்பு! அந்தந்த நேரத்துக்குள்ளே செய்ய வேண்டிய வேலைகளை செய்து முடிக்கணும்ங்கற சிஸ்டமாடிக் உங்க தனைத் தெரிஞ்சோ விட்ட நடுவுக்கும்... அந்த மிடுக்கு, கம்பீரம் உங்ககிட்டே வரதான அப்ரோச்சை மட்டும் வேறயா மாத்திக்கிட்டேன். தாய்நாட்டு மீதான வெறியும். இது எனக்குள்ளிருந்த ஆசையைத் தூண்டிவிட்டு வளர்த்தவரே நீங்கதான். என்னோட இன்னொரு ரோல்மாடல் நீங்கதான் சொல்லப் போனா உங்களை நினைக்க நான் பெருமைப்படறேன். என் அப்பா எப்பவும், கம்பீரமாகத் தான் உயர்ந்திட்டு பேசணும். இப்படி கண்கிட்டே கெஞ்சிக்கிட்டு நிக்கறது... என் அப்பா செய்யற வேலை இல்லேப்பா!"

அழகிரி வாயடைத்துப் போனார். மகனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"என்னடா புதுசு, புதுசாப் பேசறே? இதோ பார்... உன்னை வைத்துப் பெத்தவ நான் ஒன்னைதான் பறி கொடுத்தேன். உன்னையும் பறிகொடுக்க விட மாட்டேன்... நீ போகக் கூடாதுன்னா... போகக் கூடாது. அவ்வளவுதான்!" கண்களை துடைத்து விட்டு, எச்சரிக்கை விடுப்பது போல் பேசினாள் ஜெயம்.

"அம்மா... உன் அன்பு, பதட்டம், பரிதவிப்புகள்லாமே புரியுதும்மா. ஆனா, அதுக்கெல்லாம் அவசியமேயில்லேம்மா! தாய்க்காக வாழறதும், தாய் நாட்டுக்காக வாழறதும் ஒன்னுதானேம்மா! என் மகன் டாக்டர், என் மகன் என்ஜினியர், என் மகன் மந்திரி சொல்றவங்களோட குரல் பெருமையா மட்டும் தான் ஒலிக்கும். என் மகன் ராணுவ வீரன்னு சொல்லிப்பார். கம்பீரமும் சேர்ந்து ஒலிக்கும்.

நரேன் அண்ணனுக்கு இருபத்தியெட்டு வயசிலேயே ஆயுள் முடியணும்னு விதிக்கப்பட்டிருக்கு. இங்கேயிருந்தாலும், எங்கேயிருந்தாலும்…

தான் இறந்துதான் போயிருப்பா. எனக்கொண் ணும் ஆகாதும்மா. அப்படியே ஆனாலும் சந்தோ ஷப்படுங்க. என் பிள்ளை [illegible] வெறுத்து சாகலே. வண்டியிலே அடிபட்டு துடிதுடிச்சு சாகலே. நோய் வந்து [illegible] சாகலே. நம்ம [illegible] காப்பாத்தறதுக்காக [illegible] செத்திருக்கான்னு சொல்லு. அதுக்காக பெருமை யும், ஆறுதலும் வேற எதுவும் தராது.''

''[illegible] செல்வி வாயடைக்கப் பார்த் தவியா? இந்த வீட்டை விட்டுப் போகணும்னு முடிவுப் பண்ணலியா என் பிணத்தைத் தாண்டி தான் போகணும்.''

''அ...ம்...மா'' என்றான் தளர்வாக ஆகாஷ்.

''ஜெயம்'' என்று அதட்டினார் [illegible] ''அவனைத் தடுக்காதே... போகட்டும்.''

''எ...என்ன?''

''அ...ம்...மா'' தம்ப [illegible] தோடு அப்பாவை நெருங்கினான்.

''என்ன ஆச்சர்யமாயிருக்கா [illegible] வைப்பூர்வமா சொல்றேன். நீ ஆபீஸ் [illegible] லே.''

''......?''

''என்னைத் தெரிய வச்சிட்டே. [illegible] புரியாதவிஷயத்தைப் புரிய வச்சிட்டே. [illegible]

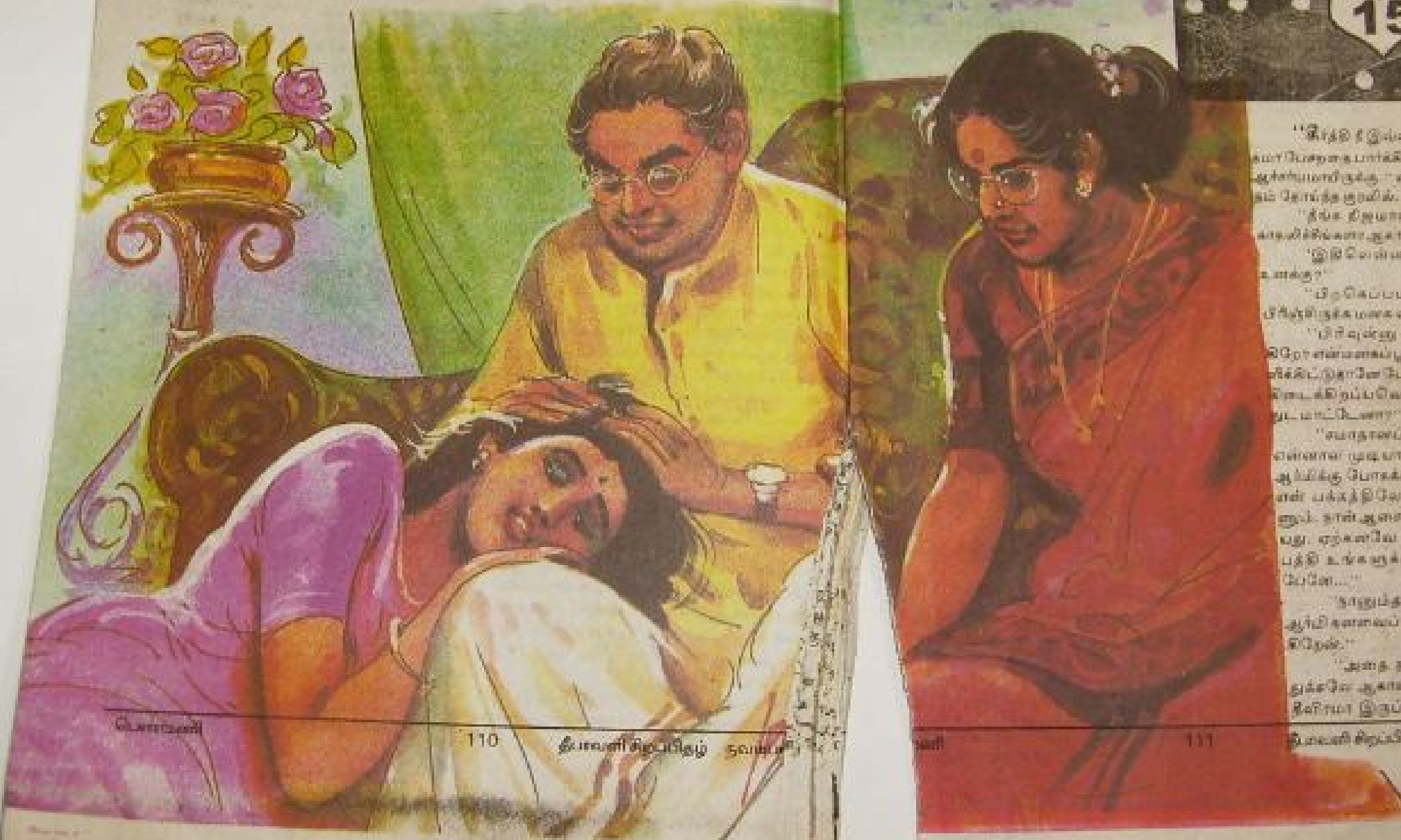

நினைக்கப் பெருமைப்படறேன். [illegible] வனாலே நீ நினைக்கிறேன். இந்த [illegible] வார்த்தைகள் வரமாட் டேங்குது. நீ [illegible] போ. அதுக்கு முன்னாடி [illegible] தாலம் நடக்கணும். நாளைக்கு நல்ல நாள். முறைப்படி [illegible] கேட்கப் போறேன்.''

''அப்பா'' [illegible] தந்தையை கட்டிக் கொண்டான் ஆகாஷ்.

15

''கீர்த்தி நீ இவ்வளவு பிடிவா தமா பேசறதை பாக்கிறப்ப ரொம்ப ஆச்சர்யமாயிருக்கு'' என்றான் வருத் தம் தோய்ந்த குரலில்.

''நீங்க நிஜமாவே என்னை காதலிச்சீங்களா ஆகாஷ்?''

''இதிலென்ன சந்தேகம் உனக்கு?''

''பிறகெப்படி என்னைப் பிரிஞ்சிருக்க மனசு வருது?''

''பிரிவுன்னு ஏன் நினைக் கிறே? என் மனைப்பூரா உன்னை அள் ளிக்கிட்டுத்தானே போறேன்? மீதுக் கிடைக்கிறப்பவெல்லாம் ஓடி வந் துட மாட்டேனா?''

''சமாதானப்படுத்தறீங்களா? என்னால முடியாது ஆகாஷ். நீங்க ஆர்மிக்கு போகக்கூடாது. எப்பவும் என் பக்கத்திலேயேதான் இருக்க ணும். நான் ஆசைப்பட்ட வாழ்க்கை இது. ஏற்கனவே என் கனவுகளைப் பத்தி உங்களுக்கு சொல்லியிருப் பேனே...''

''நானும்தான் பலமுறை என் ஆர்மி கனவைப் பத்தி சொல்லியிருக் கிறேன்.''

''அந்த நாள் சீரியஸா எடுத் துக்கலே ஆகாஷ். ஆனா இவ்வளவு தீவிரமா இருப்பீங்கன்னு தெரிஞ்சி

சுத்தா... அந்த என்னைத்தான் மாற்ற அப்பவிருந்தே முயற்சி எடுத்திருப்பேன்.''

''நீ இவ்வளவு சொன்னதுக்கப்புறமும் நான் எதிர்பார்க்கலே கீர்த்தி. என் அப்பா, அம்மாவை நினைக்கத்தான் ரொம்ப பயந்தேன். எப்படிடா சம்மதிக்க வைக்கறதுன்னு. எடுத்து சொன்னேன்... புரிஞ்சுக்கிட்டாங்க. நீ படிச்சவ. சோஷியல் வொர்க் பண்றவ. என்னை சரியா புரிஞ்சுக்குவேன்னு நினைச்சேன். உங்க அம்மா, அப்பாக் கூட என்னை நினைக்க பெருமைப்படறாங்க. நீ என் கீர்த்தி என்னை புரிஞ்சுக்கக் கூடாதா?''

''அவங்களுக்கென்ன? புரிஞ்சுக்குவாங்க. பெருமைப்படுவாங்க. ஆனா உங்களுக்கு ஏதாவதொன்னு ஆச்சின்னா... முழுக்க பாதிக்கப்படப்போறது நான்தான்.''

''எனக்கு எதுவும் ஆகாதுடா. பல வருஷங்களுடா. நீ என்னை சப்போர்ட் பண்ணினா, நிறைய சாதிப்பேன் கீர்த்தி.''

''என்னால ஏத்துக்க முடியாது ஆகாஷ். நான் ஒண்ணும் பெரிசா ஆசைப்படலே. பணம், பங்களா, கார், பேங்க் பேலன்ஸ்னு கனவு காணலே. என் புருஷன் என் கூட எப்பவும் இருக்கணும். காலையிலே அவர் முகத்துல விழிக்கணும். சமையல்ல ஹெல்ப் பண்ணணும். ஜாலியா, பிச்சு எதுகோர்த்துக்கிட்டு கத்தணும். நம்ம குழந்தைகளுக்காக ஸ்கூல் அட்மிஷனுக்காக க்யூவுல நிக்கணும். அவங்களை வளர்க்கற பொறுப்புல உங்க பங்கை சரியா செய்திடணும்னு சராசரி பொண்ணுங்க ஆசைப்படற வாழ்க்கைக்குத்தானே ஆசைப்பட்டேன் ஆகாஷ்? என்னை ஏமாத்திடாதீங்க...'' கண்ணீர் எட்டிப் பார்த்தது.

''நீ என் சராசரிப் பொண்ணா இருக்கணும். என் கீர்த்தி சாதாரணப் பொண்ணில்லையே. வெளியே தெரியாதவங்களுக்கு அவ செய்யற நல்ல காரியங்கள் எத்தனையோ இருக்கே?''

''..........?!''

''இன்னும் ஒருவாரம்தான் இருக்கு கீர்த்தி. அதுக்குள்ளே நம்ம கல்யாணம் நடந்தாகணும். உன் பதிலுக்காகத்தான் எல்லோரும் காத்துக்கிட்டிருக்கோம். நிறைய வேலை இருக்குடா. எல்லா ஏற்பாடும் பண்ணணும். மூணு நாள்ல சுபமுகூர்த்த தினம் வருது. அன்னைக்கே நம்ம கல்யாணத்தை வச்சுக்கலாம்.''

''கல்யாணத்தை வச்சுக்கலாம். இப்பவில்லே. அடுத்த முகூர்த்தம் இருபது நாள் கழிச்சு வருதே... அன்னைக்கு.''

''அதெப்படி கீர்த்தி? அடுத்த வாரம் நான் போயாகணுமே.''

''ஸோ... உங்க முடிவிலேர்ந்து மாற மாட்டீங்க?''

''ம்ஹூம்...'' என்று பெருமூச்சு விட்டான்.

''இதோப் பாருங்க ஆகாஷ். இப்ப முடிவெடுக்க வேண்டியது நீங்கதான். உங்களுக்கு கீர்த்தி வேணுமா? ஆர்மி வேணுமா? யோசிச்சு முடிவெடுங்க. பதிலை ஒரு வாரம் கழிச்சு சொன்னா போதும்.''

''ஒரு வாரமா?''

''ஆமாம்... நான் வெளியூர் போயிட்டு ஒரு வாரம் கழிச்சு வருவேன். அப்ப நல்ல பதிலா சொல்லுங்க.'' கோபத்துடன் சொல்லி விட்டு திரும்பிப் பார்க்காமல் நடந்தாள்.

''ஏய்... ஏய்... கீர்த்தி... கீர்த்தி...''

அவள் சுத்த சுத்த போய் விட்டாள்.

தளர்ந்து போய் தொப்பென சிமெண்ட் பெஞ்சில் அமர்ந்தான்.

பூங்காவிலிருந்த சில பேர் இவனை திரும்பிப் பார்த்தனர்.

இரவு நேரவண்டி விரைந்திருந்தது.

[illegible] குளிர் [illegible] இக்கட்டு [illegible].

கீர்த்தி இரண்டு கைகளையும் பரபரவென தேய்த்து கன்னத்தில் வைத்துக் கொண்டாள்.

மௌனியா அவளையே இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

''என்னடி என்னையே பார்த்துக்கிட்டிருக்கே?''

''நீ இங்கே வந்தது தப்போன்னு தோணுது.''

''ஏன் மௌனியா... உன்னை டிஸ்டர்ப் பண்ணிட்டேனா?''

''சை... என்ன உளர்றே நீ?''

''பின்னே என்ன? நான் இங்கே வந்து மூணு நாள் ஆயிடுச்சு. நீ என்கிட்டே சரியாகூட பேசலே. எப்பப் பார்த்தாலும் எதையாவது யோசிச்சுக்கிட்டிருக்கே.''

''எல்லாம் உன்னைப் பத்திதான்''

''என்னைப் பத்தியா?''

''ஆமாம் கீர்த்தி. நீ எடுத்த முடிவு சரியில்லேன்னு தோணுது.''

''ஏன் அப்படி சொல்றே?''

''ஆகாஷ் ஊருக்கு புறப்பட ஒரு ... இருக்கிறப்ப... நீயும் அவருக்கு ஒரு வாரம் டைம் கொடுத்துட்டு இங்கே வந்துட்டே...''

''ஸோ வாட்?''

''ஆகாஷ்... ஊருக்குப் போயிட்டா...''

''போக மாட்டார்.''

''தப்போவ்...?''

''ம்ஹூம்... ஆகாஷுக்கு நான் என்றால் உயிர். என்னைவிட்டுப் போக மாட்டார்.''

''இல்லே கீர்த்தி... நீ தப்பா புரிஞ்சுக்கறே. ...ன்ன வயசிலேர்ந்தே வளர்த்த லட்சியம். அவ்வளவு சுலபமா திடுதிப்புன்னு உதறிவிட முடியாது. ...டமண்ட் கோட்டரான அவங்க அப்பா ...லயே சிக்கிட்டிருக்கார்னா... தன் லட்சியத்தில் எவ்வளவு உறுதியா இருந்திருப்பார்னு யோசிச்சுப் பார்.''

''அப்ப நான் செஞ்சது தப்பா? என் வாழ்க்கை இப்படித்தான் இருக்கணும்னு ஆசைப்பட்டது தப்பா?''

''தப்புன்னு எப்படி சொல்ல முடியும்? ...ளா, நாம விரும்பறவங்களோட உணர்வுகளை மதிக்கறது முக்கியமானது ... ஆசைகளை ... சராசரியானது. ஆனா ஆகாஷின் லட்சியம் உன்னதமானது.''

''அதுக்காக?''

''கோபப்படாதே கீர்த்தி. நல்லா யோசிச்சுப் பார். ஆகாஷ் சராசரி ஆண்களைப் போல் இருந்திருந்தா... நீ லவ் பண்ணியிருப்பியா? நேசிச்சிருப்பியா? ... தனக்காக மட்டுமில்லாம பிறருக்காகவும் வாழணும்னு நினைக்கும் அவரோட ... தானே உன்னை இம்ப்ரஸ் பண்ணியது? ...ன் ஆகாஷ் ஸ்பெஷல் பர்ஸனாய் இருப்பது ...னக்கு சுலபமில்லையா?''

மௌனியா பேசிப் பேசி அவளை குழப்பினாள்.

கண்டிப்பில்...

''நீ அனுசரிச்சு போயிருக்கலாம் கீர்த்தி. ...துமனைவியாய் அவரை அனுப்பி வச்சிருக்கலாம்.''

''என்னால... என்னால அவரைப் பிரிஞ்சிருக்க முடியாது மௌனி.''

''கொஞ்ச நாள்தானே? அங்கே அவருக்கு ...வீடு தரும் போது உன்னை அழைச்சிட்டுப் போக மாட்டாரா?''

''அதெப்படி உன்னை விட்டுட்டு நான் ...க முடியும்?''

''பைத்தியக்காரி! வாழ்க்கையை அதுப் போக்கிலேயே போய்தான் வாழ்ந்தாக ... அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக்க வேண்டிய விஷயங்களில் அட்ஜஸ்ட் பண்ணிட்டுதான் ஆகணும். ...க்காக... அதுவும் நல்ல காதலுக்காக விட்டுக் கொடுத்துதான் ஆகணும். நமக்... உன் நட்பு... எப்பவும் மாறாது. நமக் ... எத்தனை மைல் இடைவெளி இருந் ... நட்பு தான். அதை விட உன்னதமா னது கணவன் மனைவி உறவு. ஆகாஷ் யவர் பெண்ட் சாம்பல் மிஸ் பண்ணிடாதே கீர்த்தி.''

''..........''

''நீ விட்டுக் கொடுக்கும் போது உன் மீதுள்ள அன்பு பலமடங்கு பெருகும். இதைவிட ஒரு மனைவிக்கு வேறென்ன வேணும்?''

அவள் பேசப் பேச, கீர்த்தியின் மனதில் குற்ற உணர்வு எழுந்தது.

'தப்புப் பண்ணிட்டேனோ? மௌனி சொன்னது போல் விட்டுக் கொடுத்திருக்கணுமோ... ஆகாஷ் மனதை நோகடிச்சிட்டேனோ? ச்சே... ஆகாஷ் என்னைப் பத்தி என்ன நினைப்பார்? பெறுவதை விட கொடுப்பதில் எவ்வளவு சந்தோஷம் இருக்கிறது? நான் விட்டுக் கொடுக்கணும். இதற்கு மேல் தாமதிக்கக் கூடாது. உடனே... உடனே சென்னைக்கு புறப்பட்டாகணும்.'

முடிவு செய்த பின் ஒரு நிமிடமும் அங்கிருக்க இருப்புக் கொள்ளவில்லை.

பறந்து போயாவது ஆகாஷ் முன் நிற்க விட மாட்டோமா என்றிருந்தது.

ஆவலுடன் ஊர் வந்து சேர்ந்தவளுக்கு பெருத்த அதிர்ச்சிதான் காத்திருந்தது.

அவள் நினைத்தது போல் ஆகாஷ் காத்திருக்கவில்லை. அவனின் கடிதம்தான் காத்திருந்தது.

மகளை ஆதங்கத்துடன் எதிர்கொண்ட தாய் கவரை அவளிடம் நீட்டினாள்.

''என்னம்மா இது?''

''ஆகாஷ் உன்கிட்டே கொடுக்க சொன்னார்.''

''ஆகாஷ்? எ... என்ன இது?'' தூக்கி வாரிப் போட்டது.

''லெட்டர்.''

''லெட்டரா? அதை ஏன் உன்கிட்டே...?''

''போகும் போது கொடுத்துட்டுப் போனார்.''

''எ... என்னம்மா சொல்றே? ஆகாஷ் எங்கே போனார்?'' உடல் நடுங்கியது.

''உன் தலையிலே நீயே மண்ணையள்ளிப் போட்டுக்கிட்டே கீர்த்தி. இந்நேரம் உங்க ரெண்டு பேருக்கும் கல்யாணமாகி கணவன் மனைவியா ஆகியிருப்பீங்க. உன் பிடிவாதத்தால அந்த தம்பி தேடித்தே ஊரை விட்டுப் போயிடுச்சி.''

''எ... என்ன?''

''தங்கமான பிள்ளை அது. நீ கொஞ்சம் அனுசரிச்சுப் போயிருக்கலாம். ச்... என்னமோ போ.'' பெருமூச்சுடன் போய் விட்டாள்.

''ஆ...கா...ஷ்...! அவசரப்பட்டுட்டீங்களே ஆகாஷ். உங்களுக்கு சாதகமான பதிலை சொல்லணும். அதுவும் நேரில சொல்லி உங்க முகத்துல ஓடுற சந்தோஷத்தை அப்படியே என் இதயத்துல பதிய வச்சுக்கணும்னு ஓடி வந்தேனே...''

கடுங்கும் விரல்களால் கடிதத்தைப் பிரித்தாள்.

'அன்புள்ள கீர்த்திக்கு!
ஆகாஷ் எழுதுவது.

என் காதல் முற்றுப் பெறாத வாக்கியமாக ஆகி விடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. என் குணங்களோடு ஒத்துப் போன பெண்ணொருத்தி வாழ்க்கைத் துணைவியாய் வரப்போகிறாள் என்று இறுமாந்திருந்தேன். நியாயமான என் லட்சியக் கனவிற்கு உன் ஊக்கம் பெருமளவு கிடைக்கும் என்று மாறாத நம்பிக்கையுடன் காத்திருந்தேன். உன் ஆசைகளை குறை சொல்லவில்லை. நியாயமானவைதான். ஆனால் நான் சராசரியாய் வாழ்ந்து முடிக்க விரும்பவில்லை. அதனால் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. மன்னித்து விடு கீர்த்தி. காதல் முக்கியமா, ராணுவம் முக்கியமா என்று கேட்டு சங்கடப்படுத்தி விட்டாய். இரண்டுமே இரண்டு கண்கள்தான். மற்றவர்களுக்காக என் விருப்பங்களை நிறையவே இழந்திருக்கிறேன். ஆனால் எனக்காக நான் வாழும் தருணம் ஒன்று உண்டென்றால்.. அது இந்த மண்ணிற்காக வாழும் தருணம்தான். அதை காதலுக்காக கூட என்னால் விட்டுத் தர முடியாது. என் ஓய்வு நேரங்களில் அசை போட்டு வாழ உன்னுடன் பழகிய இனிய நாட்கள் போதும் எனக்கு. என்னை மறந்து, நல்ல துணையுடன் உன் வாழ்க்கையை துவங்க வேண்டும். நான் விடுமுறையில் வரும் போது உன் குழந்தையோடு உன்னை நான் பார்க்க வேண்டும்.

செய்வாயா?

அன்புடன்,
ஆகாஷ்.'

இதயம் கனத்துப்போனது கீர்த்திக்கு.

'என் அருமையான ஆகாஷ்! பெருமையாக இருக்குடா உன்னை நினைத்தால். தாமதமாய் உணர்ந்தது என் பிழை. என் வாழ்க்கையில் இன்னொரு ஆணா? கற்பனையே கசக்கிறதே. என்னால் முடியுமா? உன் கீர்த்தியை நீ புரிந்து கொண்டது அவ்வளவுதானா? காத்திருப்பேன் ஆகாஷ். உனக்காக, எத்தனை வருடமானாலும் காத்திருப்பேன். நான் உன் மீது வைத்திருக்கும் காதலும் வலிமையானதுதான் ஆகாஷ்.'

கீர்த்தி கடிதத்தை மார்போடு அணைத்து கண்களை மூடிக் கொண்டாள். கண்ணீர் கன்னங்களில் கையெழுத்துப் போட்டது.

அன்பு எப்போதும் எதையும் கேட்பதில்லை.

ஆனால்... தன்னையே கொடுக்கும்.

(முற்றும்)

சர்க்கரை நோயை கட்டுப்படுத்தும் கருவேப்பிலை!

சமையல் அறை சரக்குகளான இஞ்சி, மிளகு, பூண்டு, கடுகு, கொத்தமல்லி, கருவேப்பிலை எல்லாமே மருத்துவ குணம் கொண்டவை என்பது எல்லோரும் அறிந்தது தான். ஆனால் இதை முறையாக பயன்படுத்துகிறோமா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக கருவேப்பிலை என்றால் கேட்கவே வேண்டாம். அதை எடுத்து கீழே போட்டு விட்டு தான் சாப்பிடவே தொடங்குகிறோம்.

ஆனால் இந்த கருவேப்பிலை உலகில் இன்று பெரும்பாலோரை வாட்டி வதைக்கும் சர்க்கரை நோய் மற்றும் புற்று நோயை தடுக்கும் சக்தி கொண்டது என்பது இப்போது தெரிய வந்து உள்ளது. லண்டனைசேர்ந்த விஞ்ஞானிகள் பேராசிரியர் பீட்டர் ஹக்டோன் தலைமையில் நடந்த ஆராய்ச்சியில் இது நிரூபிக்கப்பட்டு உள்ளது.

''சர்க்கரை, புற்று நோய்க்கு மாற்று மருந்துகளை கருவேப்பிலை மூலம் தயாரிக்க முடியும் என்று கண்டுபிடித்து உள்ளோம். அது மட்டுமல்ல கருவேப்பிலையை உணவில் தினமும் சேர்த்துக் கொண்டாலே போதும். ரத்த சர்க்கரையின் அளவை கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று பீட்டர் ஹக்டோன் தெரிவித்து உள்ளார்.

''ஆனால் இதற்கு முன்பு டாக்டரின் ஆலோசனையை கேட்பதும் நல்லது'' என்பது அவரது கருத்து ஆகும்.

-மைதிலி, செ...